46. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM ÁRA: 5,80 Ft 1990. ÁPRILIS 25.

LUDAS MATYI

DEMONSTRÁCIÓ A FÖLD NAPJÁN

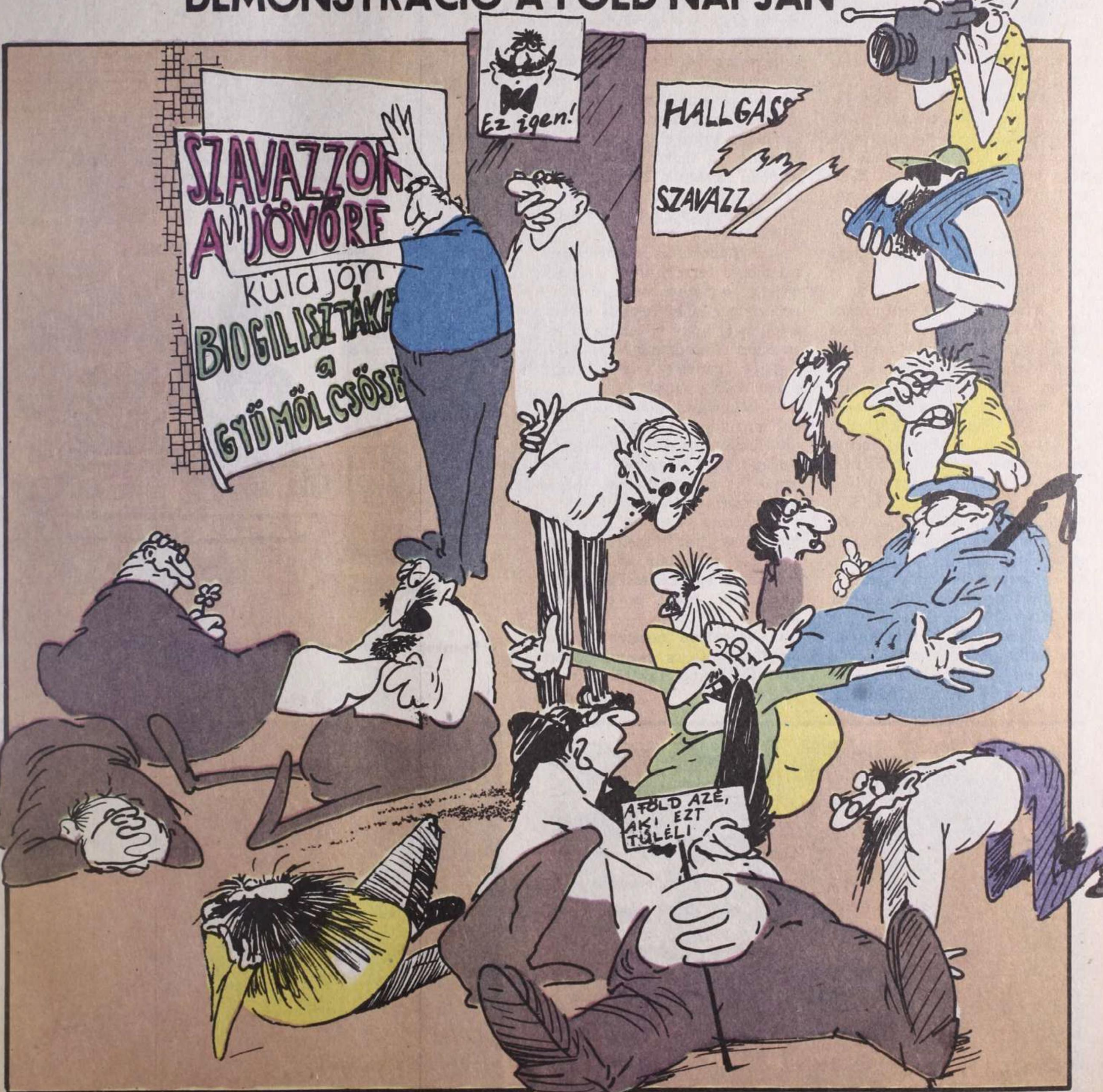
Ez igen!
SZAVAZZON A JÖVŐRE küldjön BIOGILISZTÁKA a GYÜMÖLCSÖSB
HALLGASS
SZAVAZZ
A FÖLD AZÉ, AKI EZT TÚLÉLI
PÁPAI GÁBOR RAJZA

A sok sárdobálásban elfeledkeztünk a sárról, amelyből vétettünk

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐ

Mivel április huszonkettedike a Föld napja, néhány nappal előbb felkerestem Földanyánkat, hogy névnapja alkalmából minden jót kívánjak neki. Éppen szokásos forgását végezte tengelye és a Nap körül amikor felköszöntöttem és megcsókoltam.

— Ma van az öreg hölgy látogatása? — kérdezte gúnyosan.

— No, azért ez túlzás, drága asszonyom, hiszen alig múlt el négy és fél milliárd éves. Egymilliárd évet nyugodtan letagadhatna — szellemeskedtem.

— Hát az utolsó egymilliárdot a legszívesebben le is tagadnám. Borzalmas volt.

— Miért?

— Azért, mert kilencszázötvenezer évvel ezelőtt hirtelen megjelent az előember, majd az utolsó hetvenezer évben az ősember, aztán lassan a mai ember. Eddig se volt a földmagomig tejfel, mert a Merkurral, a Vénusszal és a Marssal forogtam, mint a bolond, arról nem beszélve, hogy a többi égitest, különösen a Nap és a Hold is állandóan hatással volt rám. De ez semmi sem volt ahhoz képest, amit maguk, emberek az utolsó évezredben velem műveltek.

— Ne legyen ennyire keserű. Mi történt?

— Először is kizsákmányoltak. Tudja, hogy az utóbbi időkben mennyi olajat, szenet, aranyat és egyéb értéket bányásztak ki belőlem? Maguk meg énekelték hogy a Föld fog sarkából kidőlni. Hát nem sok hiányzott, de szerencsére mégis mozog a Föld, ahogy azt annak idején Galilei megmondta. Van magának arról fogalma, hogy nekem naponta mennyi hulladékot és mérget kell nyelnem, ráadásul lassan kopaszodom is, mert a fáim, őserdeim kipusztulnak, vizeim elapadnak és a köreimet, a légköreimet is állandóan zavarják és szennyezik. Lassan már levegőt se kapok.

— Sajnos ez együtt jár a civilizációval.

— A háború, az atomrobbantás meg a terrorizmus? Ezt mesélje be a Saturnusnak, ő talán elhiszi magának. Arra is kíváncsi lennék, hogy ki találta ki ezt az egész Földnapot?

— Mi, emberek, azért, hogy magát ünnepeljük.

— Ha maguk ünnepelnek, akkor már baj van. Engem ne ünnepeljenek, hanem kíméljenek. Ne építsenek vegyiműveket, ne irtsák ki az őserdeimet, és ne mérgezzék vizeimet.

— Ígérem, hogy a jövőben jobban fogjuk kímélni, asszonyom, — mondtam, aztán megcsókoltam egy szélességi és egy hosszúsági fokát és elbúcsúztam.

Ő bosszúsan nézett utánam, majd forgott és szennyeződött tovább, tovább, tovább...

Miklósi Ottó

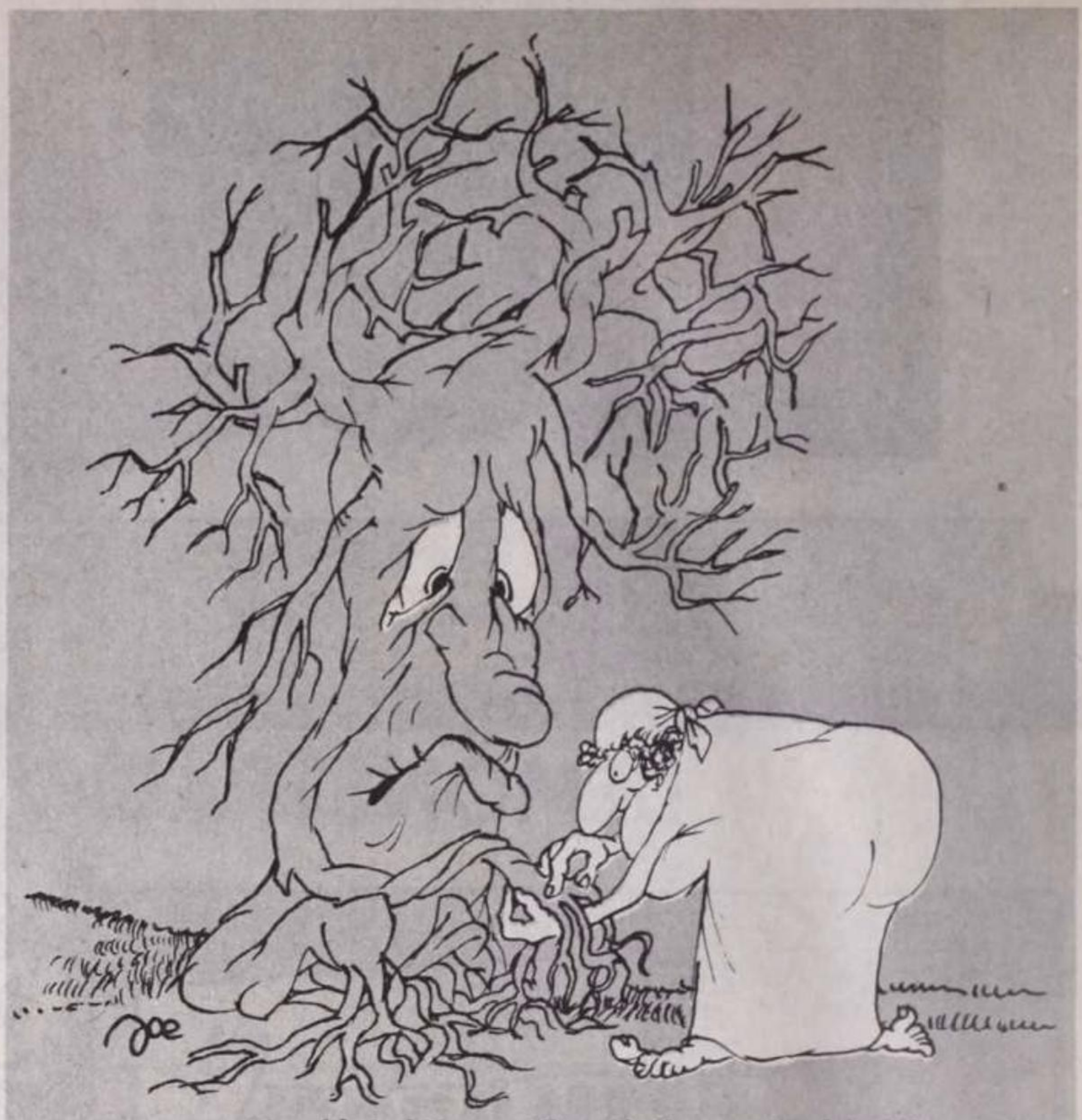

— ...azután kivágják, a törzséből papir készül, melyre környezetvédelmi plakátokat nyomtatnak.

RELATÍV LÉGSZENNYEZŐDÉS

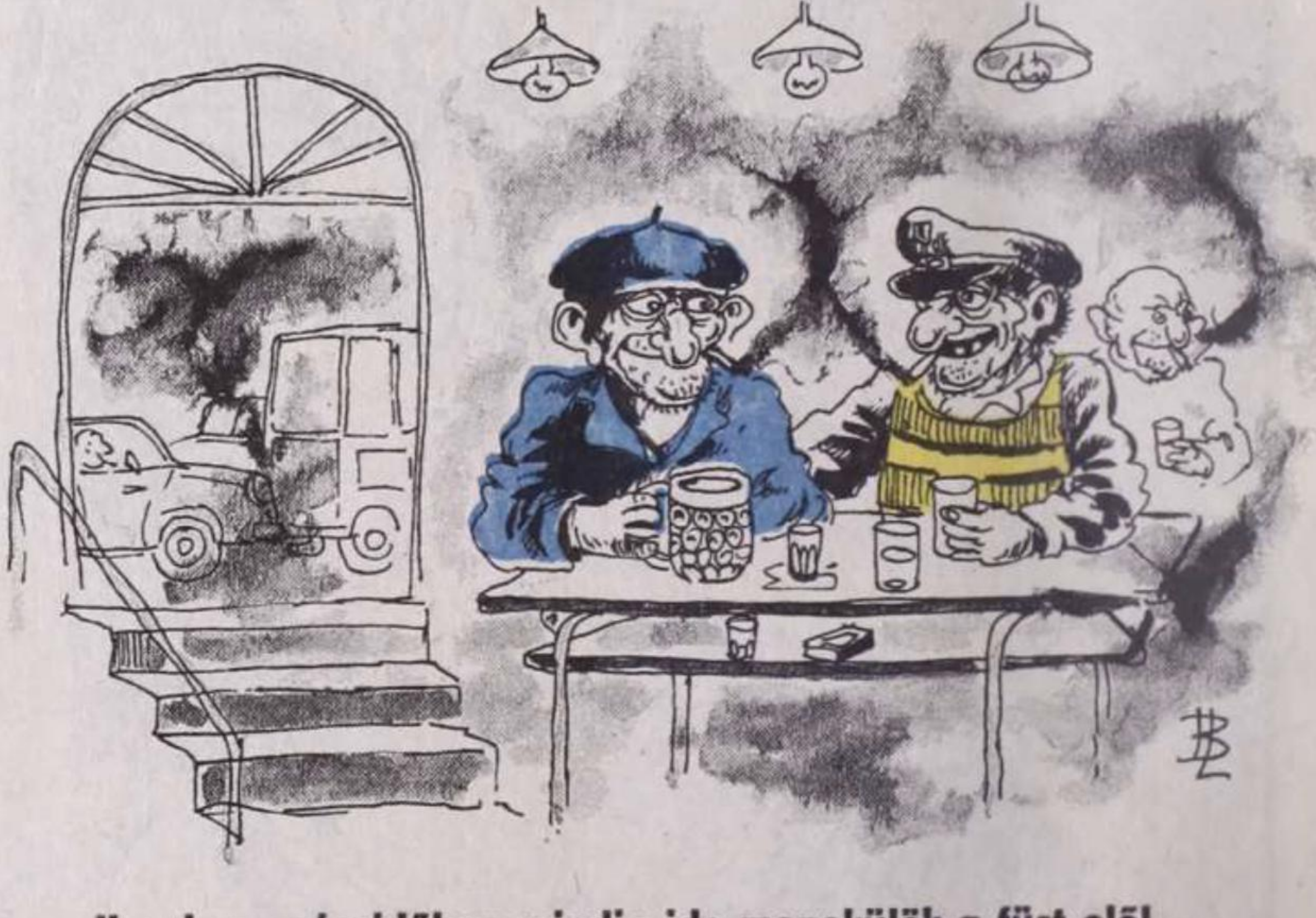

— Ilyenkor, csúcsidőben mindig ide menekülök a füst elől...

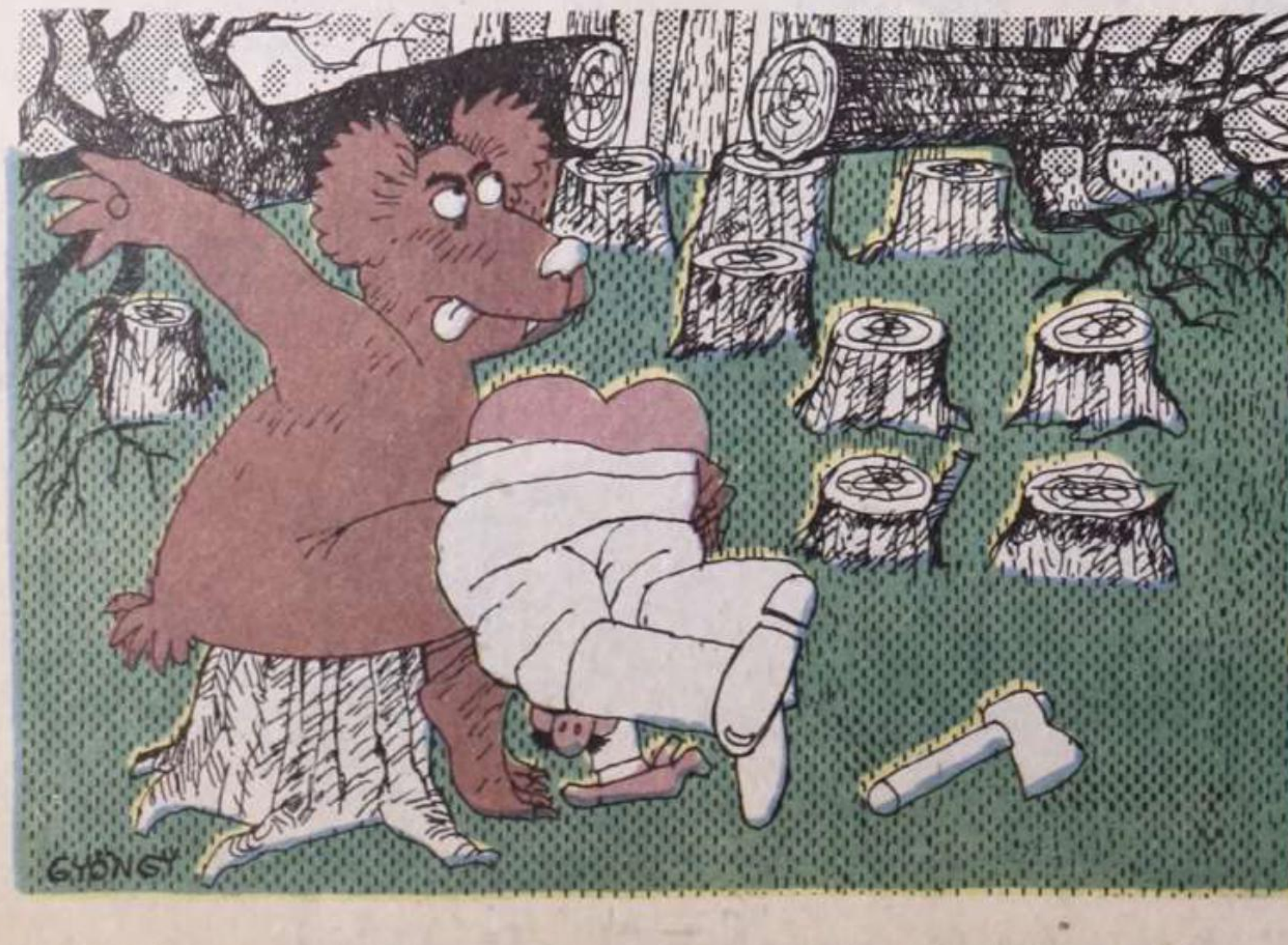

A KÉK BOLYGÓ

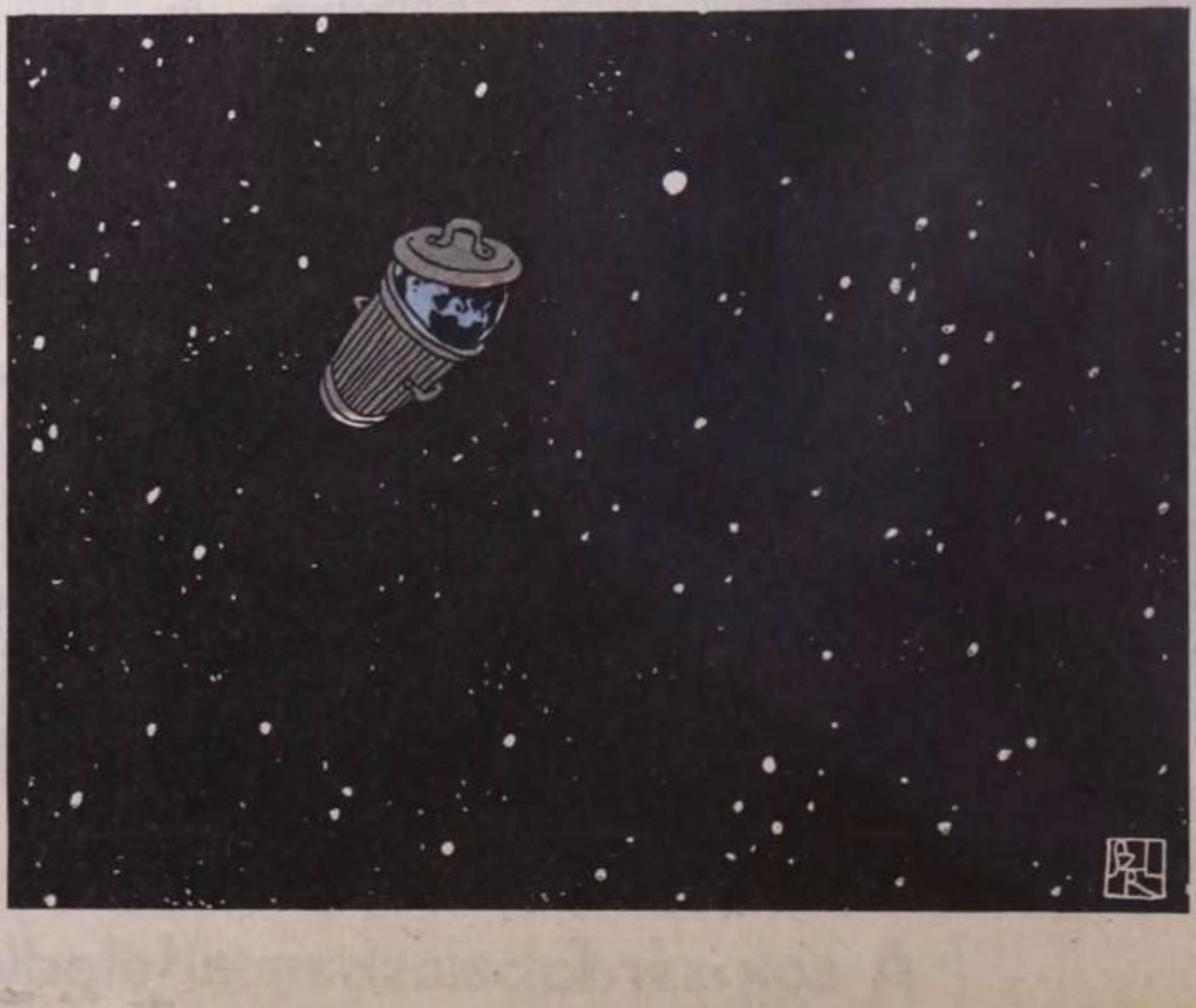

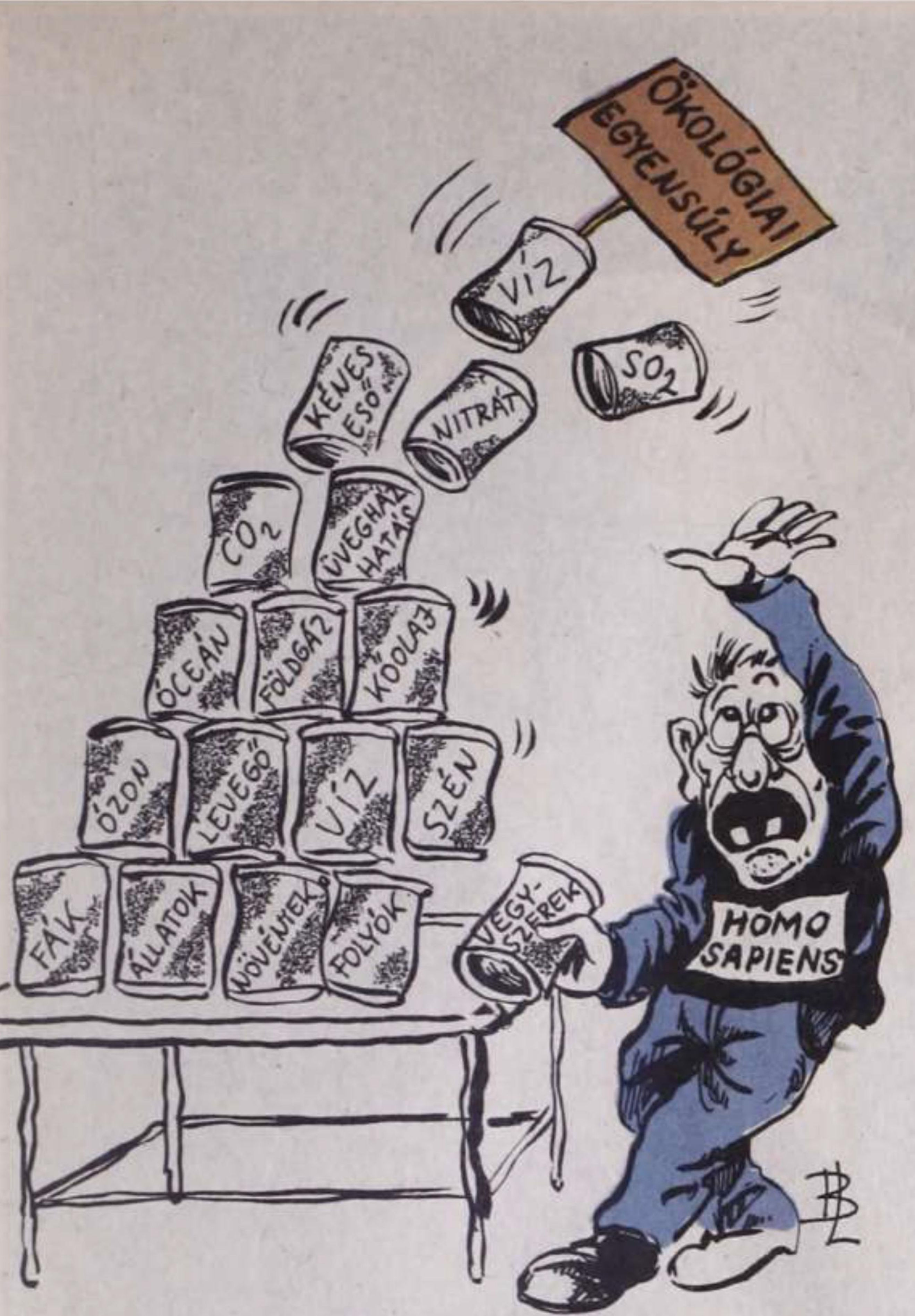
ÖKOLÓGIAI EGYENSÚLY
VÍZ
SO$_2$
KÉNES ESŐ
NITRÁT
CO$_2$
ÜVEGHÁZ HATÁS
ÓCEÁN
FÖLDGÁZ
KŐOLAJ
ÓZON
LEVEGŐ
VÍZ
SZÉN
FÁK
ÁLLATOK
NÖVÉNYEK
FOLYÓK
VEGYSZEREK
HOMO SAPIENS

– Vissza az egész! Én nem nyúltam semmihez!...

VILÁGŰRKÖZI MUNKAÉRTEKEZLET

– Hol tart a földi kísérlet azzal az önmagát elpusztító élőlénnyel?

– Szépen halad . . .

UZEMSZERVEZÉS

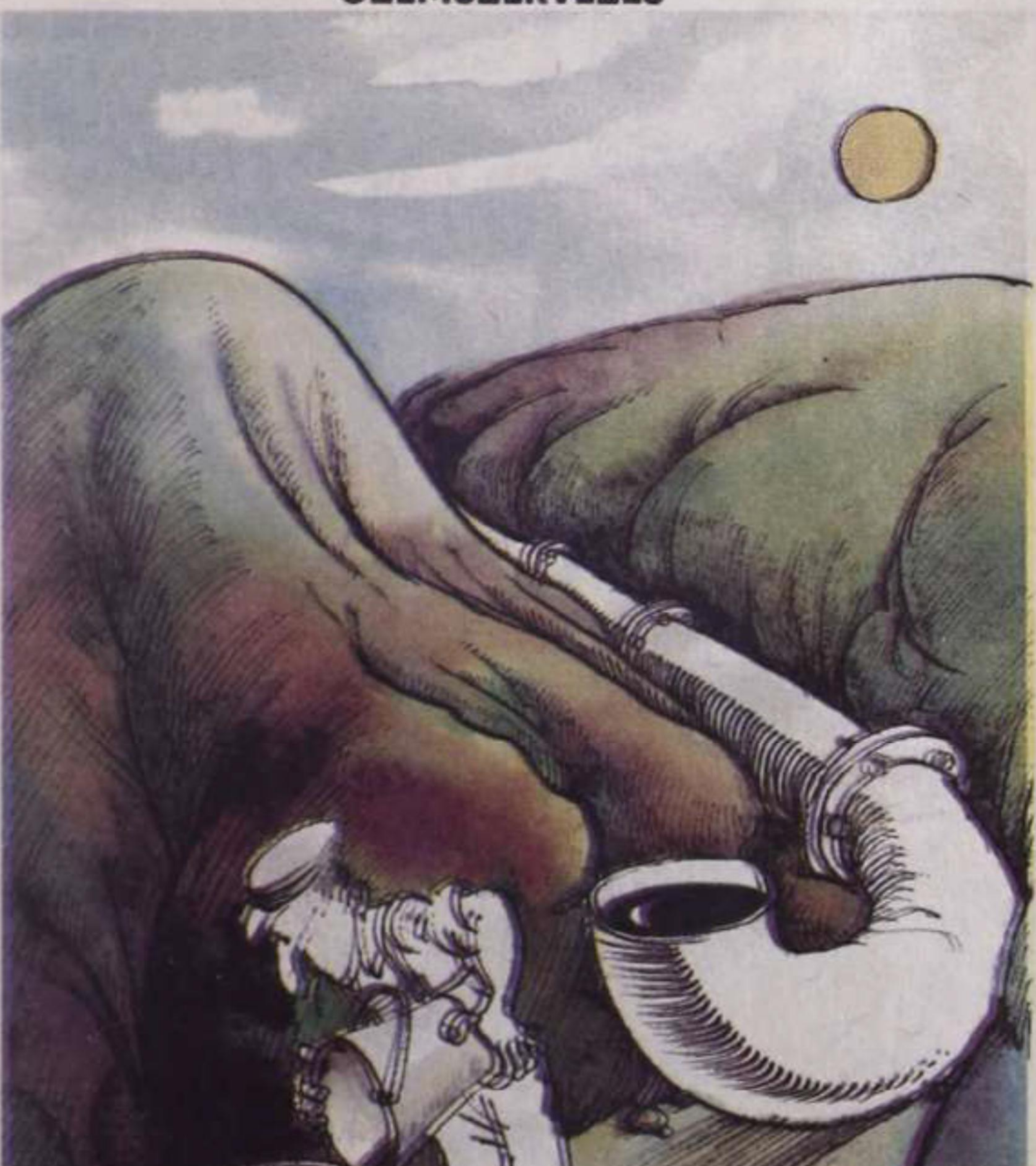

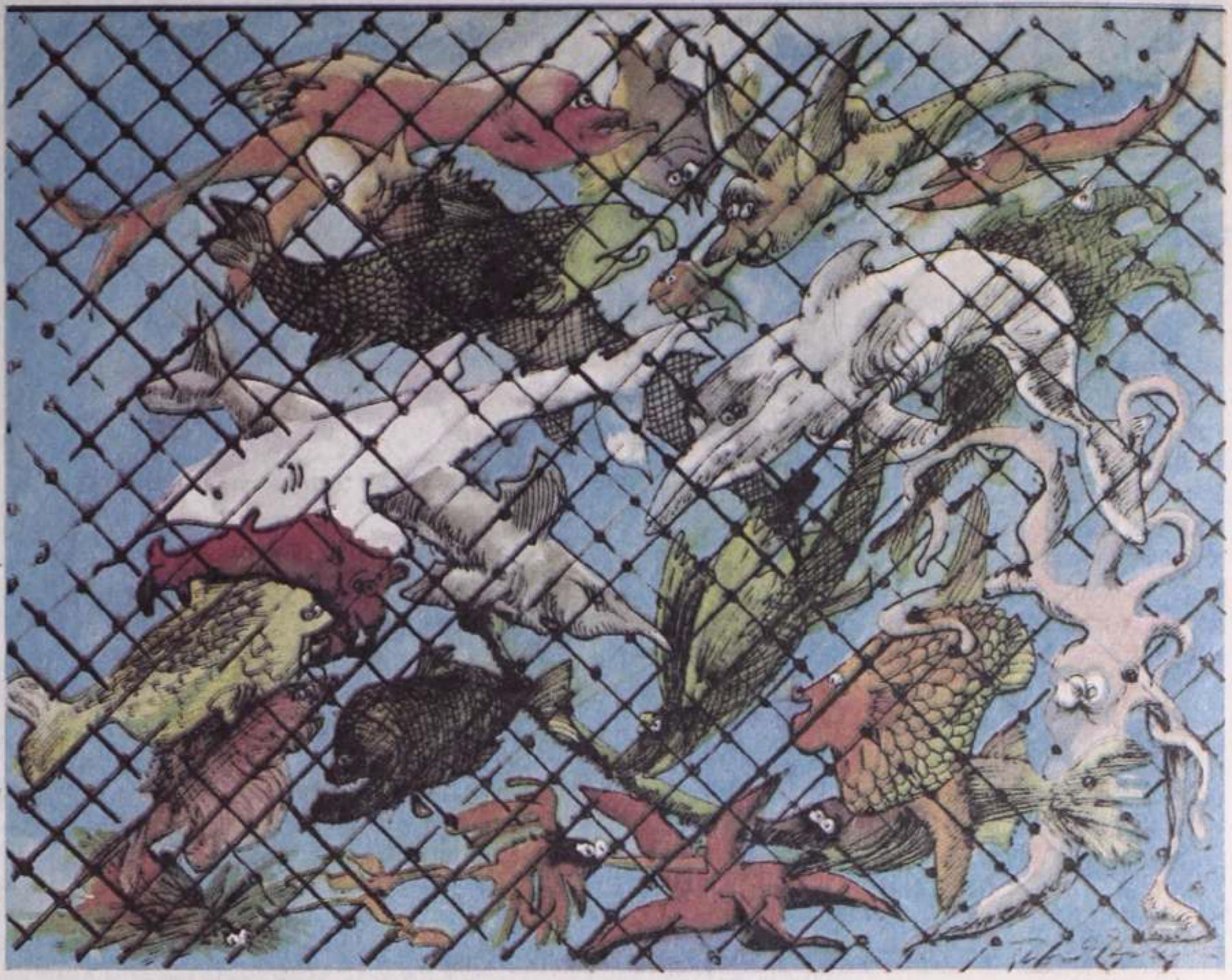

– Fiúk! Ez most a szokásos kerítőháló, vagy a beígért szociális védőháló?

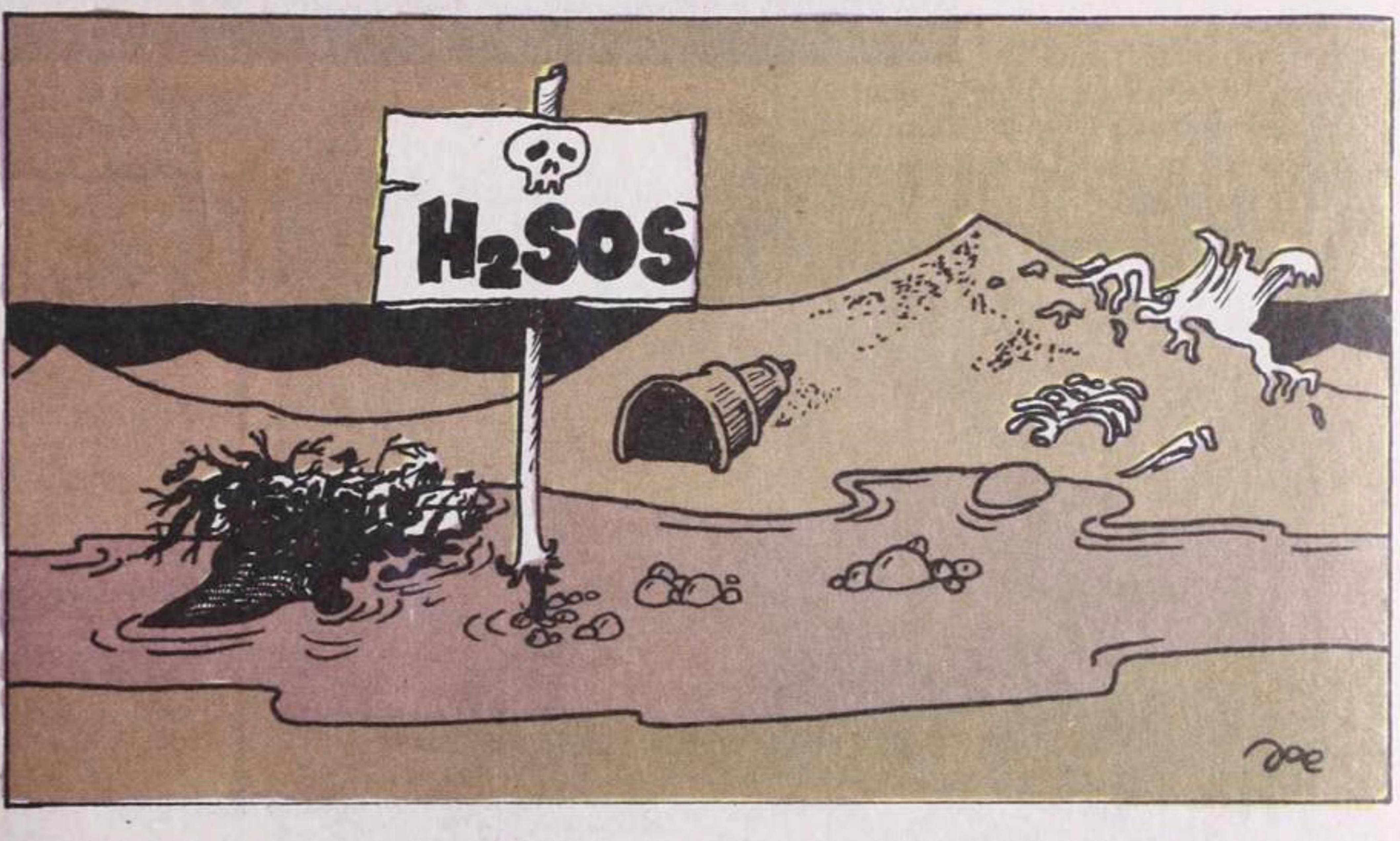

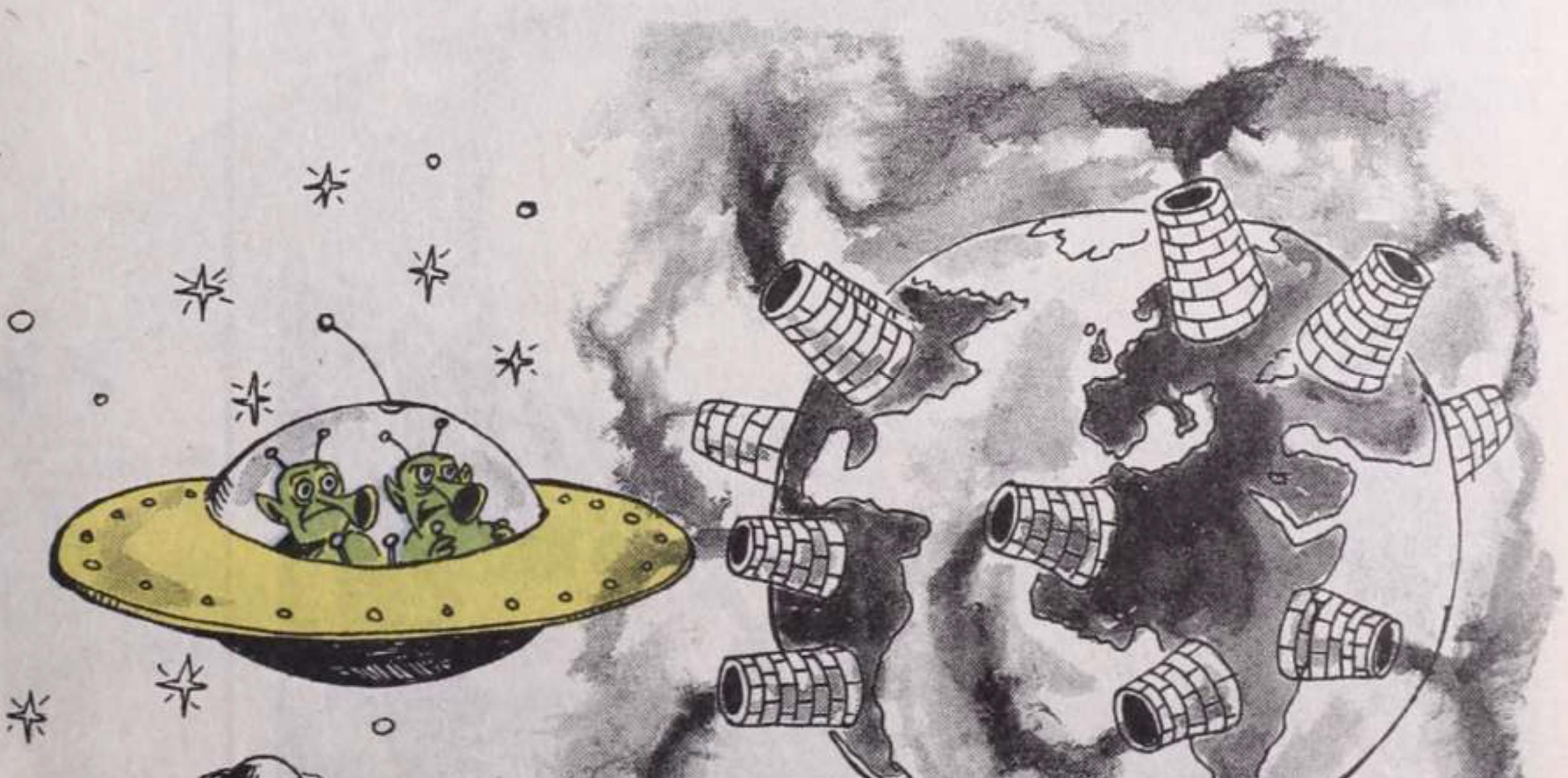

– Visszafordulni! Eltévedtünk.
– Itt egy kék bolygónak kéne lennie a régi csillagtérképek szerint!

DLUHO

Belvárosban lakom is, dolgozom is.

Nap mint nap hallom, hogy a levegőnk emberi fogyasztásra alkalmatlan.

Ablakaim hermetikusan zárva. (Éjszaka és lopva szellőztetek, – amig a locsolókocsik járnak.)

Fanatizáltan imádom az élő környezetet.

Ezért néha még ki-ki nézek az ablakon.

Ennyit látok belőle – a füsttől...

...S íme! Most én „füstölgök".

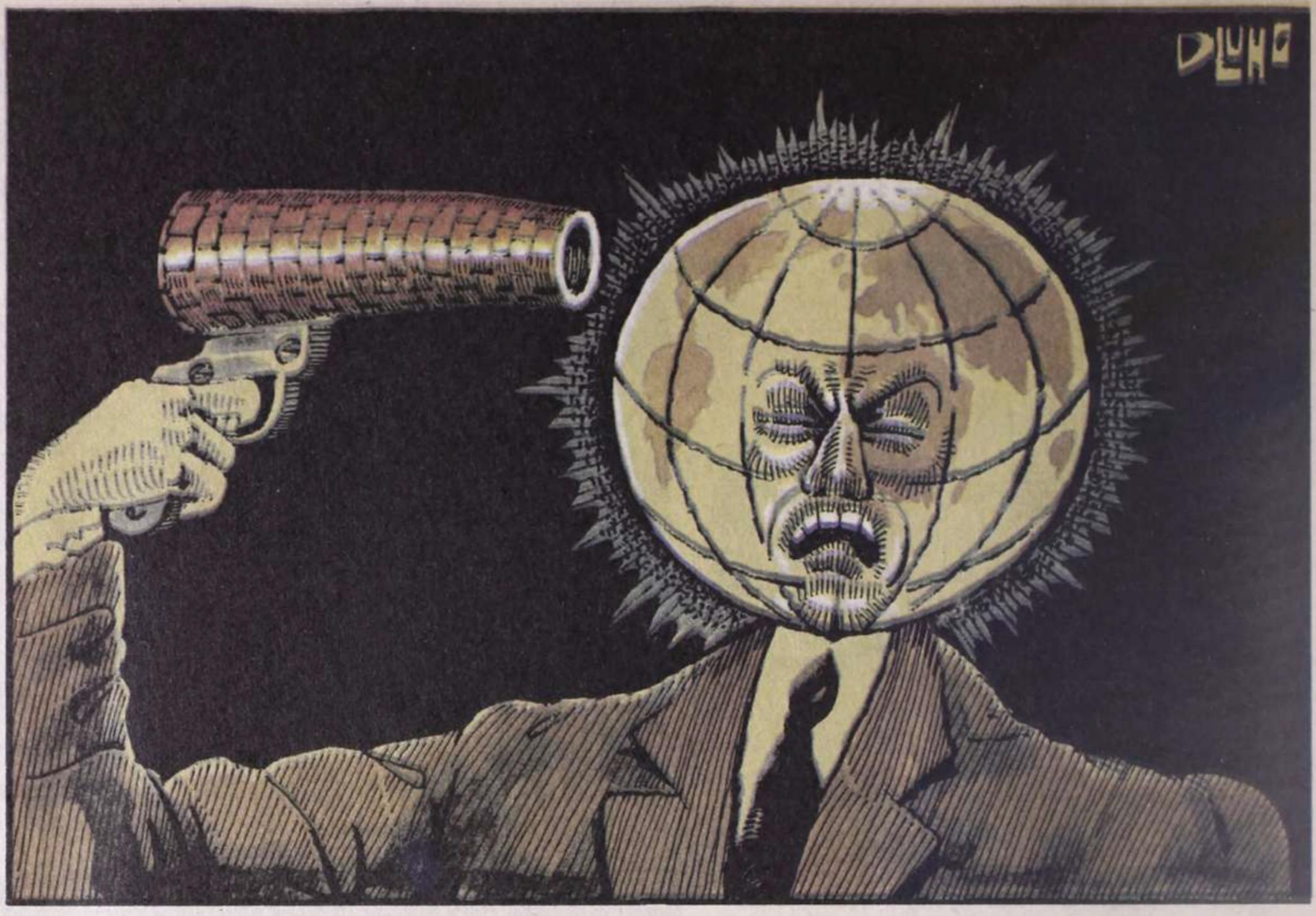

ÖNGYILOK

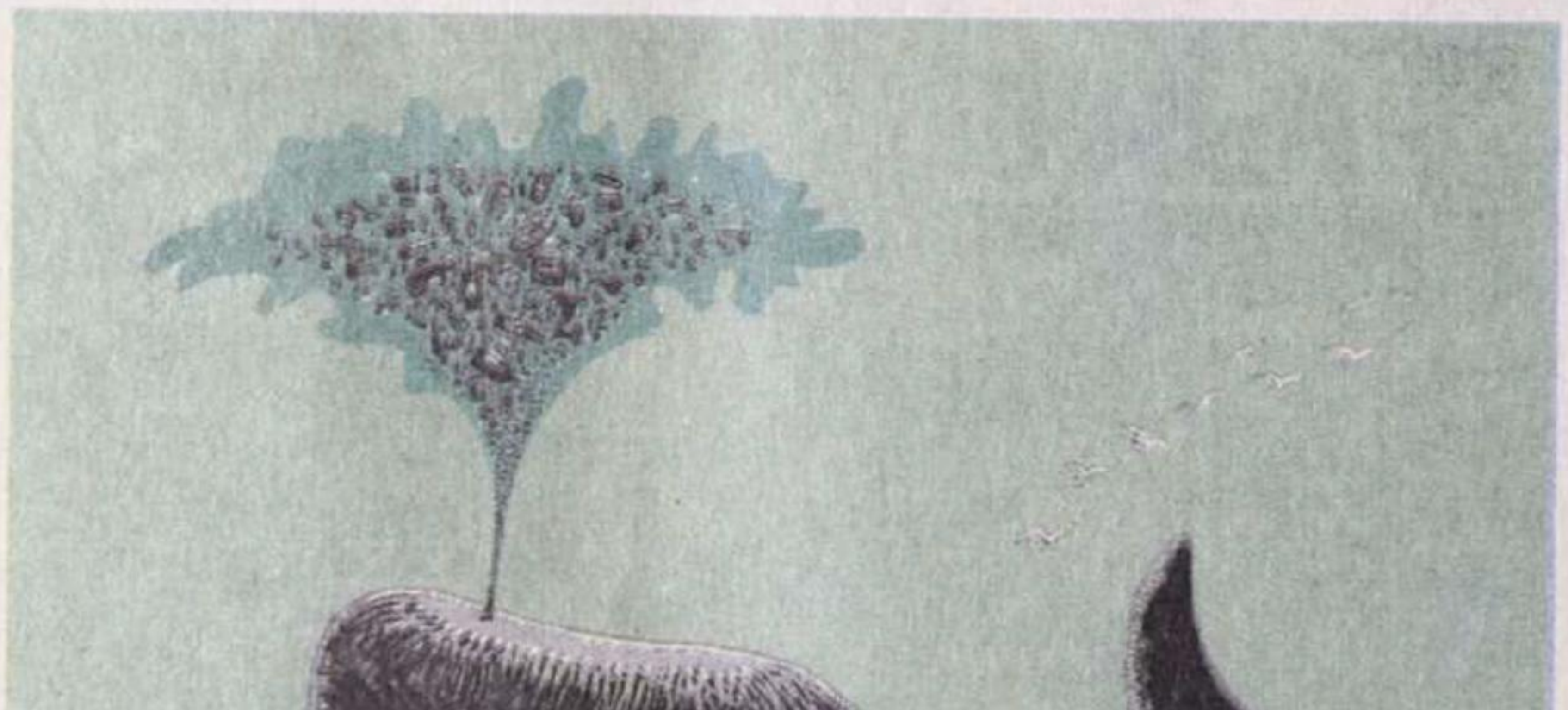

TENGERSZENNYEZÉS

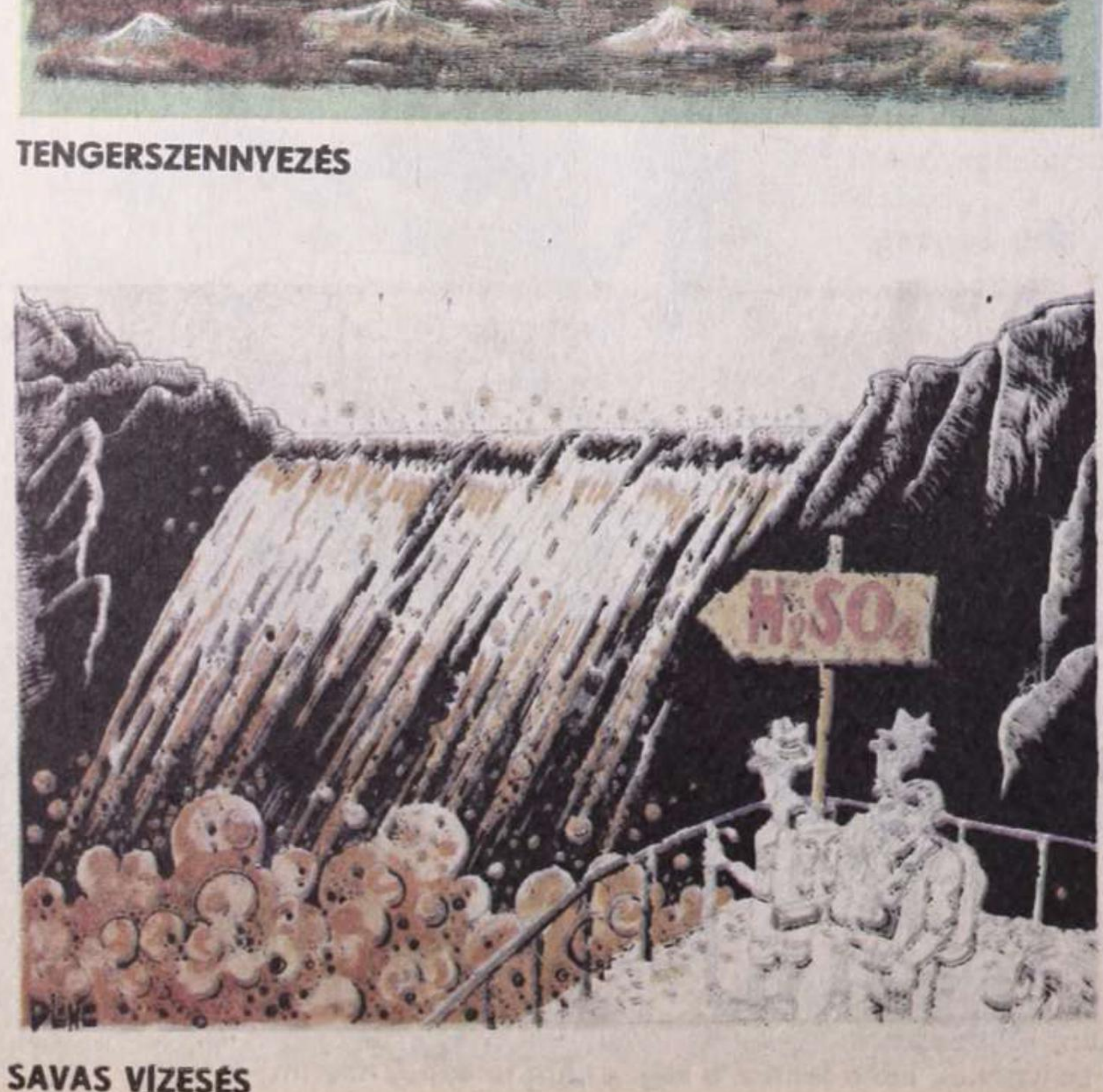

SAVAS VÍZESÉS

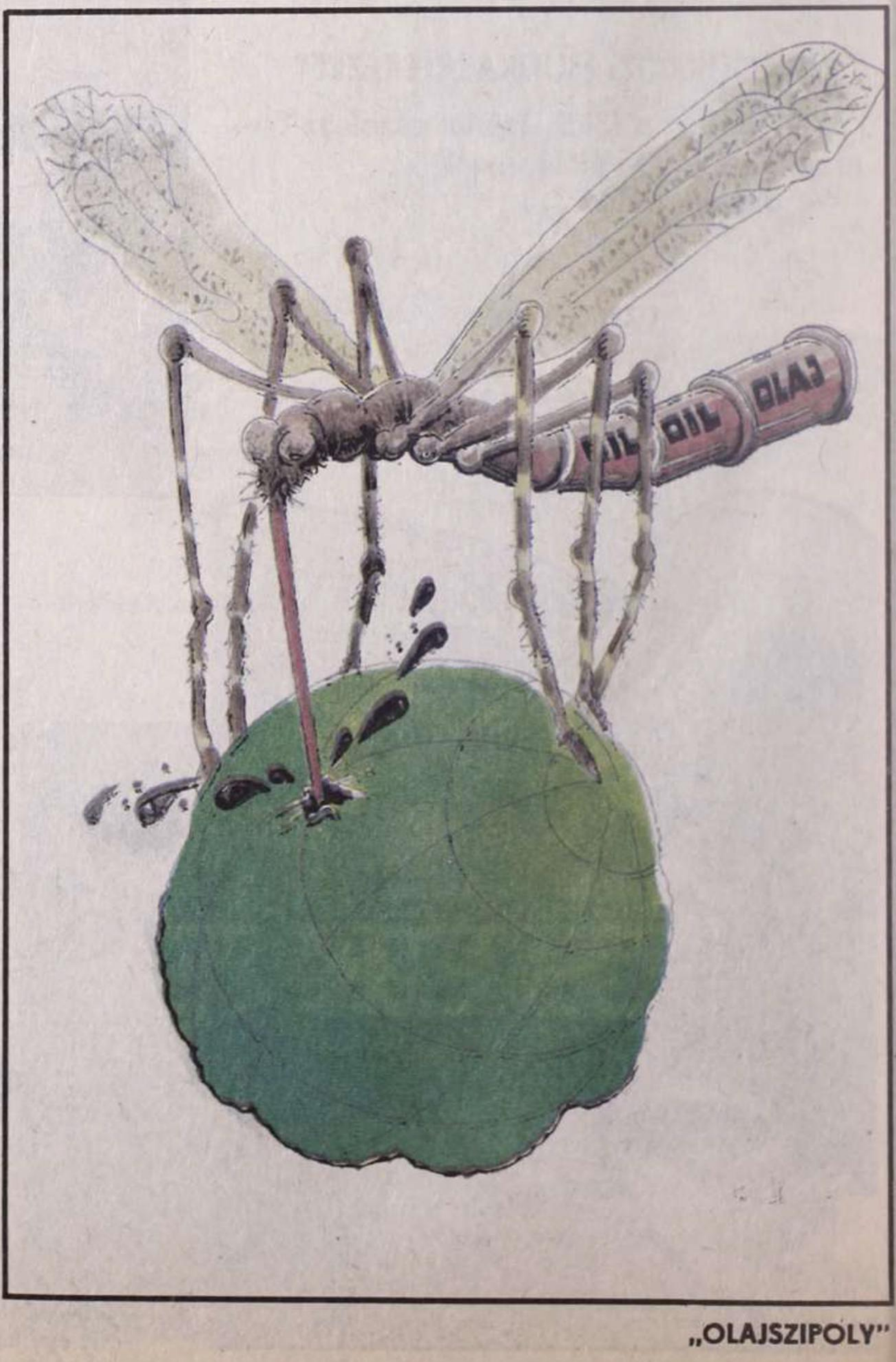

„OLAJSZIPOLY"

HÍREK ÉS HÍRNÖKÖK

Sajtótörténeti rémdráma a túlélésről, három felvonásban.

ELSŐ FELVONÁS

HAJDAN

Hajdan roppant egyszerű volt az ügyintézés.

Rogyadozó léptekkel beesett a királyi trónterembe — a cár udvarába, a nagymogul sátrába (nem kívánt rész törlendő) — a hírnök, és így szólt:

— Uram, királyom! Most jövök a csatamezőről. Az ellenség mind levágva, a fővezér fogoly. A zsákmány óriási.

Be sem fejezte a mondatot, már repült is feléje az aranypénzzel tömött bőrzacskó.

Kis idő múltával újabb hírnök jött. Ő is rogyadozott, ő is beesett stb., de a szövege másképp hangzott:

— Most jövök a csatamezőről. Sajnos, a dolog nem jött össze. Seregünket úgy megverték, mint szódás a lovát. Az ellenség tűzzel-vassal tört át a gyepün. A nép rabláncon, a szüzek sem szüzek már.

Még be sem fejezte a mondatot, a király (cár, kán, nagymogul, kismogul stb.) rosszkedvűen intett. Két pribék már hurcolta is ki a nyomorultat a teremből. Belefojtották a vizesárokba. Vagy, ha útjukba esett egy karó, hát gyorsan belehúzták. Esetleg a hóhér — nyissz — szempillantás alatt levágta a fejét.

Szóval ilyen egyszerűen ment a dolog. A jó hírt hozó jutalmat, a rossz hírt hozó büntetést kapott.

MÁSODIK FELVONÁS

AZUTÁN

Egy darabig ment a bolt. A hírnökök vitték a jó hírt, kapták érte a jó pénzt. De amikor rossz hírrel kellett a nagyurak elé állni! Nyakazás, karó, egyéb kellemetlenségek várták őket.

Összedugták a fejüket... Mit lehetne itt csinálni?! Lassan hírmondó sem marad a hírnökök között, kihal a szakma!

— Egyszerű — szólt a legöregebb hírnök —, nem szabad rossz hírrel a nagyúr közelébe menni. Gondolkozzatok! Milyen úton-módon lehetne a rosszat úgy adni tudtul, hogy testi épségünk épségben maradjon.

Törni kezdte fejét a sok hírnök, és egyik ötlet a másik után pattant ki az agyukból. Volt, aki fakéregre, pergamentre ákom-bákommal felrajzolt valami ábrát, amiből a buta is megérthette, hogy baj van. Például rajzolt egy hullámvonalat. Semmi alul, semmi felül. Ez nyilván azt jelentette, hogy a hajóhad cakkumpakk elveszett. Követ kötött a fakéregre, a pergamentre és bedobta a császár, a kán, a nagymogul udvarába. Aztán szedte a lábát, ahogyan csak tudta.

A másik még pompásabb módszert talált ki. Üres fatörzset, üstdobot ütögetett, tam-tam jelekkel adta hírül, hogy baj van Köpecen. Például azt, hogy a cár, a király, a vezér stb. legszebb feleségét, háremhölgyét megszöktette egy kóbor igric. Aztán — iszkiri!

Még okosabb dolgot talált ki a harmadik. Felállt egy hatalmas kősziklára, és onnan mutogatva, ordibálva — persze nyíllövésnyi távolságon kívül — közölte a nagyúrral a kellemetlen eseményt.

Egyszóval így találták fel a hírnökök az újságírást, a rádiót, a televíziót.

Ez a technika hosszú éveken, évszázadokon át jól bevált. A hírnökök — most már nevezzük őket újságíróknak, rádióriportereknek, tévékommentátoroknak — szépen gyarapodtak. Anyagiakban. Erkölcsileg. Kapták a medálokat. És többnyire természetes halállal távoztak az élők sorából.

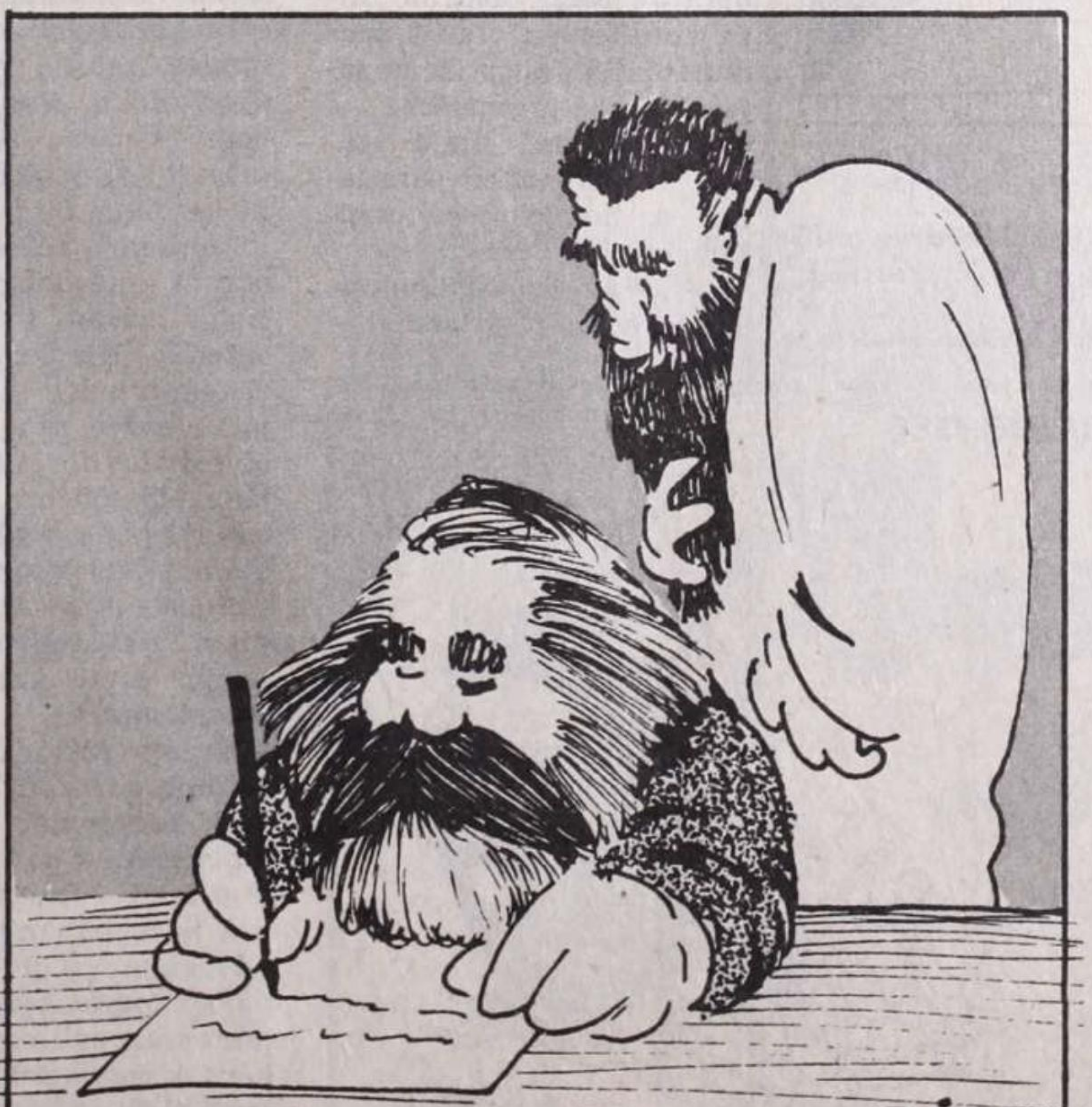

Mit írsz Karesz, szamizdatot?

HARMADIK FELVONÁS

MA

Történt pedig, hogy kiütött a demokrácia, a pluralizmus. Nem egy nagyúr lett az országban, hanem több. Nem egy hatalmasság, hanem sok. Így aztán az a szokatlan helyzet állt elő, hogy az a hír, amelyik az egyik főnöknél jónak számított, a másiknál rossznak. Ami tetszett a konzervatív vezetőknek, az nem tetszett a szabadelvű liberálisoknak. Ami bicskát nyitott a balszélsők zsebében, az végtelen örömre fakasztotta a jobbszélen állókat.

Összedugták fejüket az újságírók, joggal el voltak keseredve.

— Jaj nekünk! Előbb-utóbb kardélre hánynak valamenynyiünket. Nem tudunk jó hírt adni.

Megrázta a fejét egy öreg újságíró.

— Márpedig hírt kell adni. Azért vagyunk.

— Milyen hírt?! — kérdezték csodálkozva a többiek —. Hiszen most nincs jó hír és nincs rossz hír. Minden jó hír rossz hír, és minden rossz hír jó hír. Attól függően, hogy ki olvassa.

— Ugyan! — legyintett az öreg —. Van egy harmadik hír is... A megnemerősített hír. Erre van szükségünk. Például megírhatjátok, hogy Pusztabirkáson haladó külsejű fiatal emberek betörtek egy konzervatív külsejű pártházba. Leütötték a portást, a hajdani munkásőrt. Esküvői fényképeket, és egyéb fontos dokumentumokat ragadtak el. Természetesen: megnemerősített források szerint. Másnap leadjuk a másik hírt, attól függően, hogy kik és mennyire tiltakoztak ez ellen.

Helyesbítünk. E szerint nem Pusztabirkáson, hanem Birkáspusztán, nem haladó külsejű fiatalok, hanem barlanglakó külsejű öregek törtek be, és nem pártházba, hanem borospincébe. Nem raboltak, hanem aranylakodalmat tartottak. Nem ütötték le a volt munkásőrt, hanem Muki bácsit, a nyugdíjas masszőrt köszöntötték fel.

— Meg vagyunk mentve! Éljen a megnemerősített hír. Kiáltották boldogan. Kívánság szerint fordulhat jobbra is, fordulhat balra is.

Már épp pezsgőt bontottak volna, amikor hangos zokogásra figyeltek fel. Szolídan öltözött, középkorú férfi állt a sarokban.

— Hát maga kicsoda? — kérdezte egy felelős szerkesztő. — Mit keres maga itt?

— Én, kérem, a nyájas olvasó volnék. A kedves rádió előfizető. A tisztelt tévénéző. Akit, most hallgatva Önöket, teljesen elfog a kétségbeesés. Azelőtt úgy ahogy kiismertem magam a tömegkommunikációban. De mi lesz velem ezek után?! Ha elkezdenek röpködni körülöttem a megnemerősített hírek?! És azok cáfolatai?!

Az öreg újságíró őszinte együttérzéssel fordult a panaszos felé.

— Drága uram! — mondta a nyájasnak —. Sorsfordító időket élünk. Történelmi változások zajlanak le. Egy ősi szakma létéről, vagy nemlétéről van szó. Az újságírásról. Az elektronikus sajtóról. A médiumokról. Be kell látnia, hogy ebben az élet-halálharcban nem lehetünk tekintettel az Ön egyéni problémáira, nagyra becsült olvasó! Szívből sajnálom.

KÜRTI ANDRÁS

NYUGDIJAS HORGÁSZ

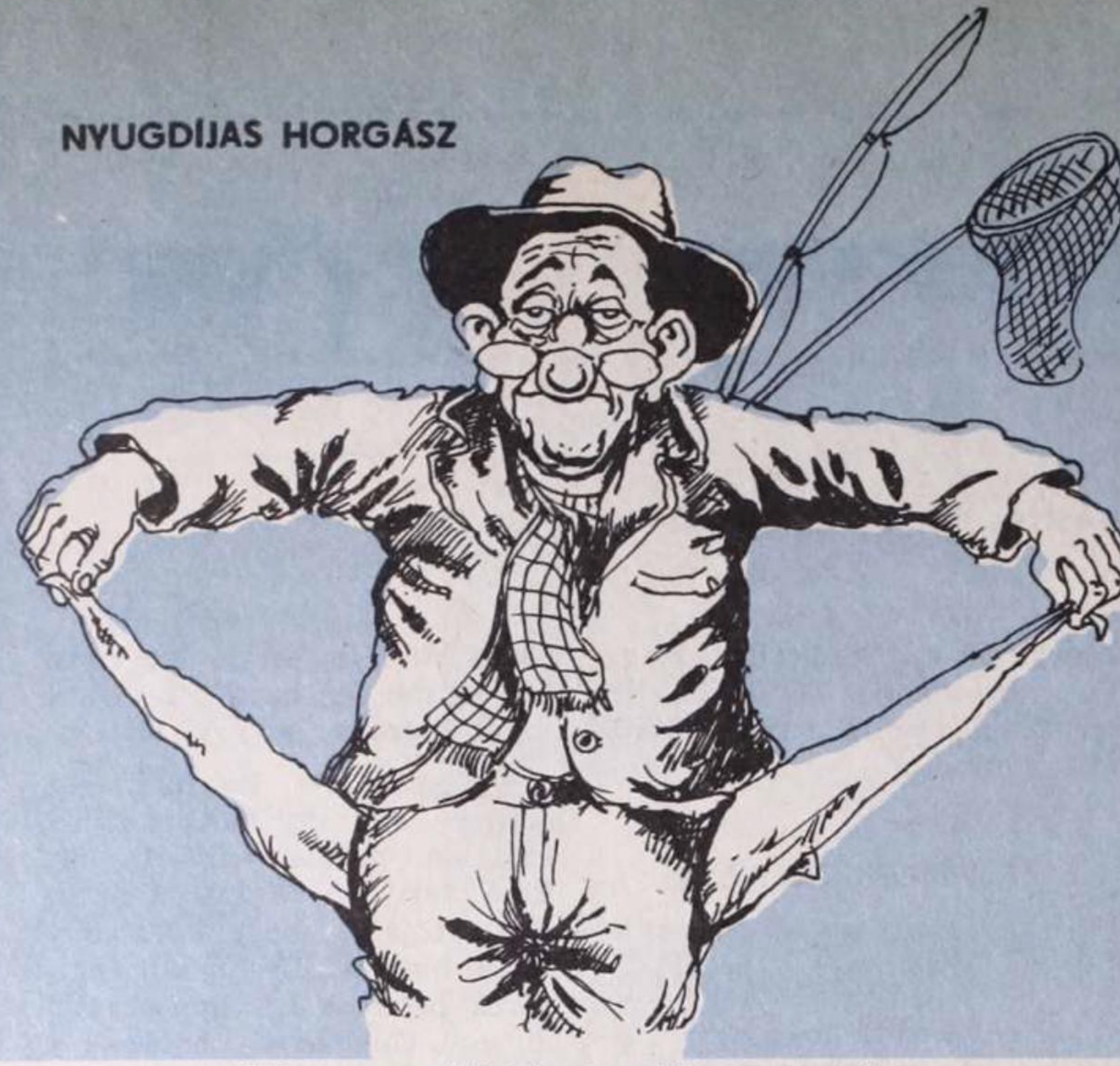

– Ekkora nyugdíjat fogtam ki magamnak!

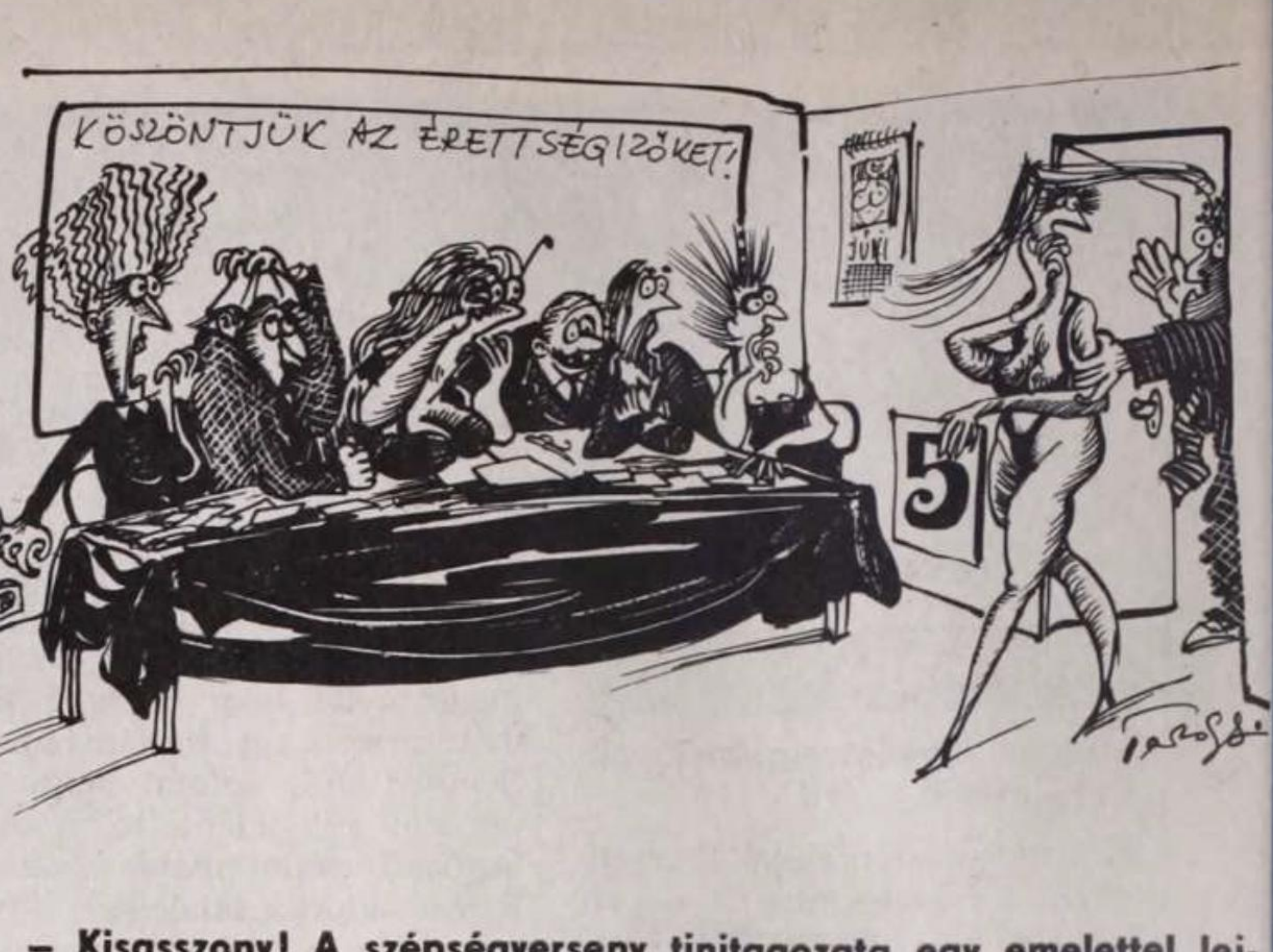

– Kisasszony! A szépségverseny tinitagozata egy emelettel lejjebb található!

UTOLSÓ TANGÓ

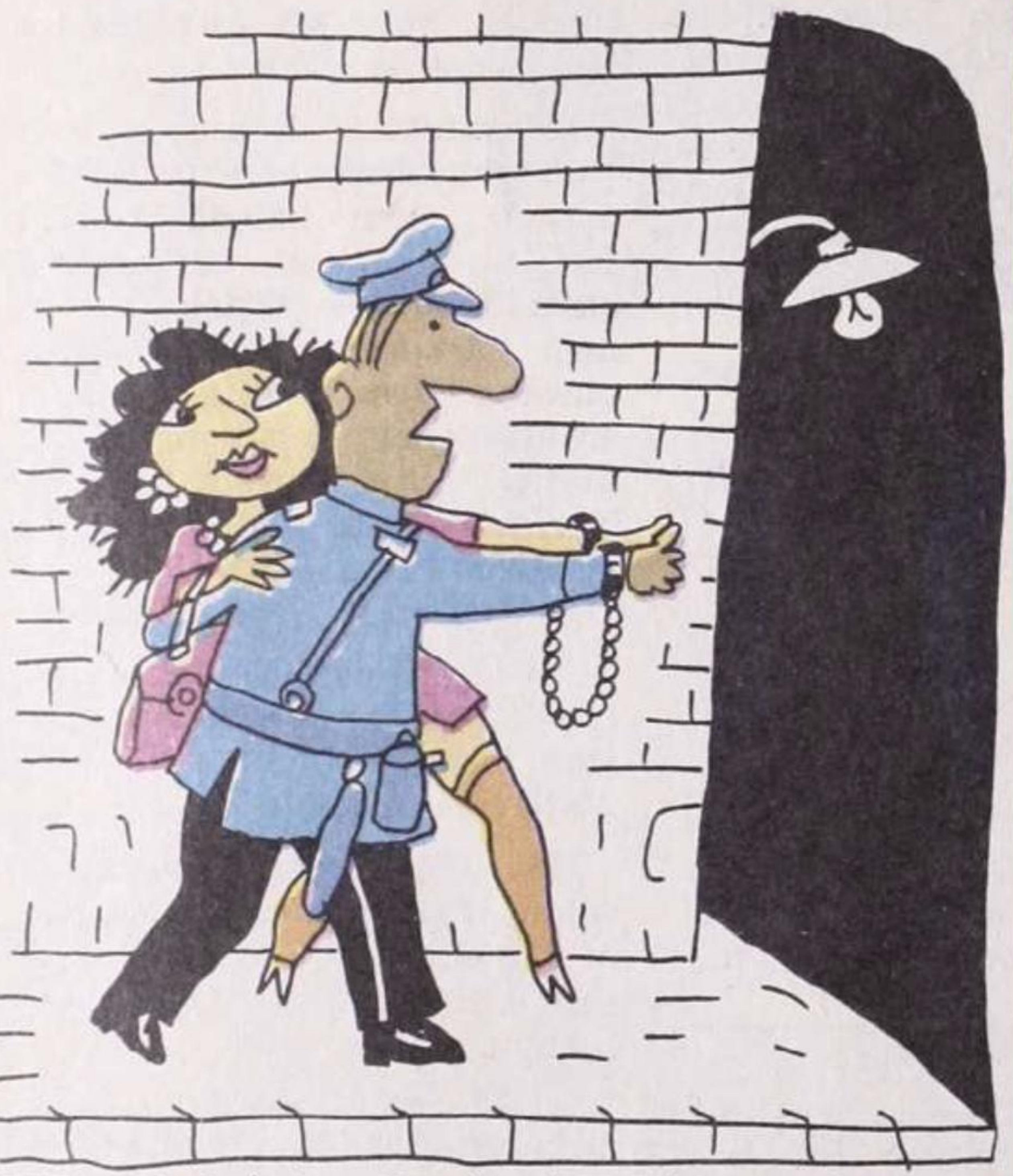

– Nem szeretném, ha megint panaszkodna a főnöknek, hogy udvariatlan voltam a bekísérésnél!

LELEPLEZEM MAGAM

Ráérősen őgyelegtem kedvenc aluljárómban, miközben oldalazva kerülgettem a néhány száz alkalmi könyvárust. Hála nekik, egy cseppet sem fáztam, mivel lehelletük mediterrán éghajlatot varázsolt a műmárvány oszlopok köré.

— Pikánsat tetszik, vagy valami jó kis leleplezőset? — akasztotta mutatóujját gomblyukamba az egyik borostás képű könyvkalmár. — Ez itt még nyomdameleg...

S orrom elé tolta a Kisirályok kondérban című besztszeller festékszagú példányait. Nagy bátran kiegyenesítettem az árus mutatóujját, hogy ismét sajátomnak érezhessem a gomblyukamat, majd szabad tenyeremmel váratlanul a homlokomra csaptam.

— Hogy ez nekem eddig nem jutott eszembe! — kurjantottam, s ügyet sem vetve a tátott szájú könyvszerészre, a lépcsők felé hátráltam...

Olyan, de olyan könyvet fogok írni, hogy Végh Antal irigységében örökbe fogadja Szolzsenyicint! Az emberek úgy fogják kapkodni művemet, mint áremelések előtt a nulláslisztet! Rengeteg pénzt keresek majd vele, s emiatt olyan adót sóznak rám, hogy Békesi László személyesen jön hozzám kondoleálni!

Néhány perc múlva már meghitten kies albérleti szobám íróasztalánál ültem, s a tekintélyes hófehér paksaméta legfelső lapjára kanyarítottam leendő könyvem címét: Leleplezem magam! És szélsebesen írni kezdtem...

Pontosan három nap s három éjjel dolgoztam vitriolba mártott tollal, kíméletlenül leleplezve eddigi életem minden szégyenfoltját. Kezdve azon, hogy az ötvenhatos forradalom idején a bölcsődében nem csatlakoztam azonnal a délutáni felkelőkhöz, arra hivatkozva, hogy éppen bepisiltem. Hatvannyolc nyarán, immár érett kamaszfejjel, ötödmagammal megszálltunk egy füstös kis prágai sörözőt, s bizony nem adtunk borravalót a fizetőpincérnek. A hetvenes évek első felét — most már minek is tagadjam? — végigdőzsöltem: nap mint nap többet fogyasztottam annál, mint amennyit egyetemistaként újságkihordással megtermeltem. Adósságállományom napjainkra úgy felhalmozódott, hogy kénytelen vagyok félévente új albérletbe költözni, nehogy hitelezőim rám találjanak. Az elmúlt tizenöt évben kizárólag magánvagyonom gyarapítására fordítottam figyelmemet. Ezen idő alatt összeharácsoltam vagy nyolcszáz kötet könyvet, egy öreg írógépet és egy Szokol zsebrádiót.

Könyvem kéziratával a legközelebbi kalózkiadóhoz rohantam. A félszemű szerkesztőnek tetszett a sztori, így aznap délután az aluljáróban asztalkám már nagyokat nyögött a százezer példány súlya alatt.

— Leleplezem magam! Leleplezem magam! — kiáltoztam lelkesen, ám az emberek csupán egy pillanatra álltak meg előttem, majd vállat vontak és siettek tovább. Mindössze egyetlen tarka szoknyás hölgy szorongatta meg elgémberedett kezemet, s meghitten vizsgálgatta tenyeremet. Igaz, később kért tőlem ezért a meghittségért egy húszast...

Késő este, hónom alatt százezer Leleplezem magammal bágyadtan támasztottam a kőbányai Kisvakarcs sörhabos pultját.

— Megint fordítva ültem a lóra — kortyoltam egy nagyot a kisfröccsből. — Ebből a könyvemből sem építek magamnak villát Pócsmegyeren... Bár, ki tudja?!

*

...Nos, itt Pócsmegyeren azt szeretem a legjobban, hogy hajnalonta madárcsicsergésre ébredhetek. A villám nem kétszintes ugyan, ám kényelmesen elférek benne. Hogy miből húztam föl a falait? Naná, hogy az eladhatatlan könyvekből!

Mégiscsak erős várunk a nyelv...

Walter Béla

LAKÁSHELYZET

❶

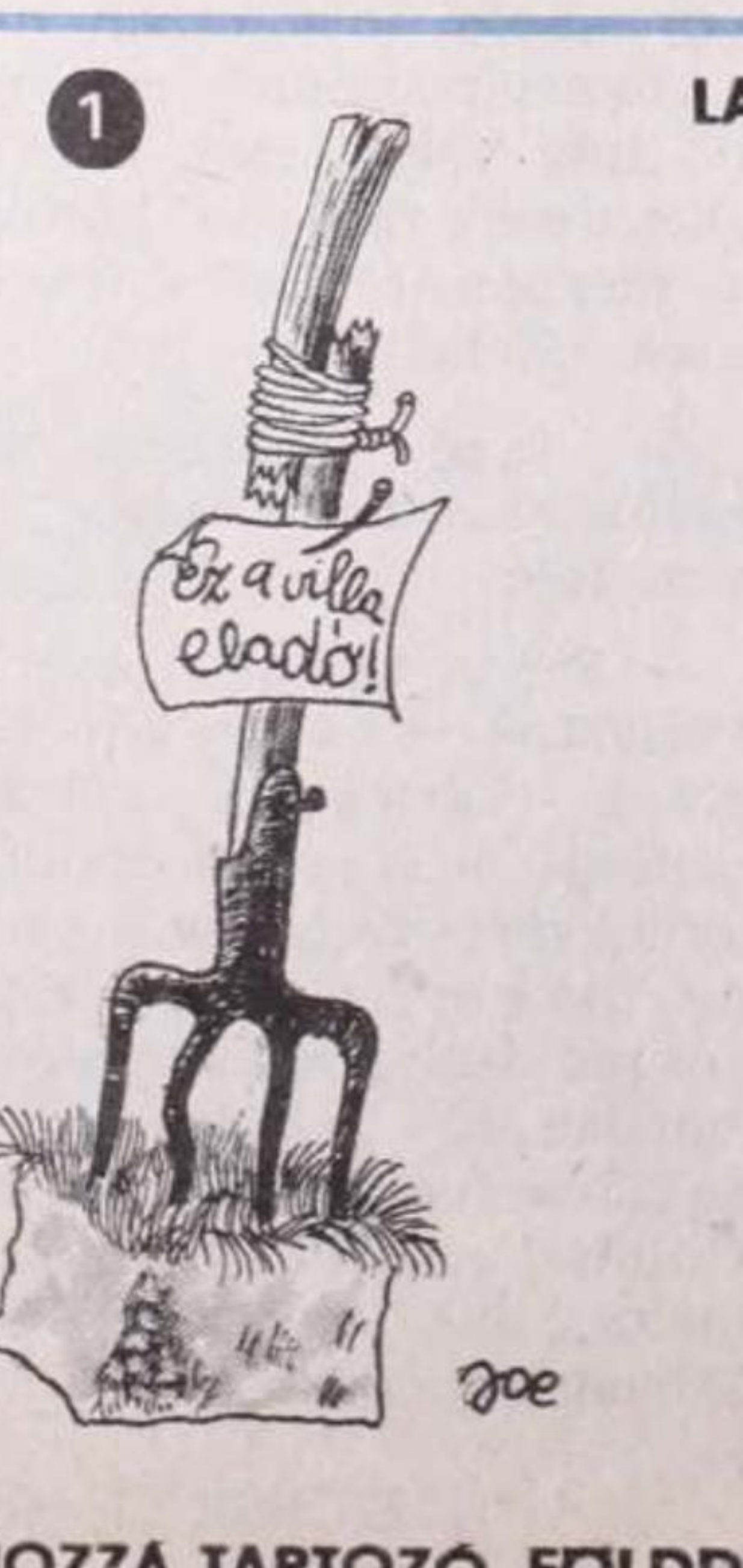

A HOZZÁ TARTOZÓ FÖLDDEL

❷

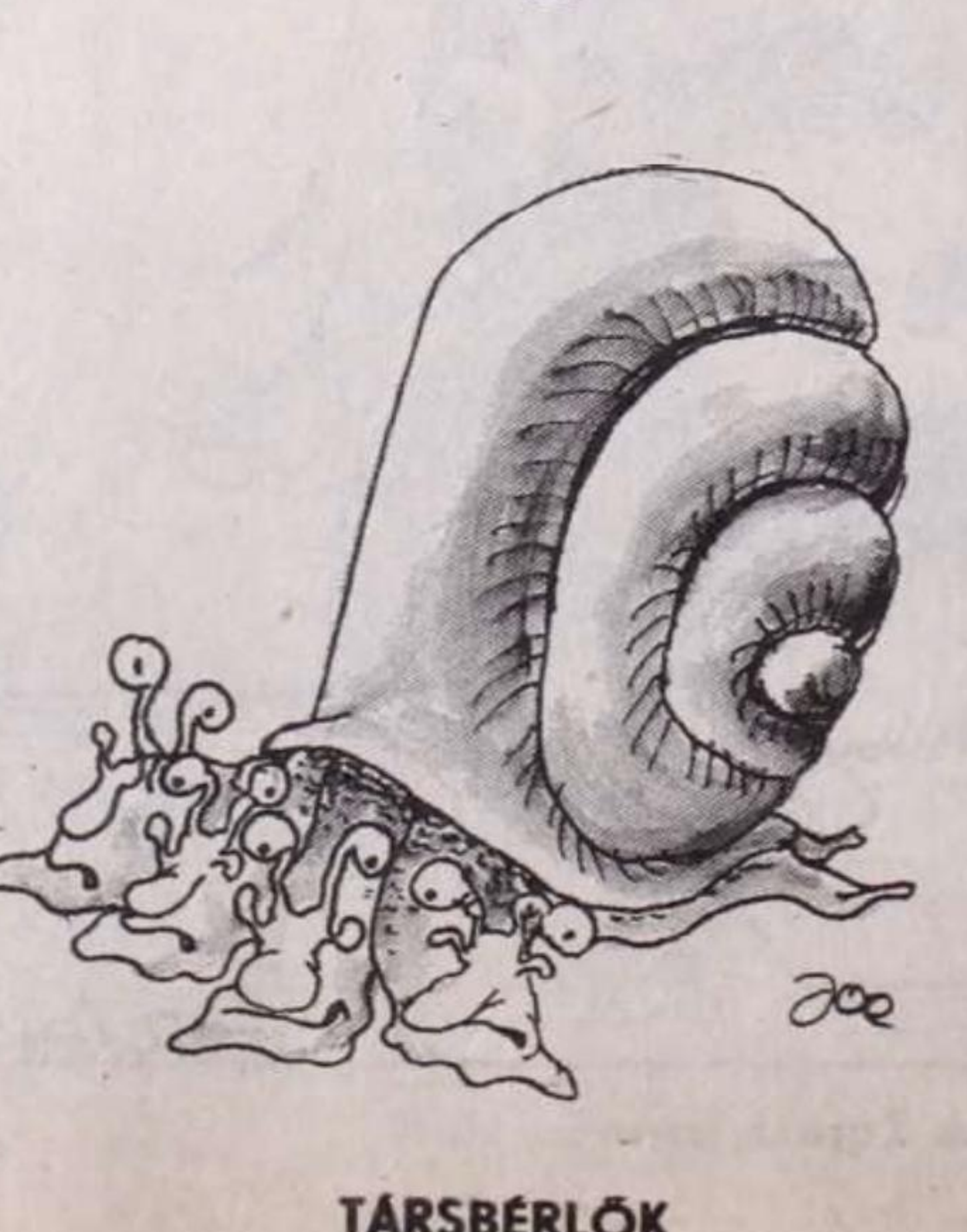

TÁRSBÉRLŐK

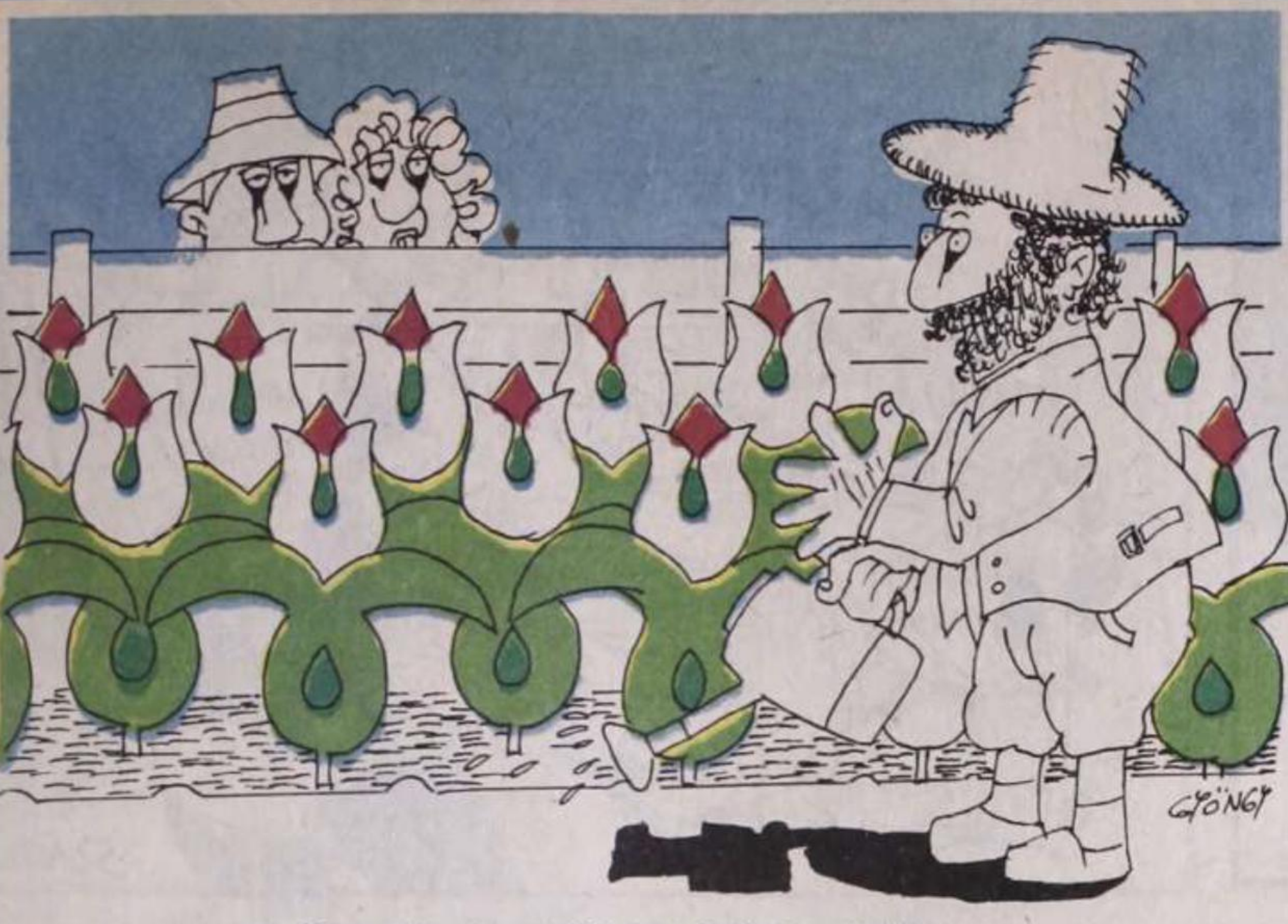

– Ősszel még csillagvirágjai voltak . . .

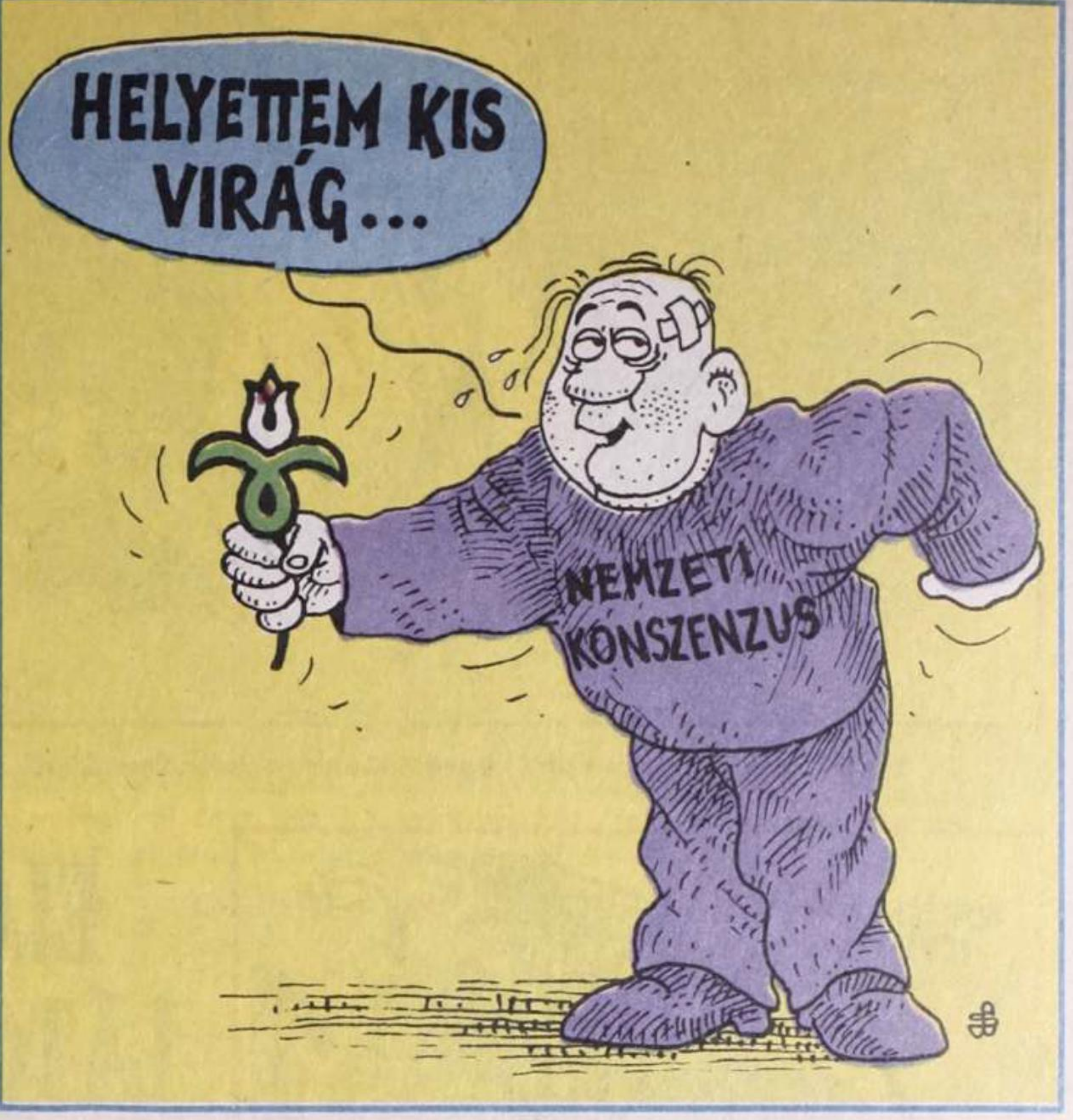
HELYETTEM KIS VIRÁG...
NEMZETI KONSZENZUS

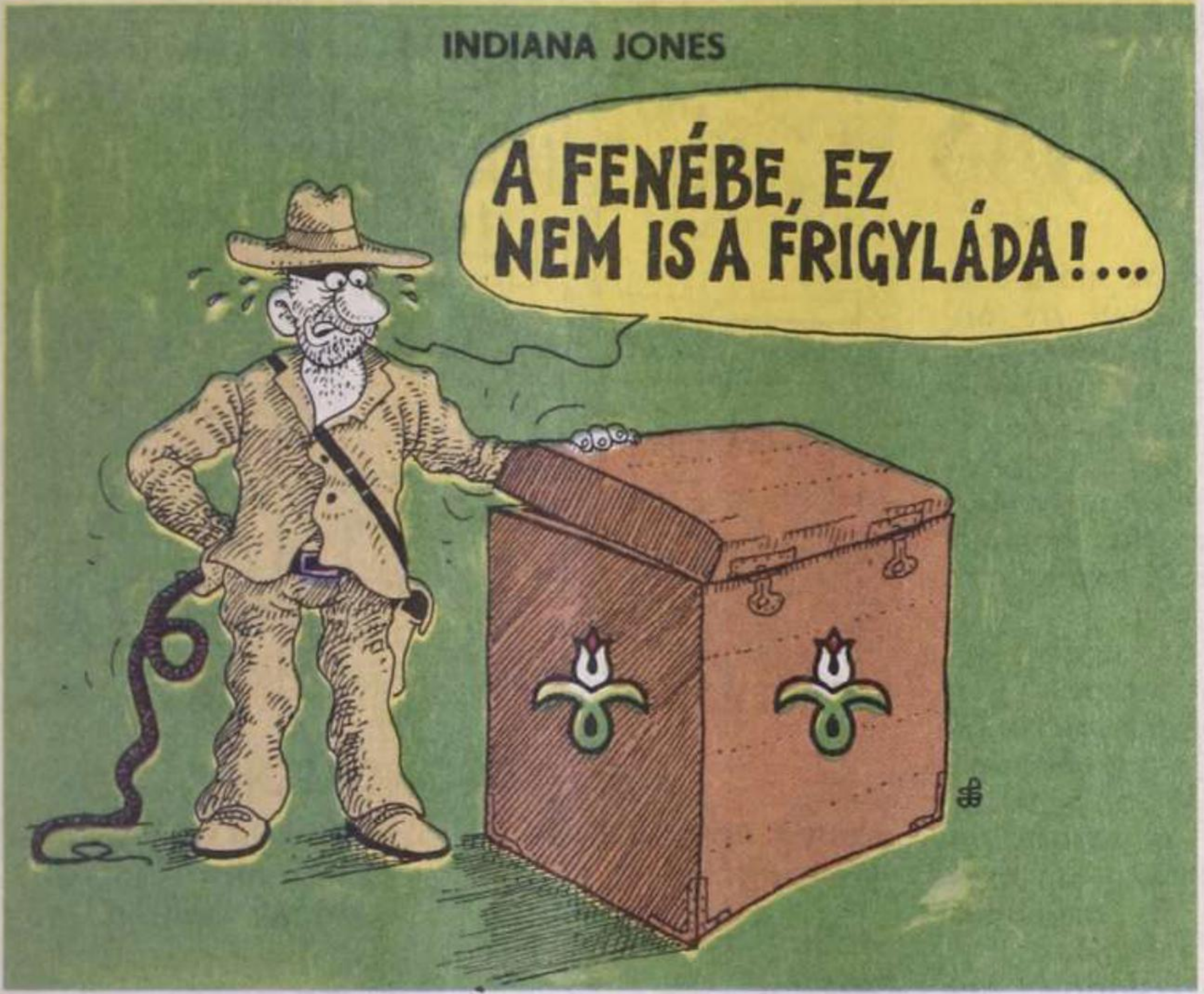
INDIANA JONES
A FENÉBE, EZ NEM IS A FRIGYLÁDA!...

RIGMUS A KISGAZDÁKHOZ

Az legyen a pártnak
vezérlő főelve;
egy árva mérlegnek
ne legyen két nyelve!
No és mellékelvként
az a szempont sem árt;
sok kisgazda között
el ne vesszen a párt!

EREDETI TŐKEFELHALMOZÁS

(avagy korántsem könnyű a kazánkirálynak)

Petőfi nem jött be.
Jelöltként megbukott.
A faüzlet sem
csomómentes dolog.
Lám, a szememből is
kicsordult a könnyem;
„Eredeti tőke
nem jön össze könnyen!

T. P. J.

TÖBB IS VESZETT...

Ne verd fel szekfüsék portáját részvéttel!
Most a győzelemnél jobb volt a részvétel.

A FIDESZ

A szerelmesek útja a:
„Damaszpuszi út."

MAGYAR APRÓHIRDETÉS

– „Huzatos kisország jelentős átmenő forgalommal, még egyszer megpróbálja . . ."

GYŐZELEMPARTI

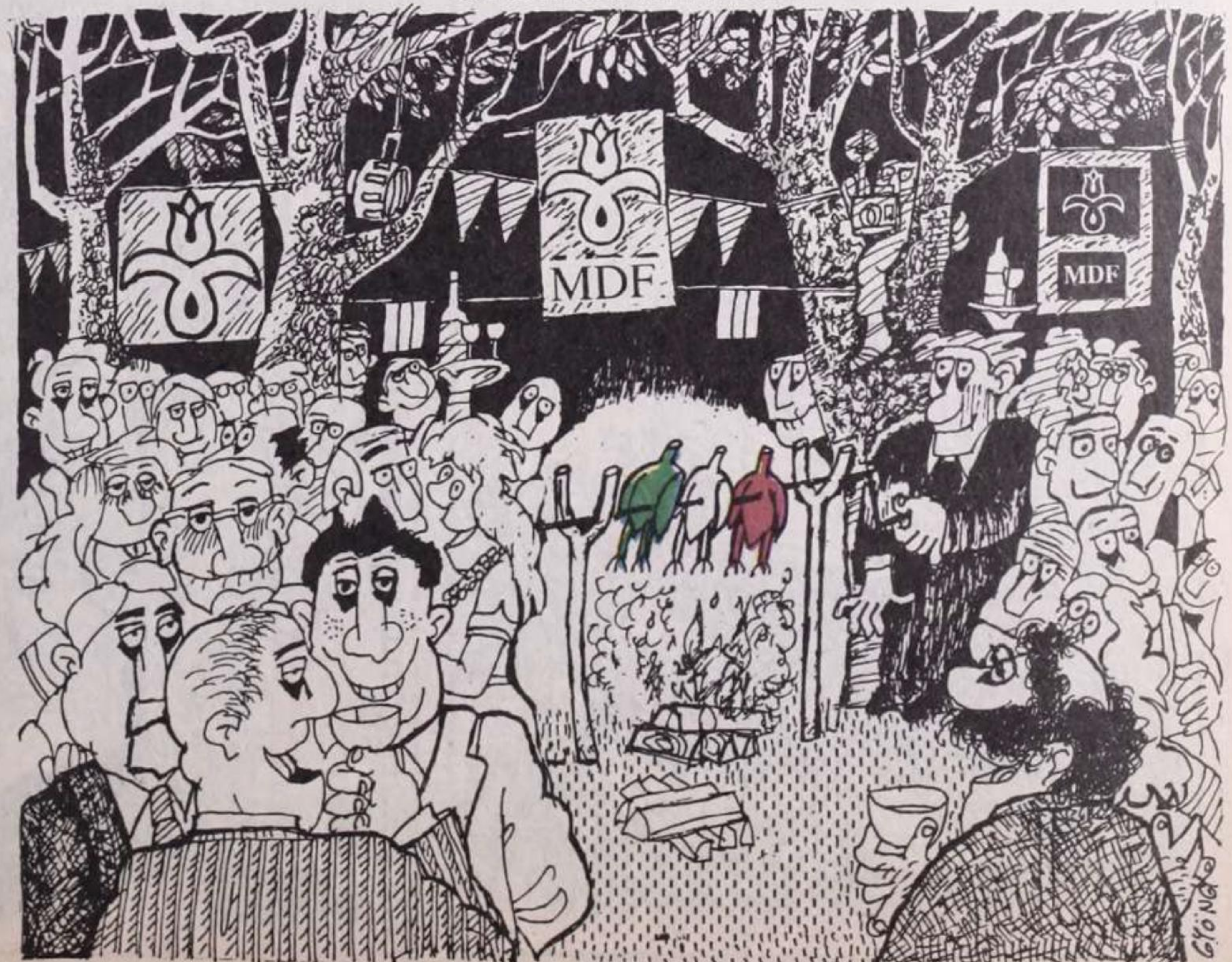
MDF
MDF
GYÖNGY

REMÉNYSUGÁR

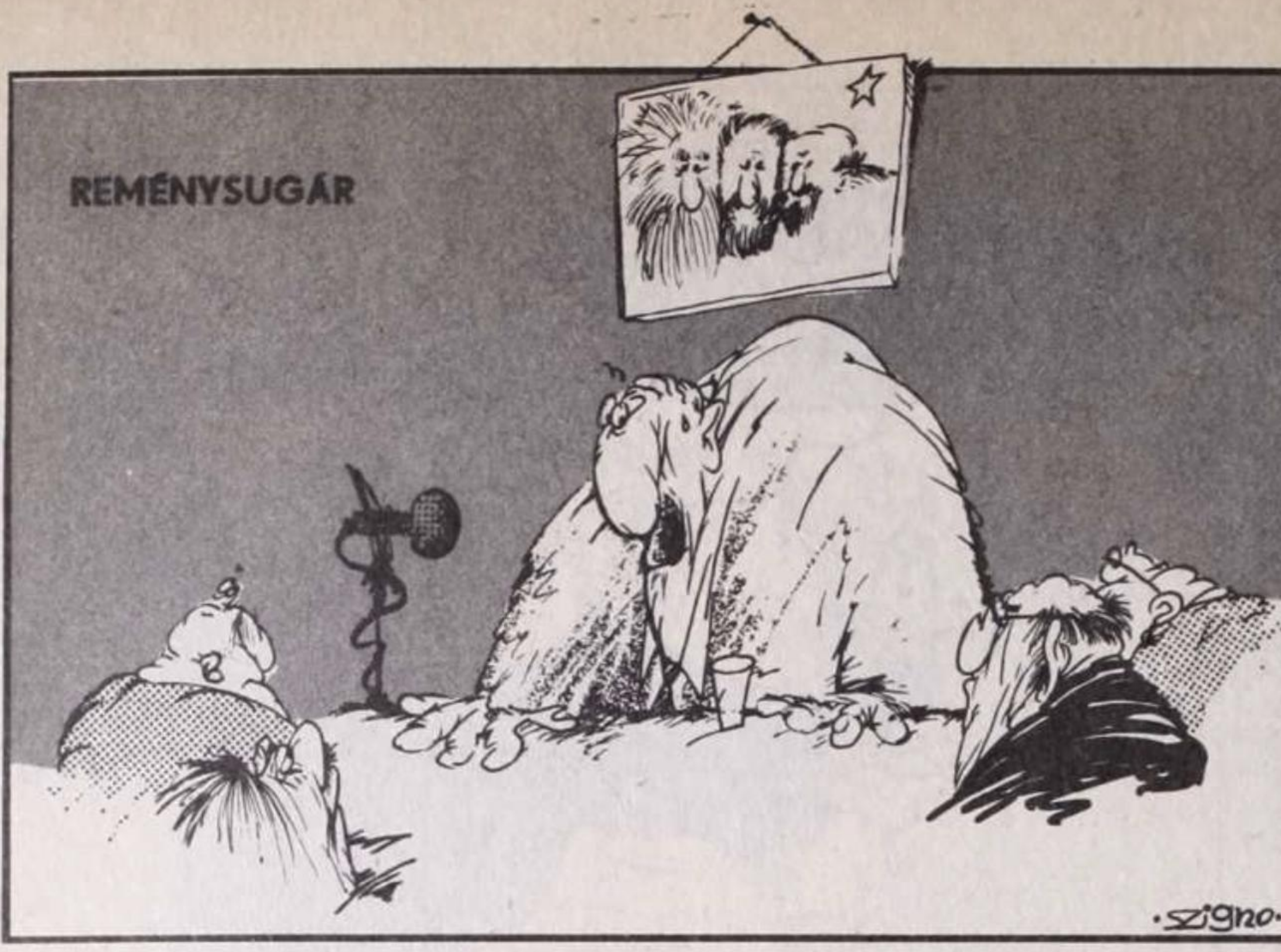

– És mi lenne, ha megint egyesülnénk a szocdemekkel?

A MÁSODIK FORDULÓ UTÁN

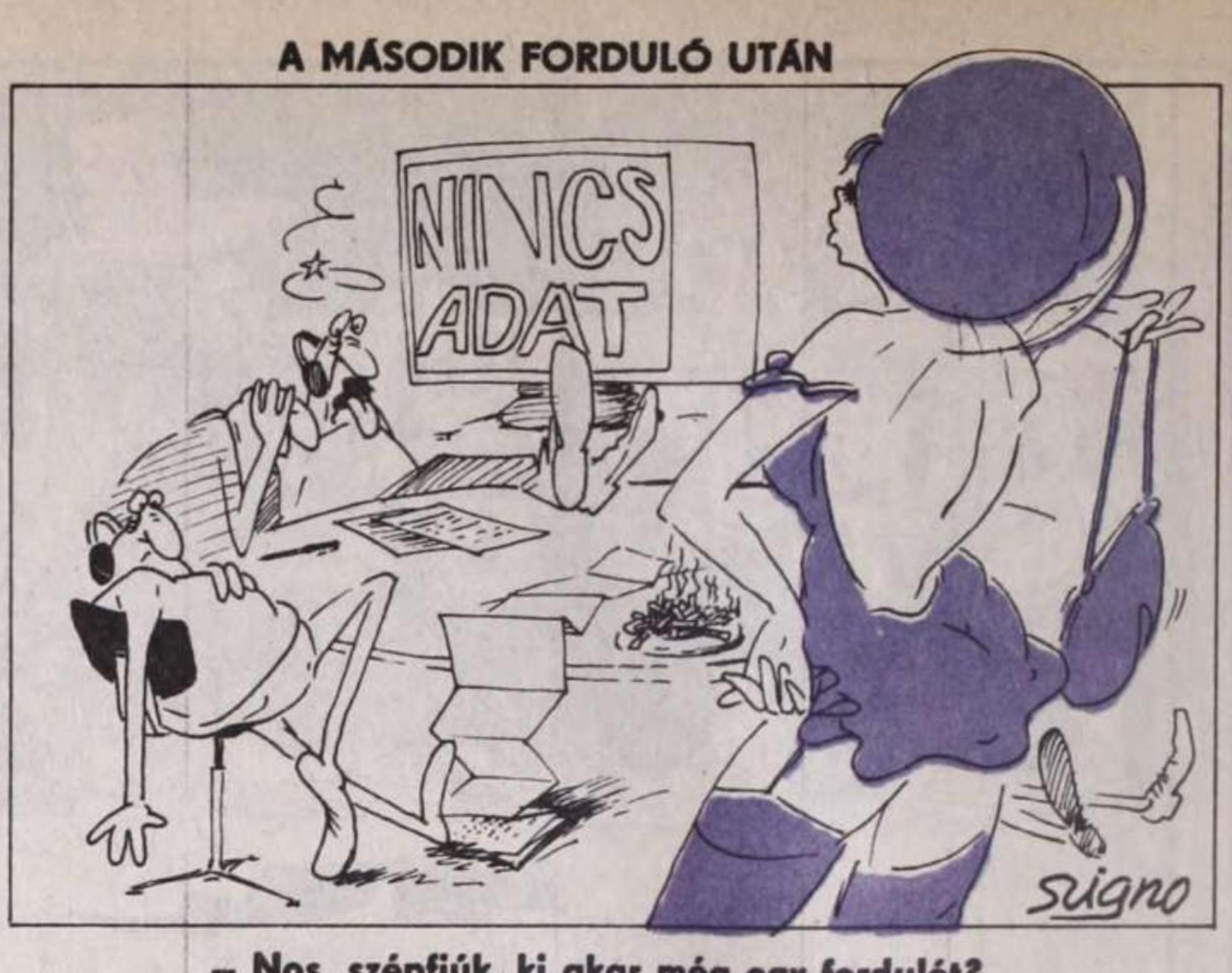
NINCS ADAT
szigno

– Nos, szépfiúk, ki akar még egy fordulót?

TÖRTÉNELMI TÉVEDÉS

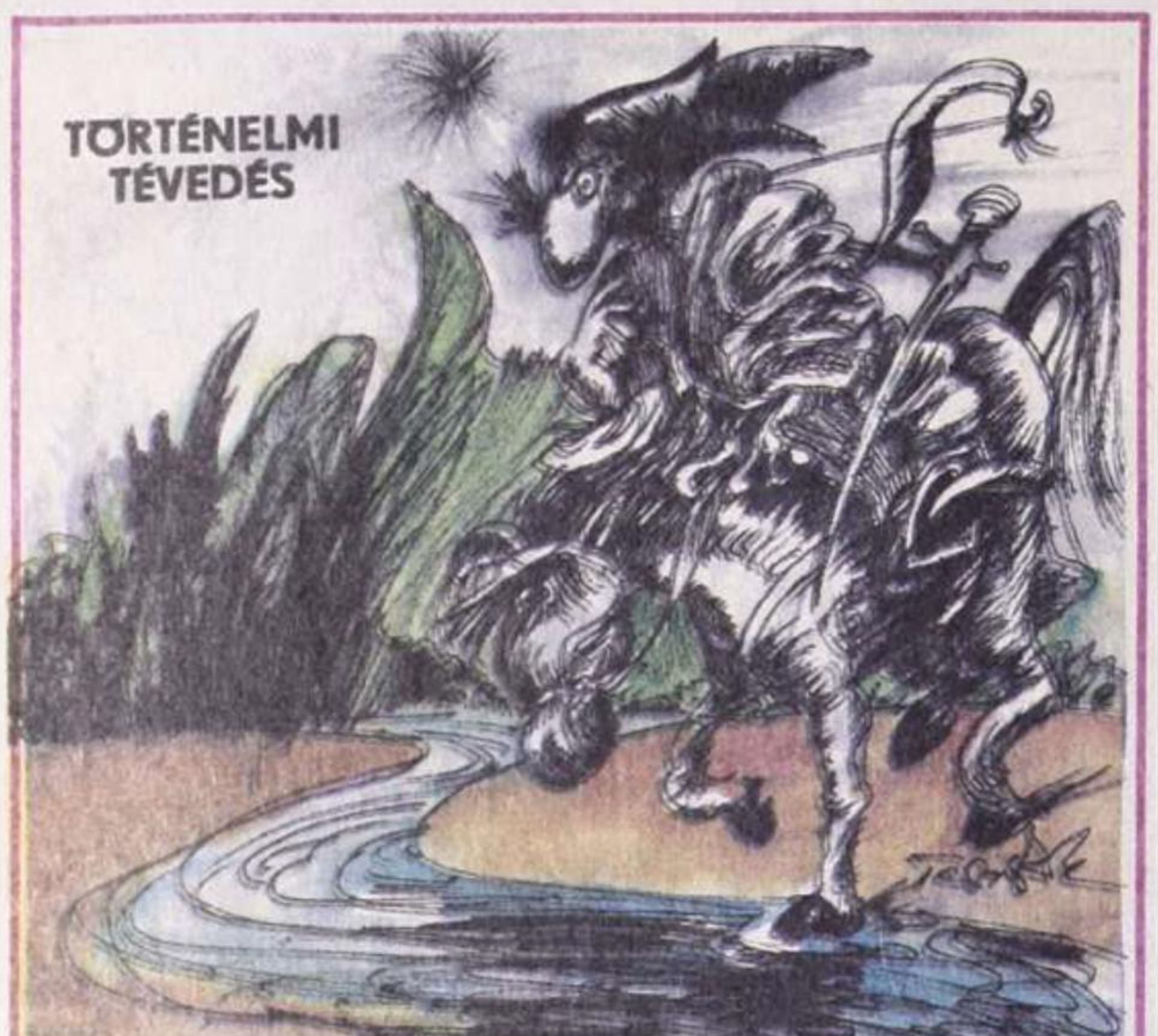

– Ez hegyektől védett hely, itt hosszú időre biztonságban vagymuk.

– Ha el is kapjuk a tettest, attól még nem hajt ki újra!

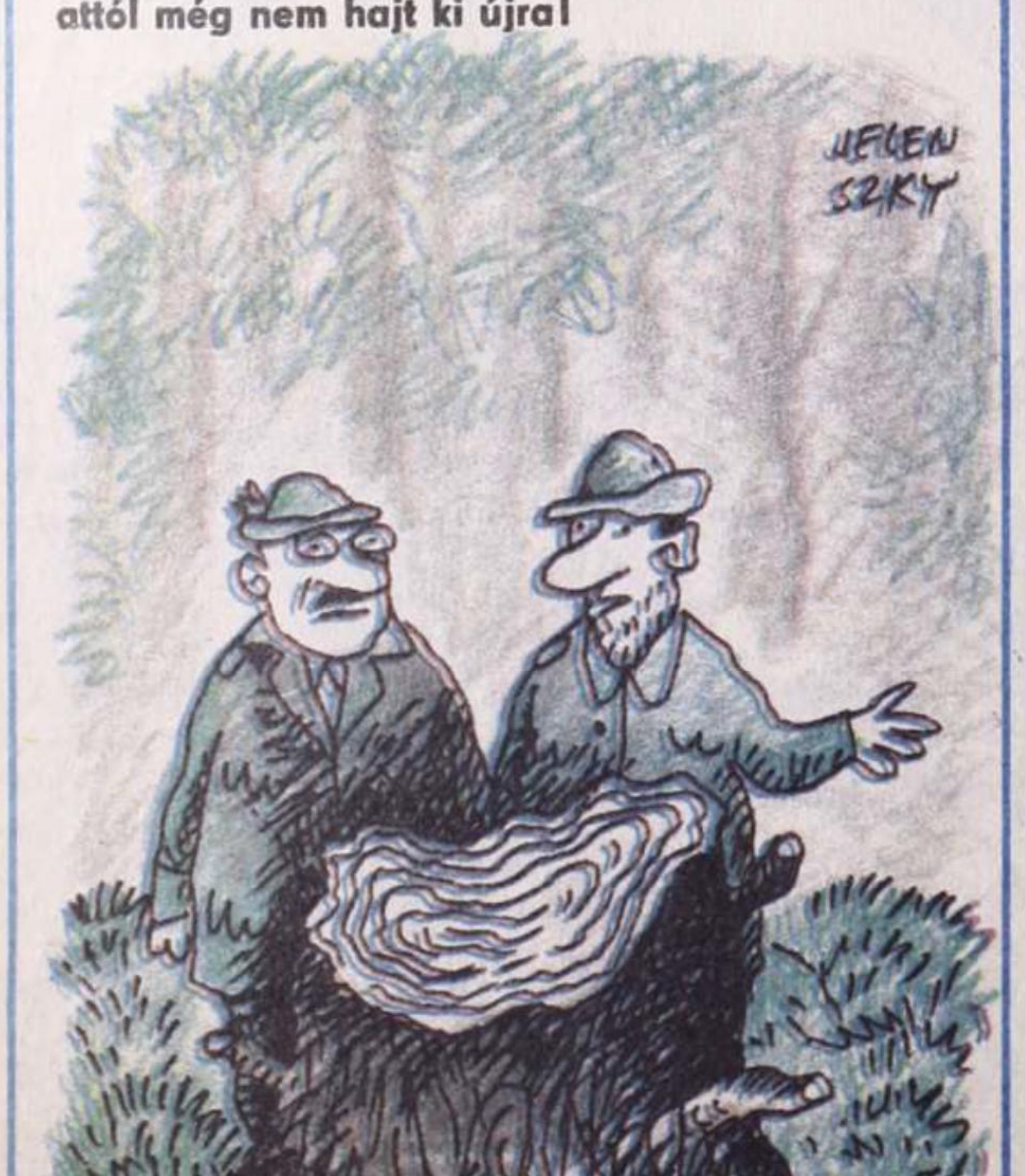

ELŐRE-LÁT(OM)ÁS

A választások előtti napon arra ébred az ország, hogy a levelesládákban ott van mindenkiről minden, a tatárjárástól aznapig. A terjedelmes íveket betöltő precíz kimutatás komputeren készült, vakoknak Braille-írással.

Másnap az egész ország otthon marad.

Csupán egy nyolcvanas bácsika rója a néptelen utcákat, élvezve a tiszta levegő és a zavartalan séta örömét, amelyet mindössze az az apró bosszúság felhőz be, hogy a levelesládáját két nappal azelőtt valaki ellopta.

T. P. J.

HAT DARAB AZ ÉRVÉNYTELEN SZAVAZATOK KÖZUL

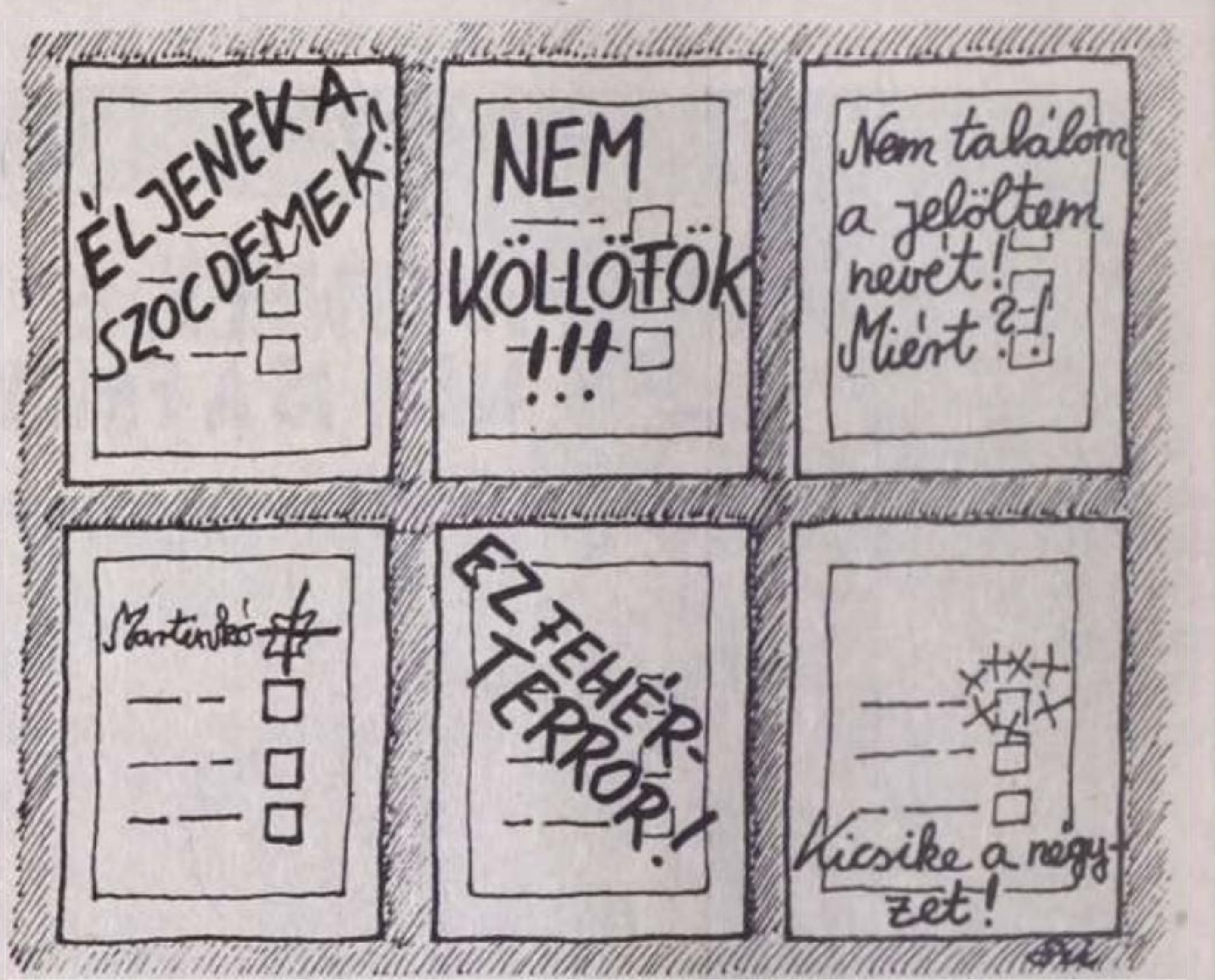
ÉLJENEK A SZOCDEMEK!
NEM KÖLLÖTÖK !!!
Nem találom a jelöltem nevét! Miért?
Martinkó
EZ FEHÉR-TERROR!
Kicsike a négyzet!

EZÜSTMONDÁSOK

Akinek nem ura, ne vegye magára!

Széllel szemben nincs hátszél.

Pénz számolva, asszony számolatlanul jó.

Egy fecske még nem csinál több fecskét.

Szegény embert még a szegény asszony is húzza.

Ma nekem, holnap már nekem sem.

Wessely Gábor

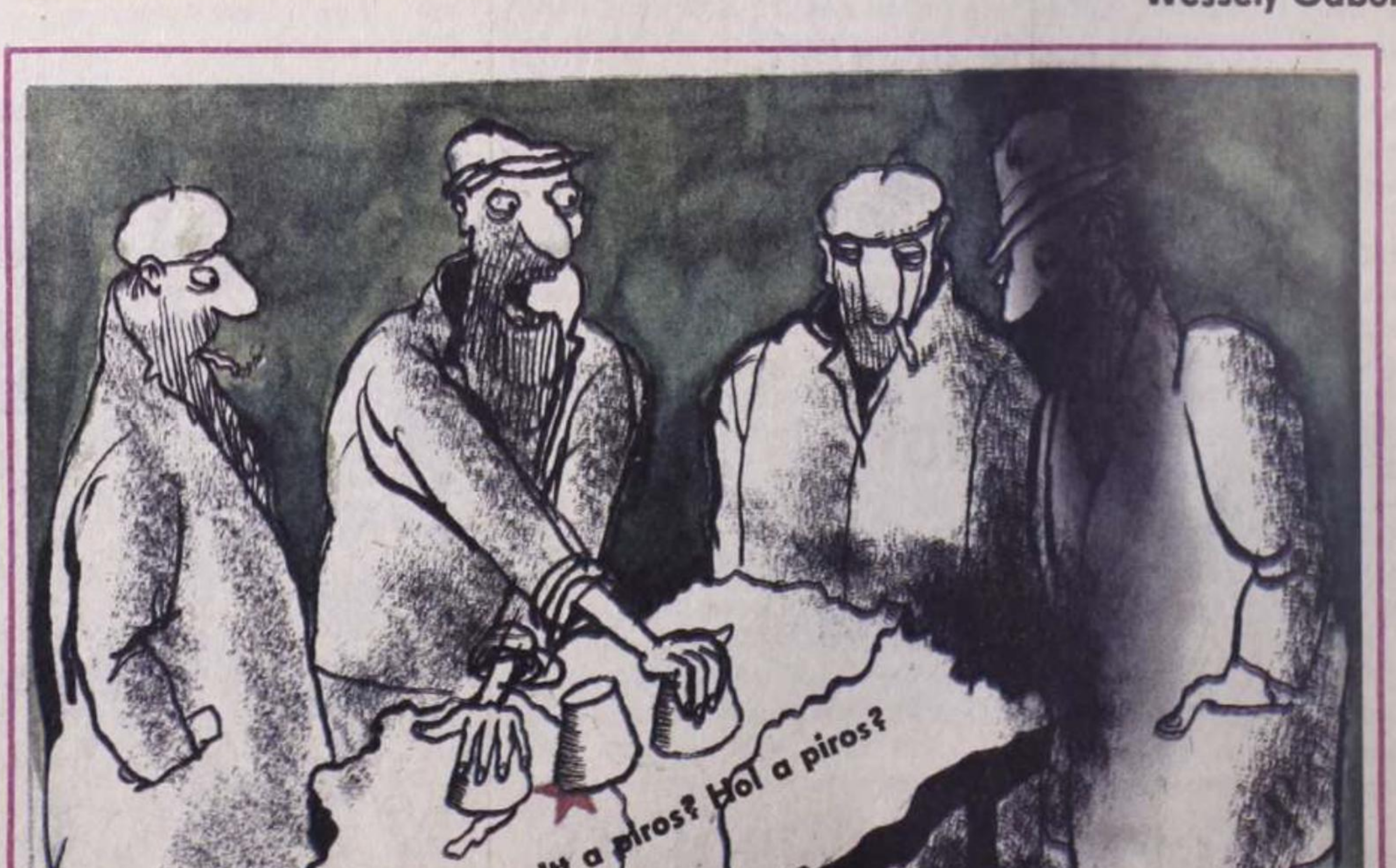

– Itt a piros? Hol a piros?

SZABAD EB

A behemót férfi megtorpant. Lady kutya tekintélyt parancsoló házőrző. Ha ő egyszer idegen szagát érzi . . .

A behemót röpcédulát szóró keze megállt a levegőben. Megálltak markában a kis SZDSZ-madarak is.

– Mi ez itt? – kérdezte zordan, Lady kutya tekintetét lesve.

– Kutya – felelte egy lakó.

– Hogy lehet az?! – kérdezte cseppet sem enyhülve a kétméteres polgár.

– Mi? – kerekítette nagyra szemét a lakó, míg szelíden csitította a hivatalában pontos jószágot.

– Hát csak így! Szabadon?!

– Miért? Pont a kutya nem lehet szabad?

– dines –

KISNYUGDÍJAS

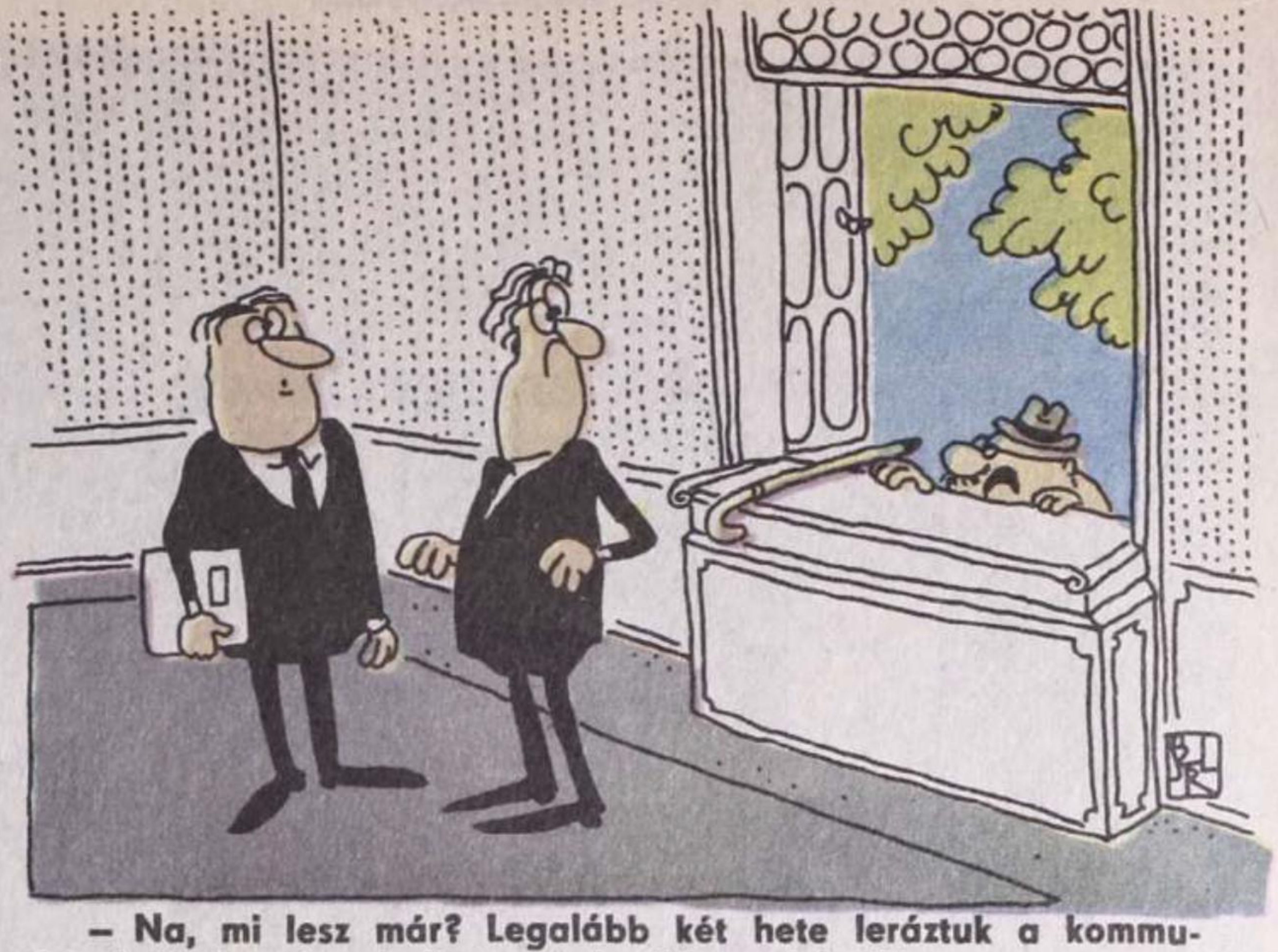

– Na, mi lesz már? Legalább két hete leráztuk a kommunista igát, és még mindig nem olcsóbb a párizsi?!

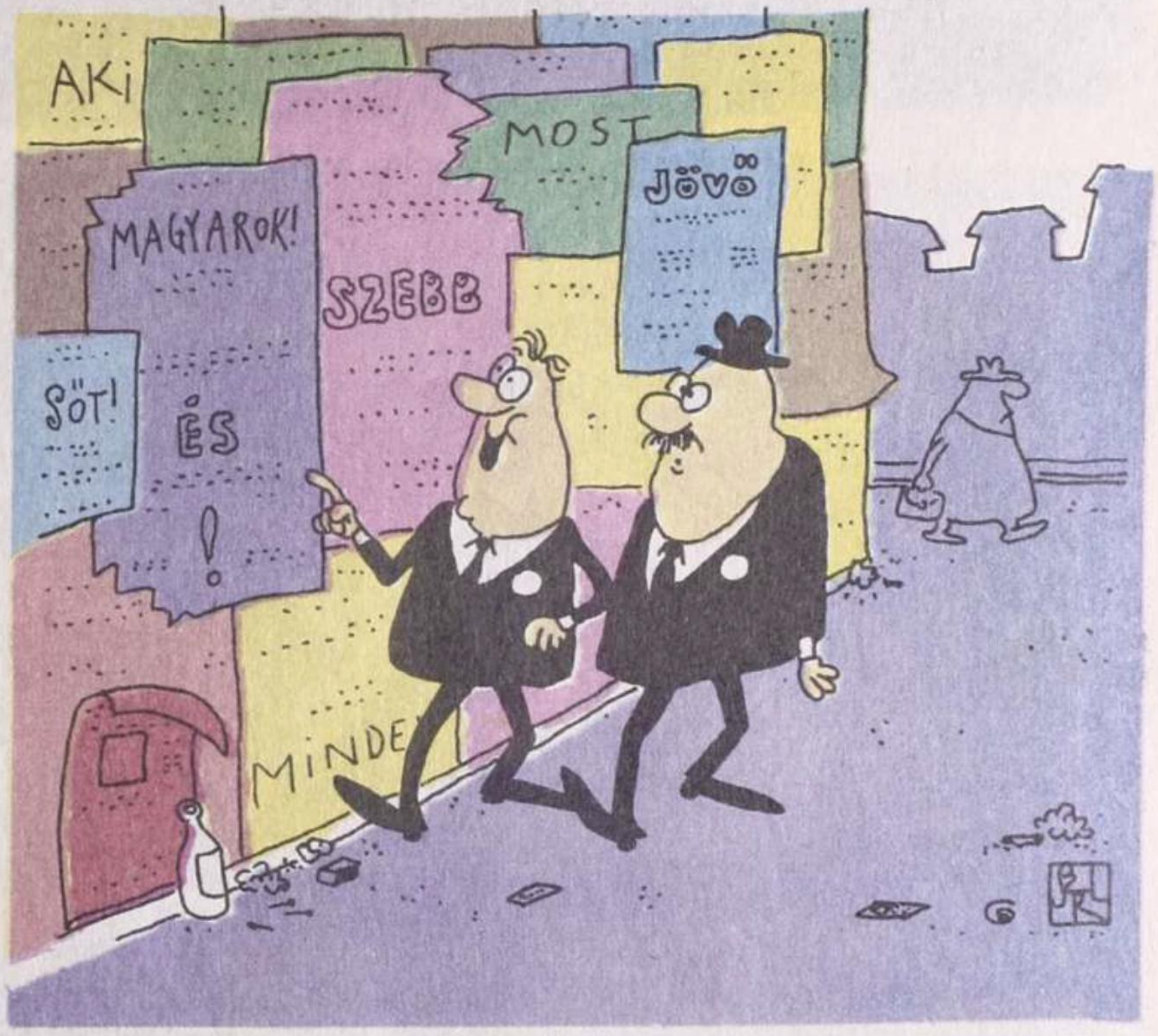

– Nézd már! Hát ezt a hülyeséget is mi ígértük annak idején?!

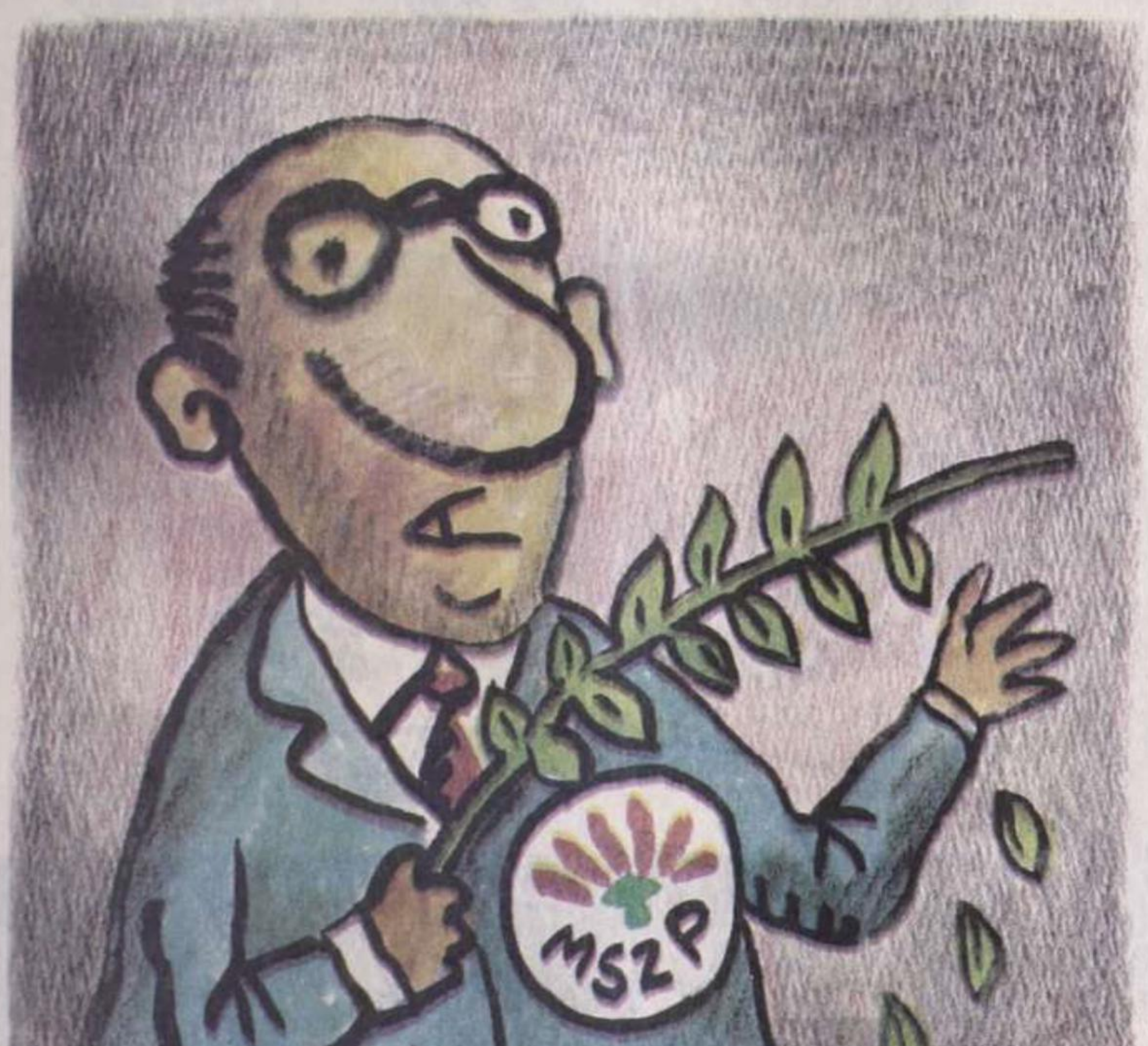

– Nem szeret, nem szeret, nem szeret . . .

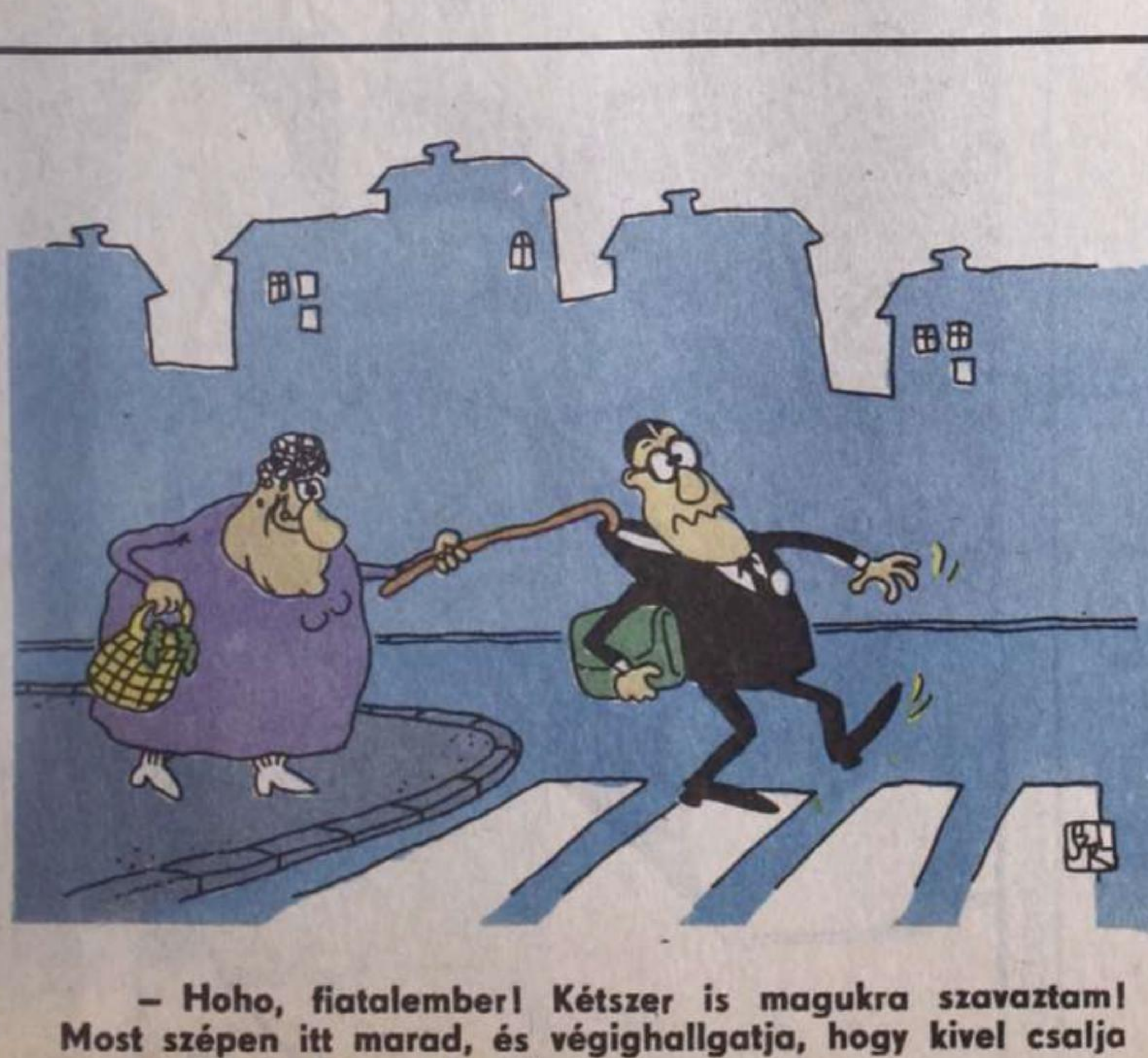

– Hoho, fiatalember! Kétszer is magukra szavaztam! Most szépen itt marad, és végighallgatja, hogy kivel csalja az urát Kovácsné a másodikról! . . .

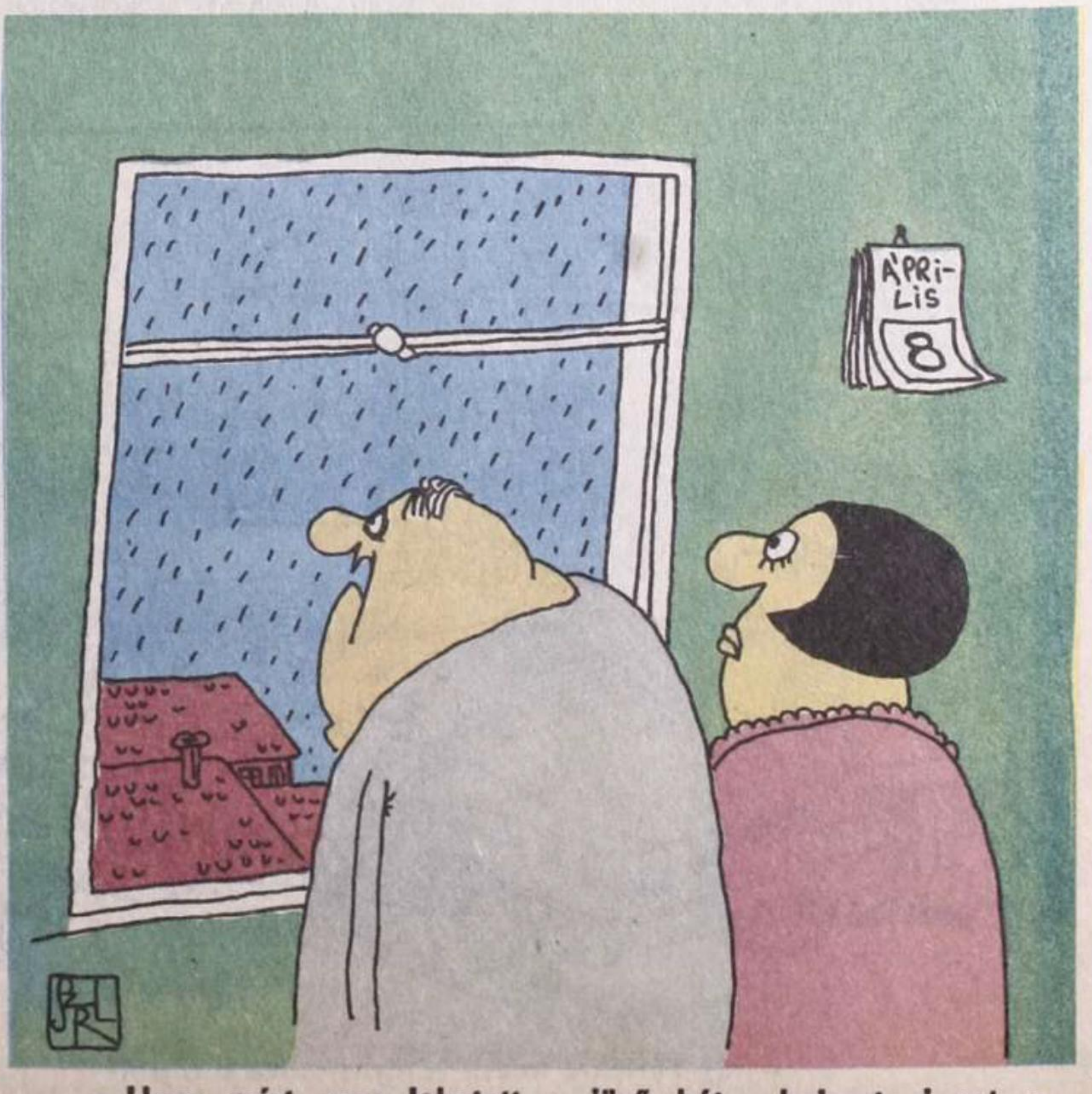

– Hogy mért nem lehetett a jövő hétre halasztani ezt a rendszerváltást?!

KÖNYVKERESKEDELEM

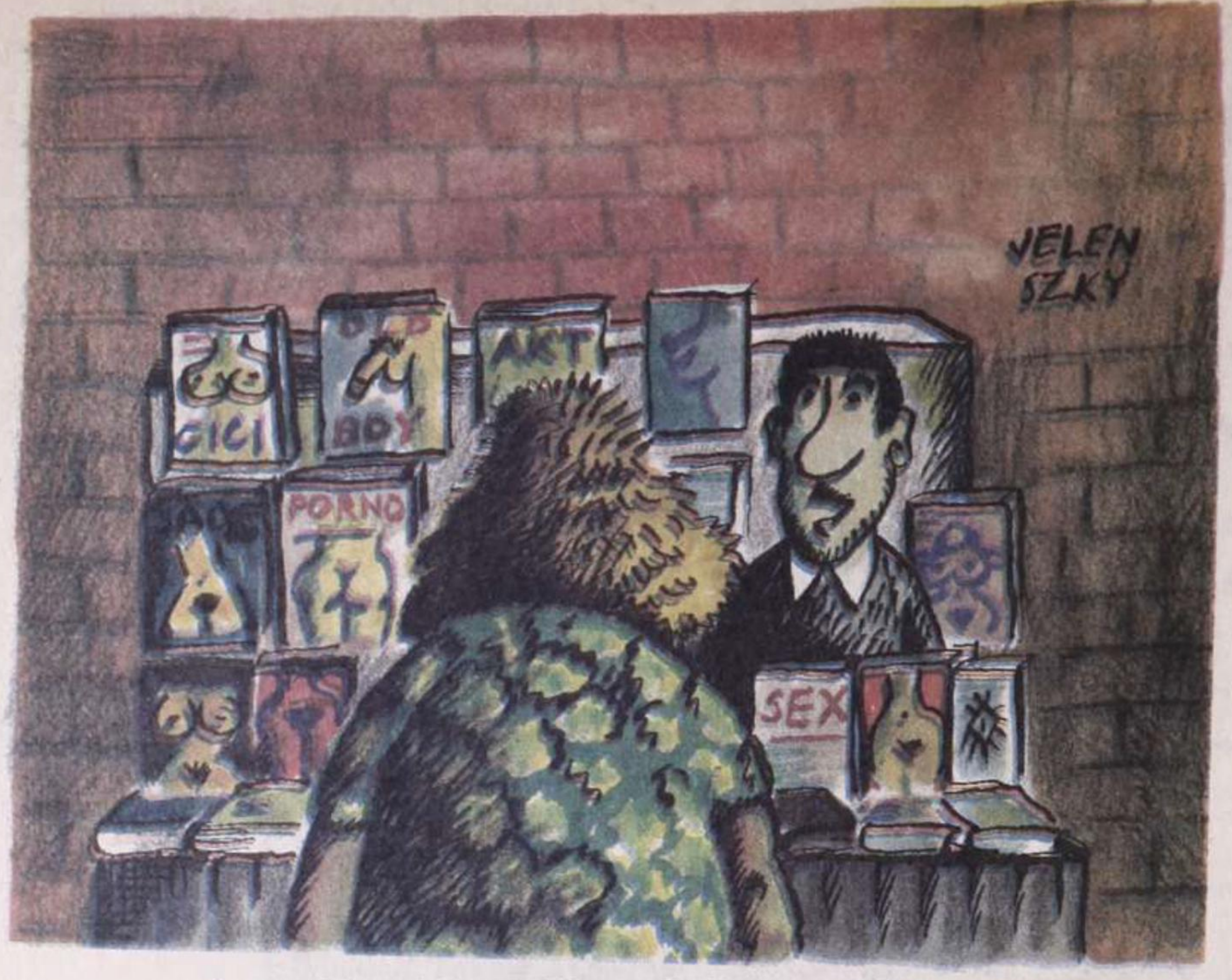
JELENSZKY
CICI
BODY
AKT
PORNO
SEX

– Nem, fűthető, illatos vibrátor most nincs.

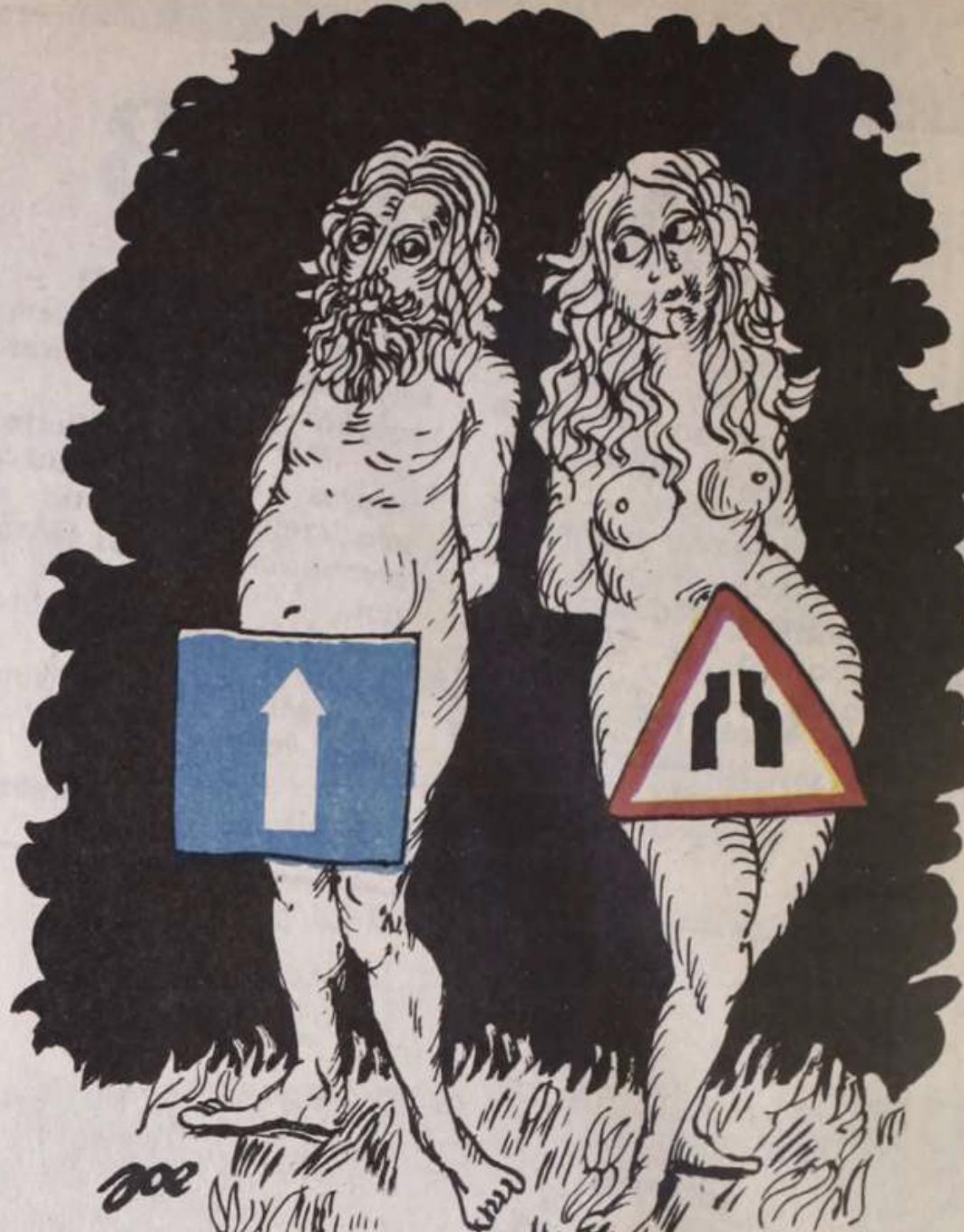

FIATALKORÚ

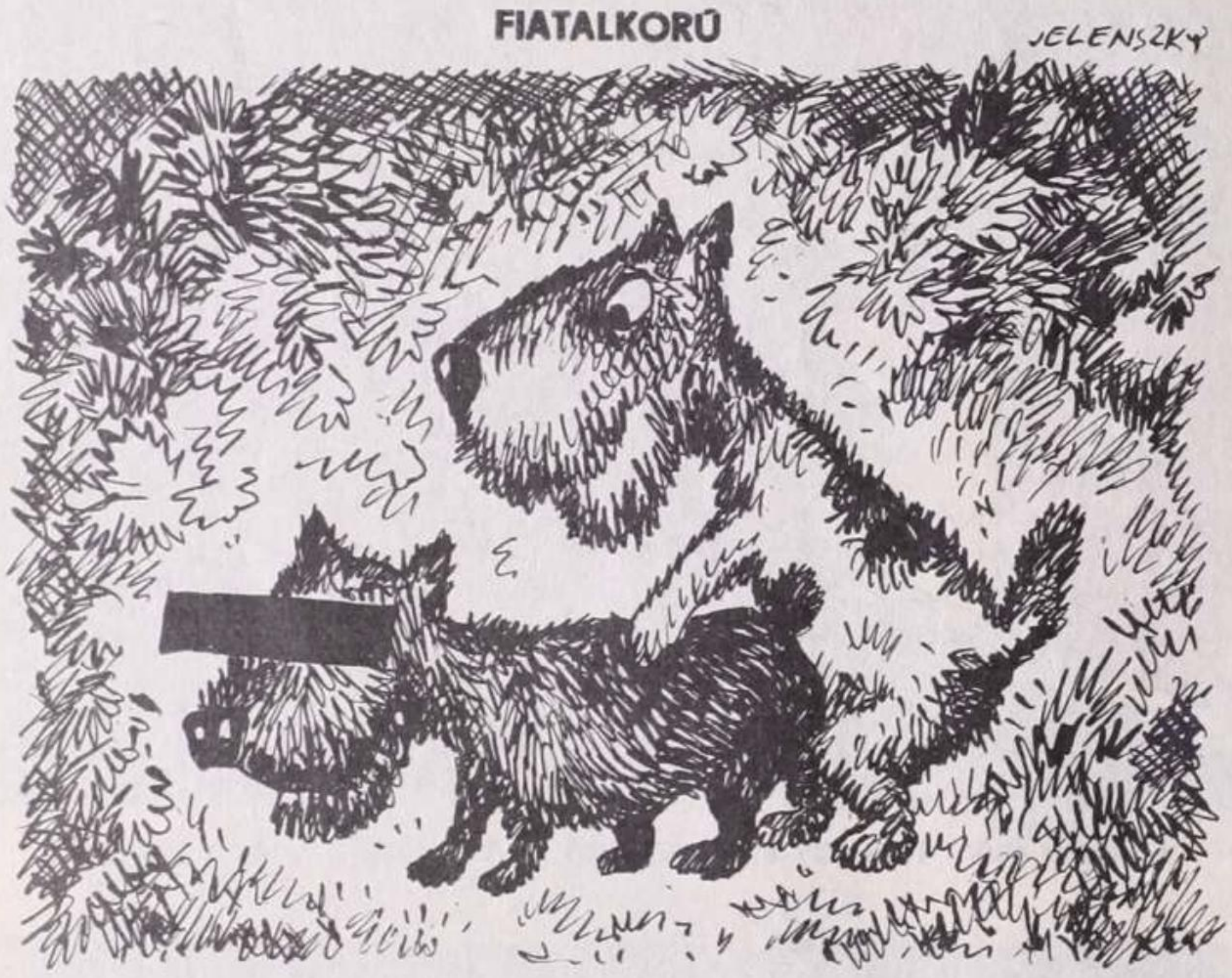

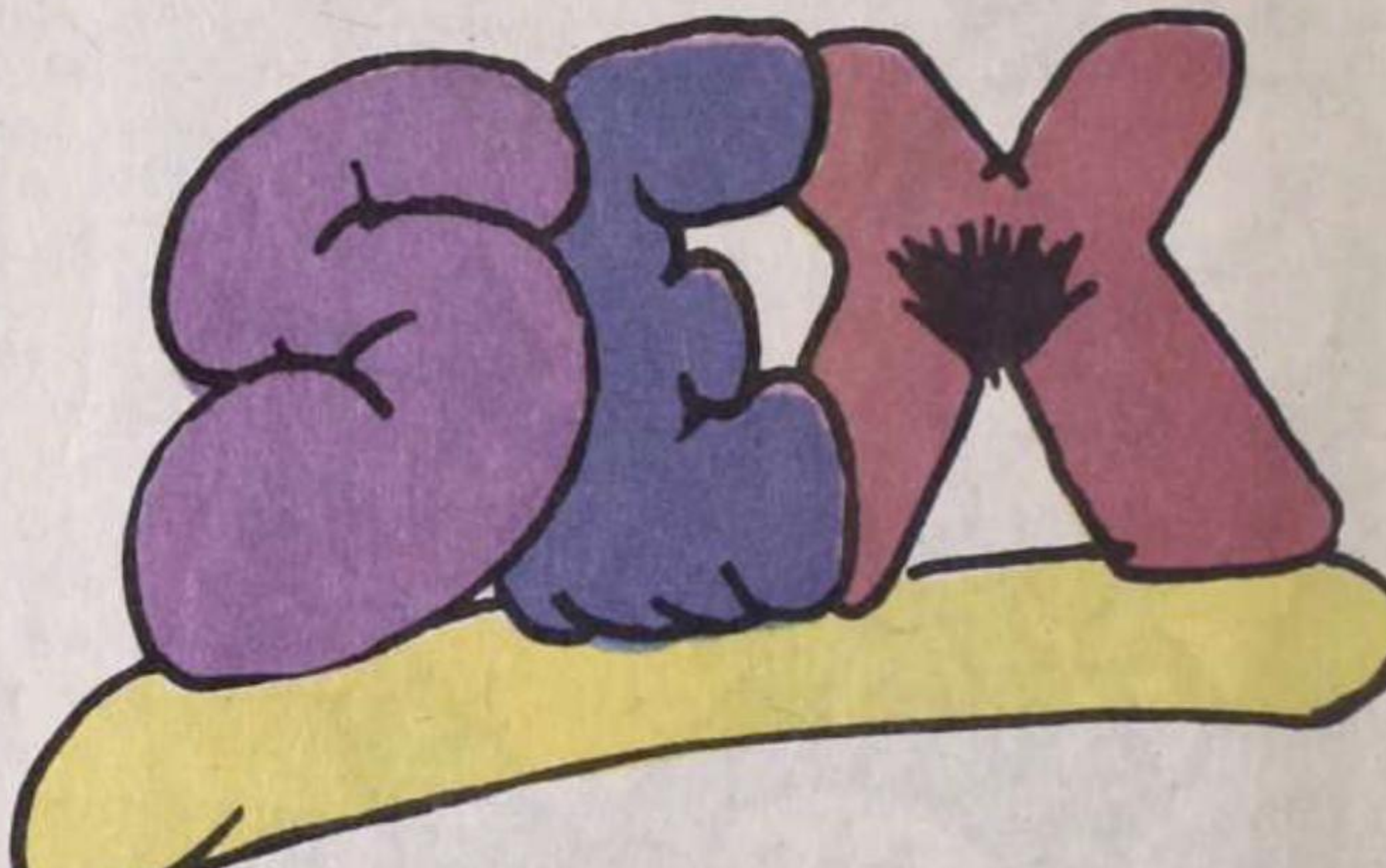

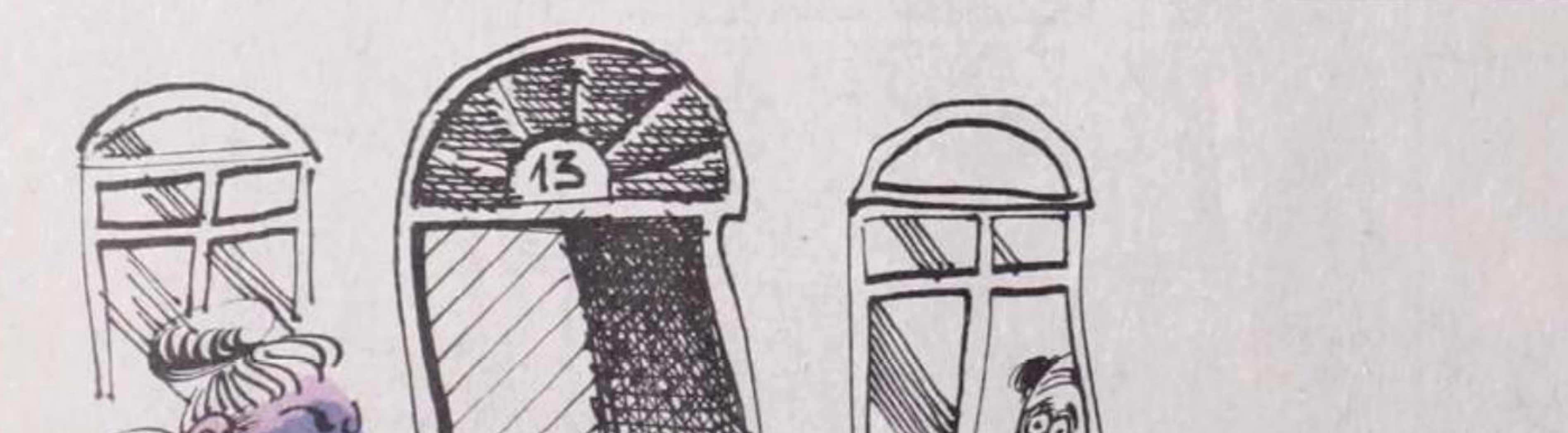
13
SZEXTAXI

– Ide kérték a kocsit vöröses-szőke sofőrrel?

A NAGY ÜZLET

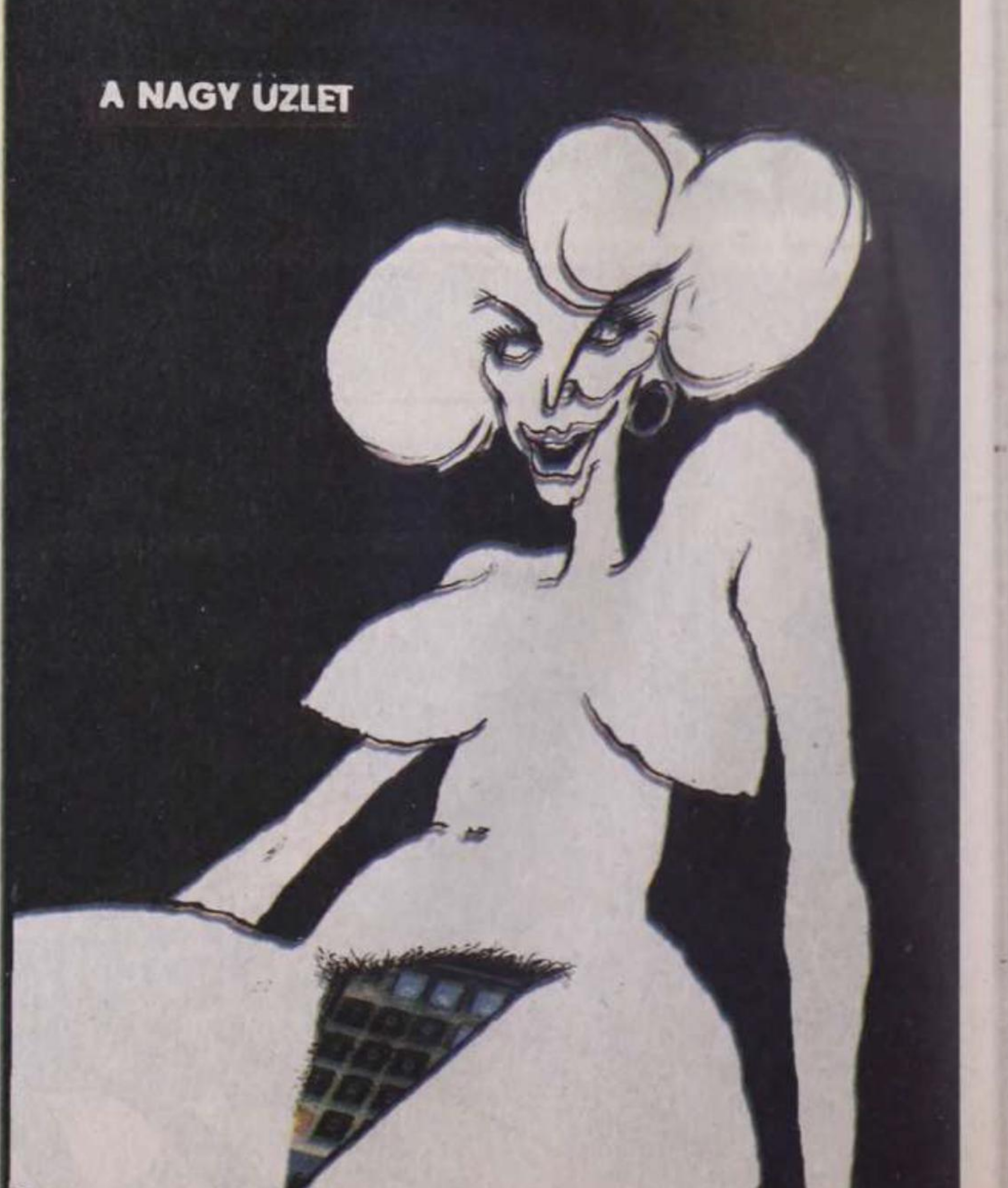

ELLENVÉLEMÉNY

Harmincmillió forint!

Szép kis summa ez ma is!

Harmincmillió forintot mondott a fővárosi illetékes.

Ennyi pénzbe kerülne, ha megfelelően kiképzett dolgozók, megfelelő technikai színvonalú műszerekkel nekilátnának...

Nem csigázom tovább az olvasók kíváncsiságát.

A specialisták, köztisztasági dolgozók lennének.

A műszaki kellékek — spakli, drótkefe, melegvíz.

Arról van szó ugyanis, hogy ideje volna eltüntetni a választási csata képzőművészeti maradványait.

A megszaggatott, telefirkált, összecincált, a városképet csúfító plakátokat.

Ehhez azért van szükség különleges tudásra, tapintatra, ügyességre, mert máskülönben lejön a vakolat is, megkarcolódik a műkő, törik a gránit és így tovább.

Hát éppen ez az!

Könyörgöm, hagyják meg a plakátokat a falakon.

Nem emlékeztetőül!

Nem valamilyen politikai nosztalgiából.

Nem azért, mert egyik másik roppant szellemes, kedves, művészi kivitelét tekintve is figyelemreméltó.

Nem, az én különvéleményem kifejezetten praktikus meggondolásból fakad.

Köztudott, hogy a legtöbb pesti házba már csak mállni jár a lélek.

Köztudott, hogy renoválásukra se idő, se pénz.

Köztudott továbbá, hogy a választási plakátok meglepően jó minőségű, tartós és vastag papírból készültek. A ragasztóanyag is, amivel felkenték őket, príma. Mint a beton!

Minek ez a kényeskedő tisztaságmánia?!

Minek ez a kényeskedő finnyáskodás!

Örüljünk, hogy végre fent van a rengeteg plakát!

Örüljünk, hogy végre valami összetartja a rogyadozó pesti házakat!

Nem akkora baj, ha a városkép bántja a szemünket, mintha a város ráomlik a fejünkre.

(Kürti)

NÉZŐPONT

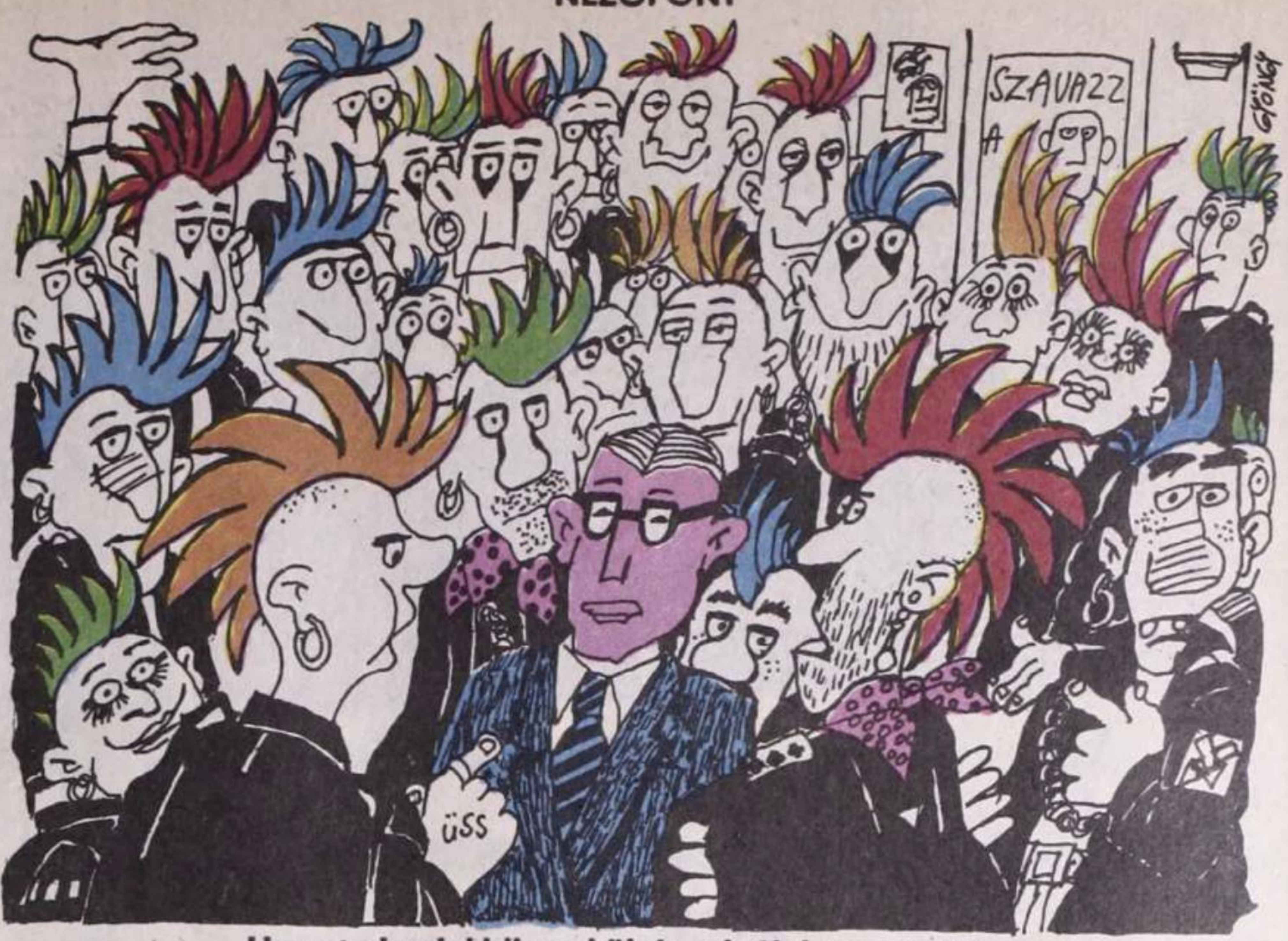

– Hogy tud valaki ilyen hülyét csinálni magából?...

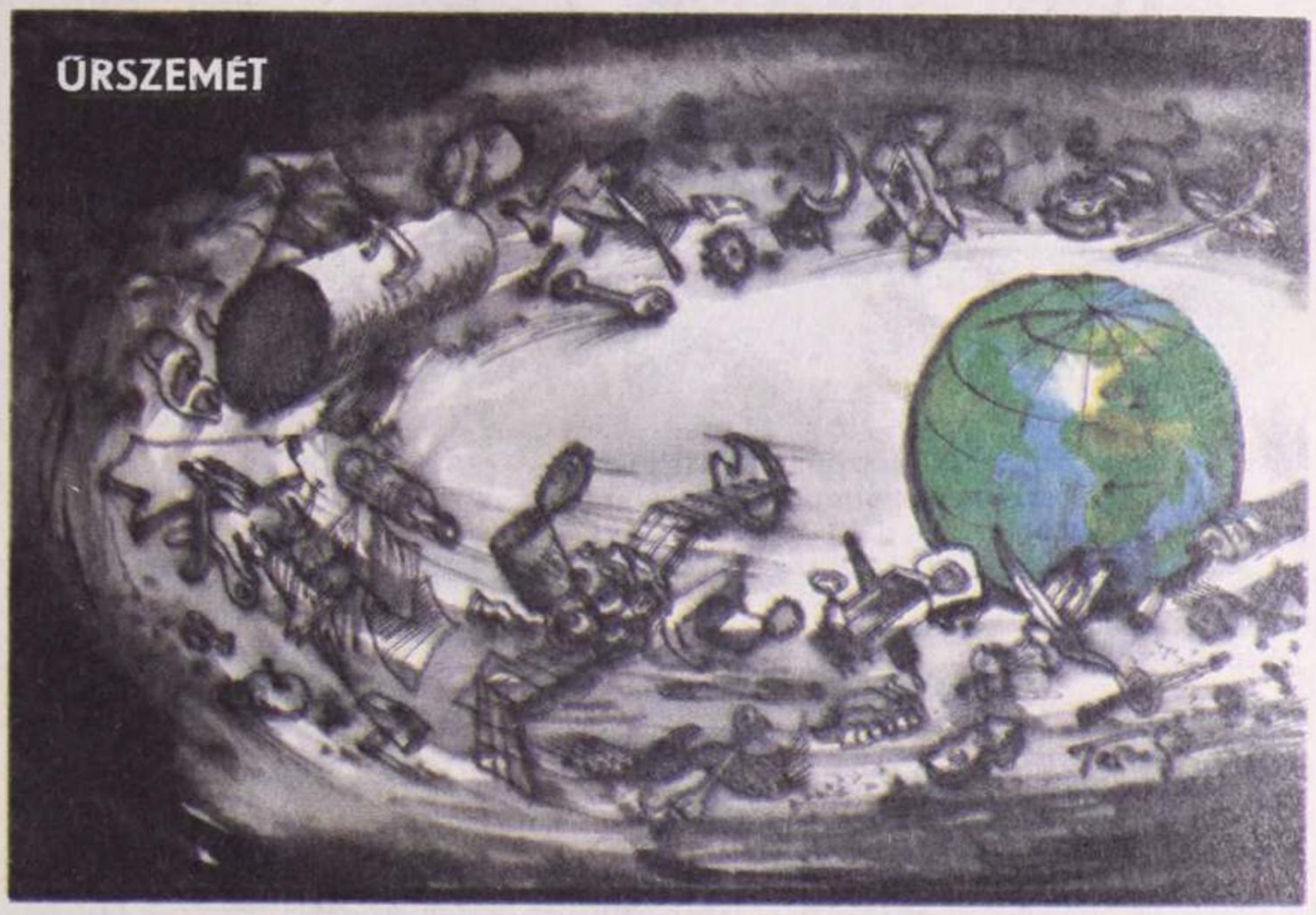

FEJLŐDŐ VÁLSÁGKEZELŐ PROGRAMOK

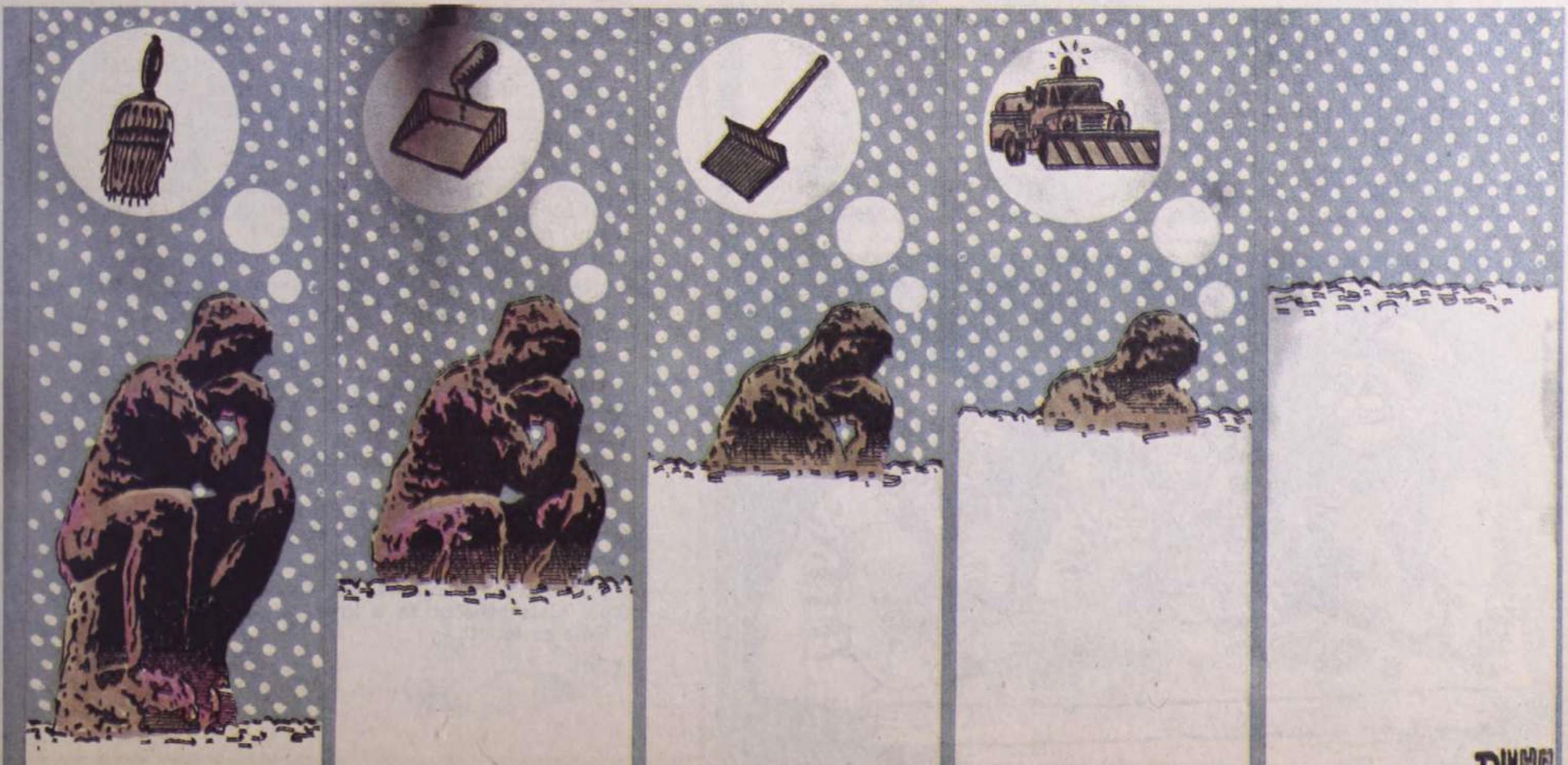

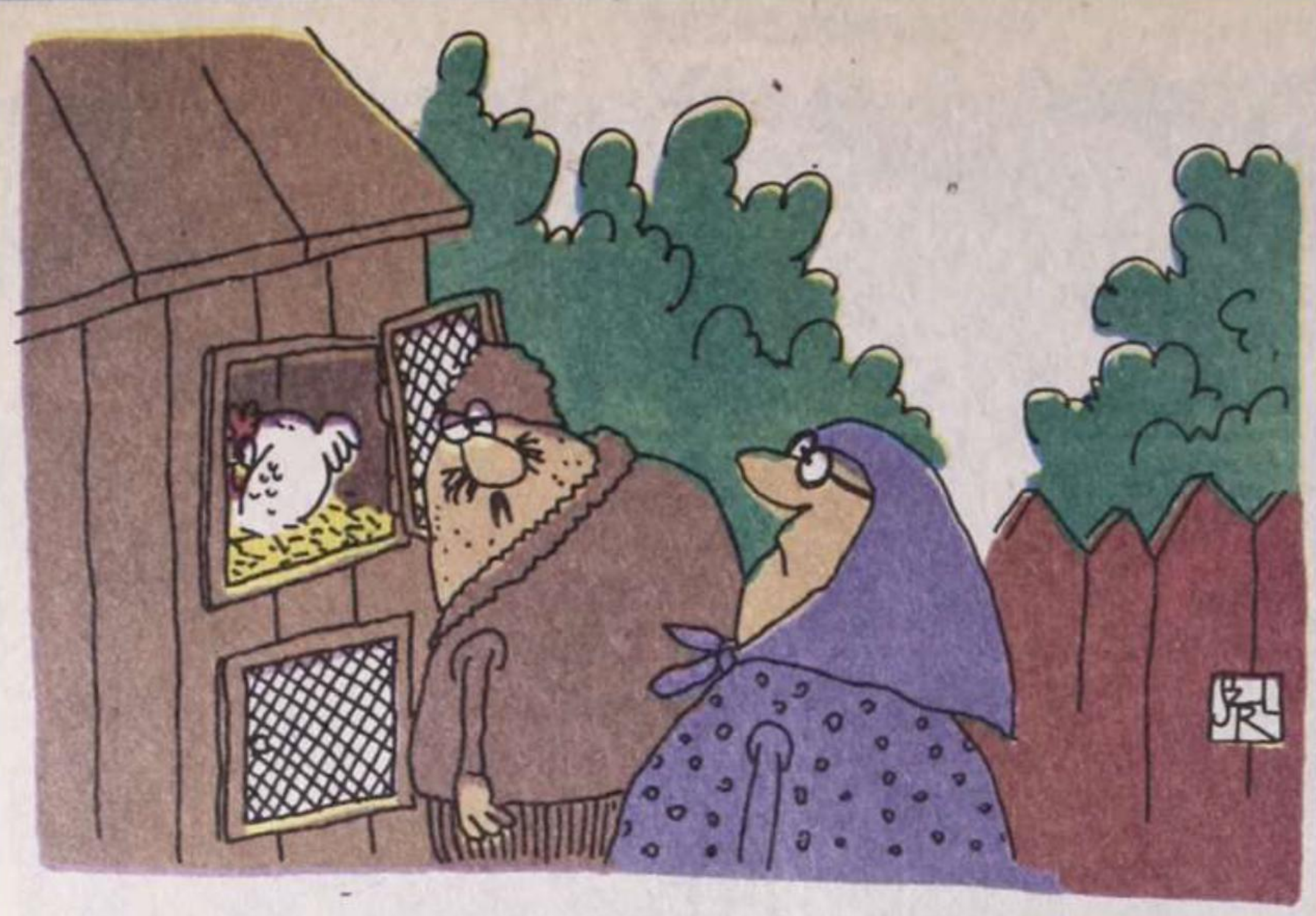

– Azt mondja, ő azért még megvárja a helyhatósági választásokat is . . .

TULAJDONREFORM

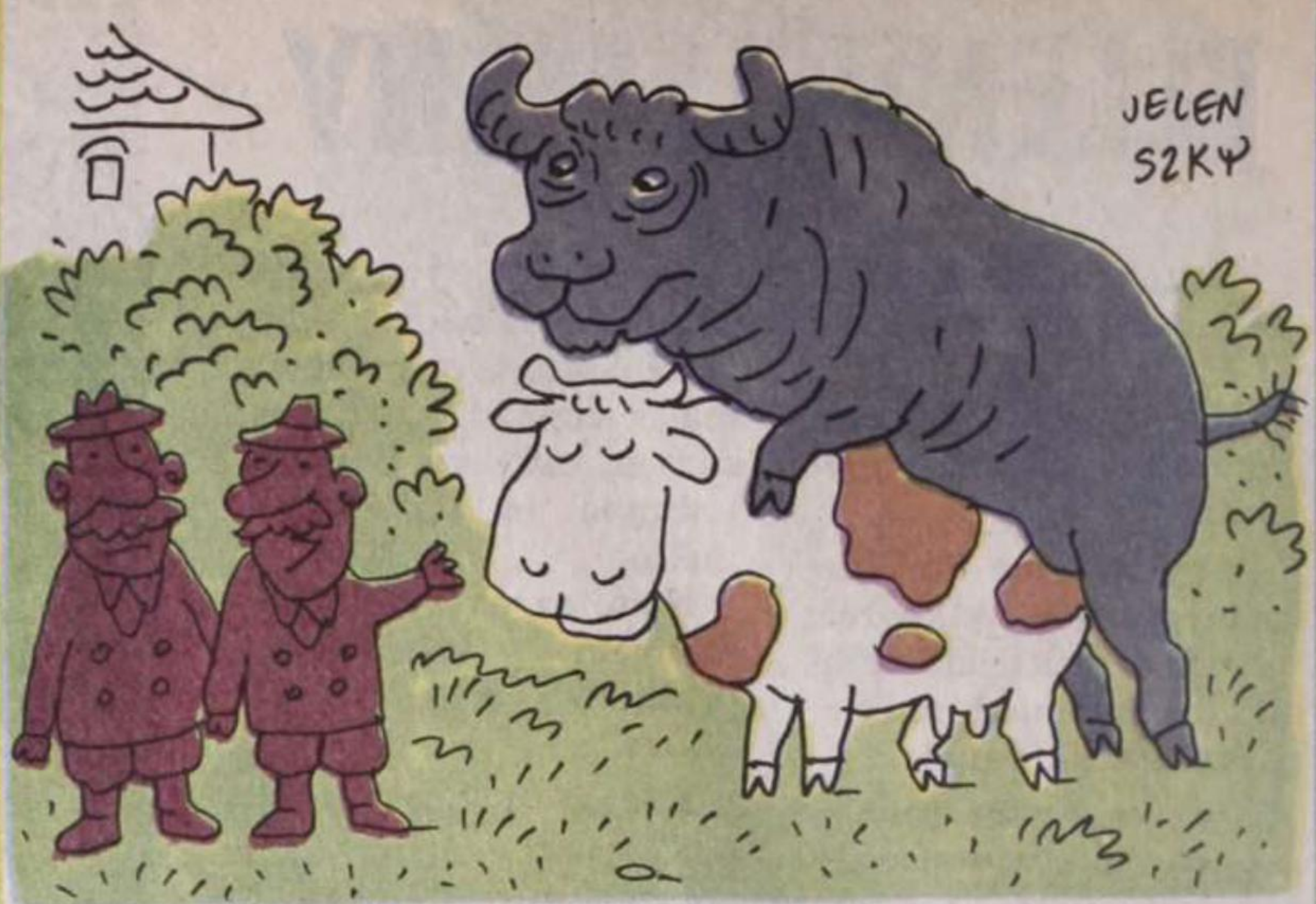

– Na, ezt kinek fogják visszaadni, Miska bátyám?

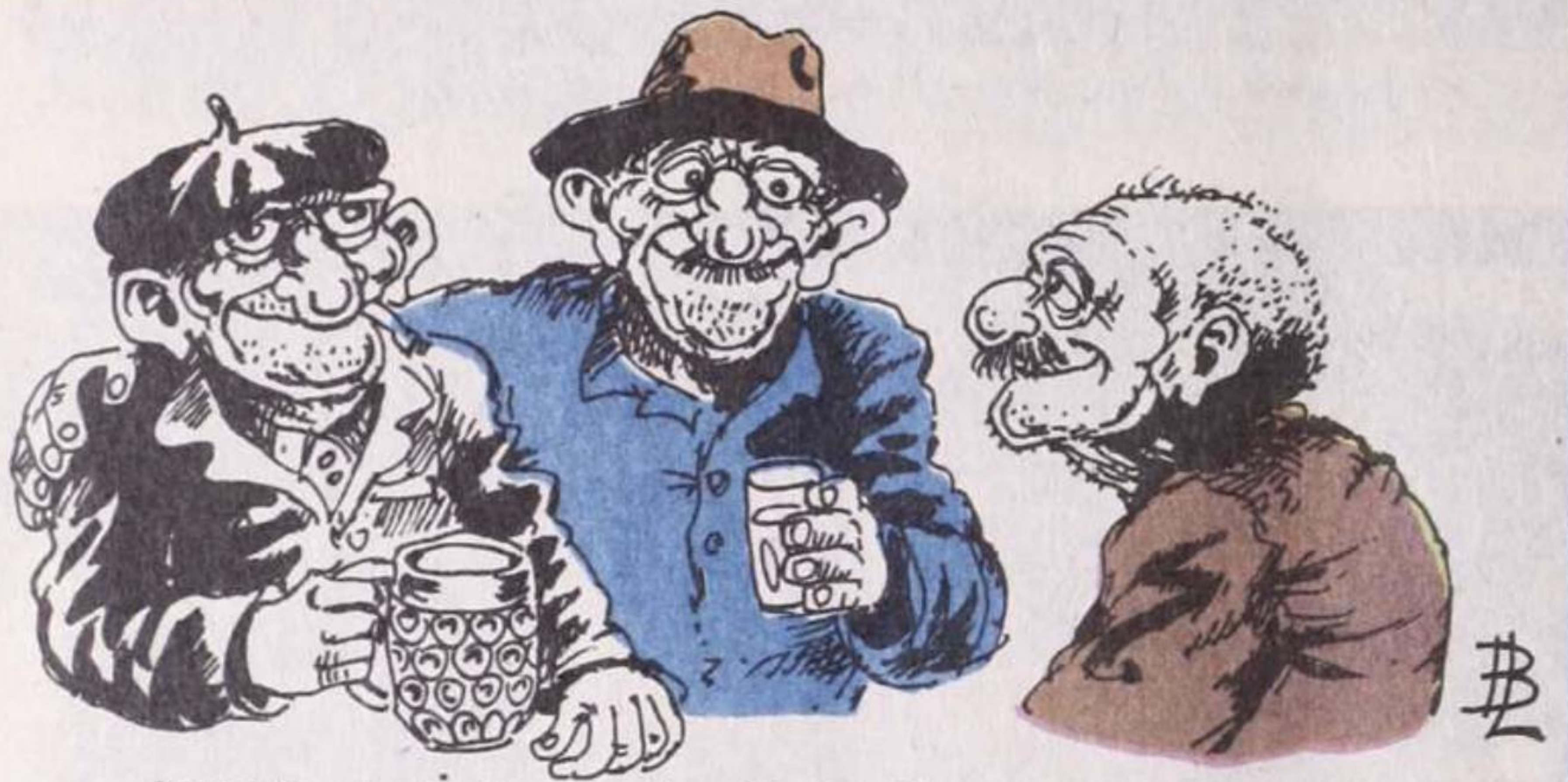

– Miért iszol mindig együtt a Józsival?
– Mert a feleségem rám parancsolt, hogy csak kísérővel ihatom a pálinkát!

VIDÉKI RANGADÓ

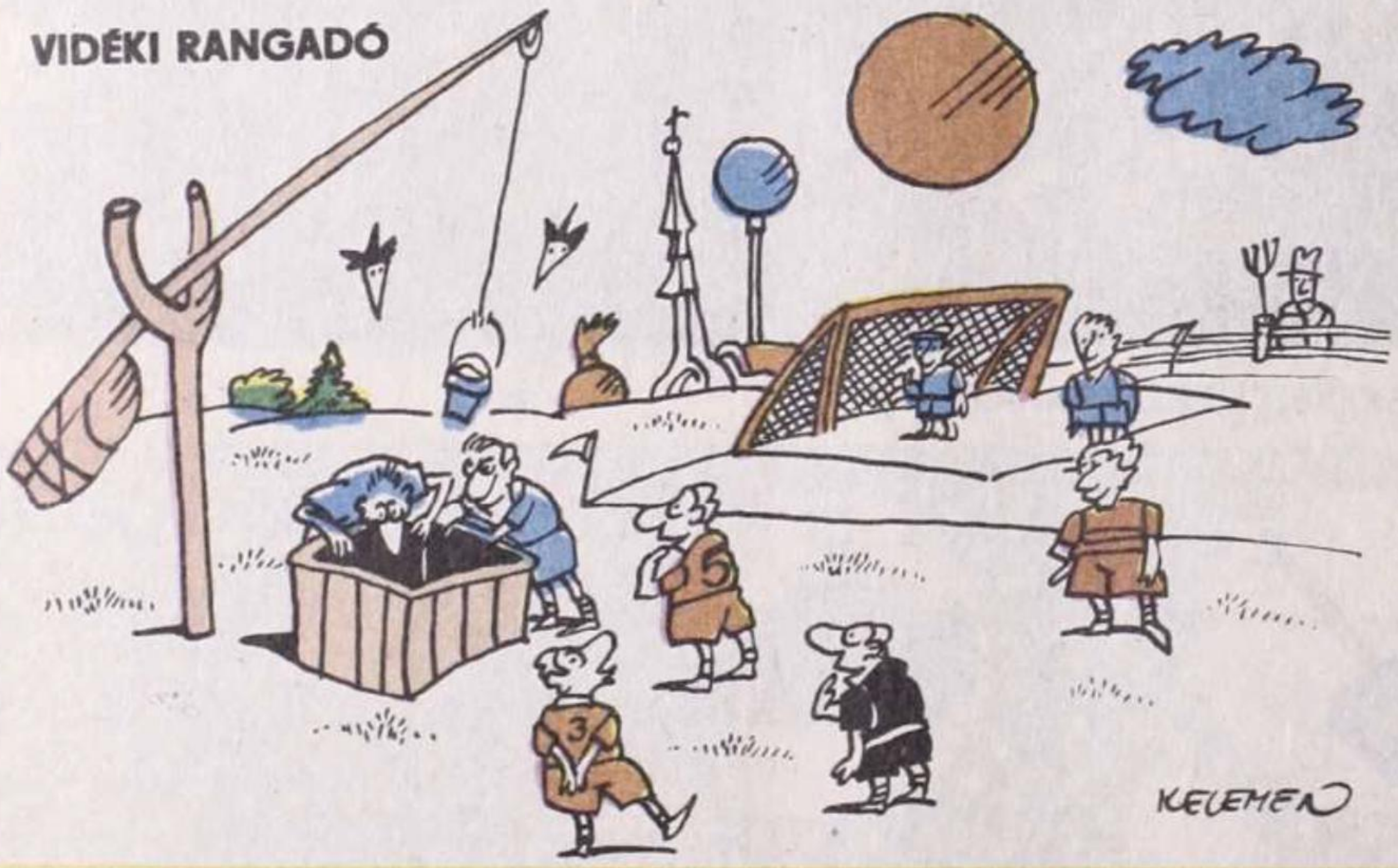

NÉVCSERÉK

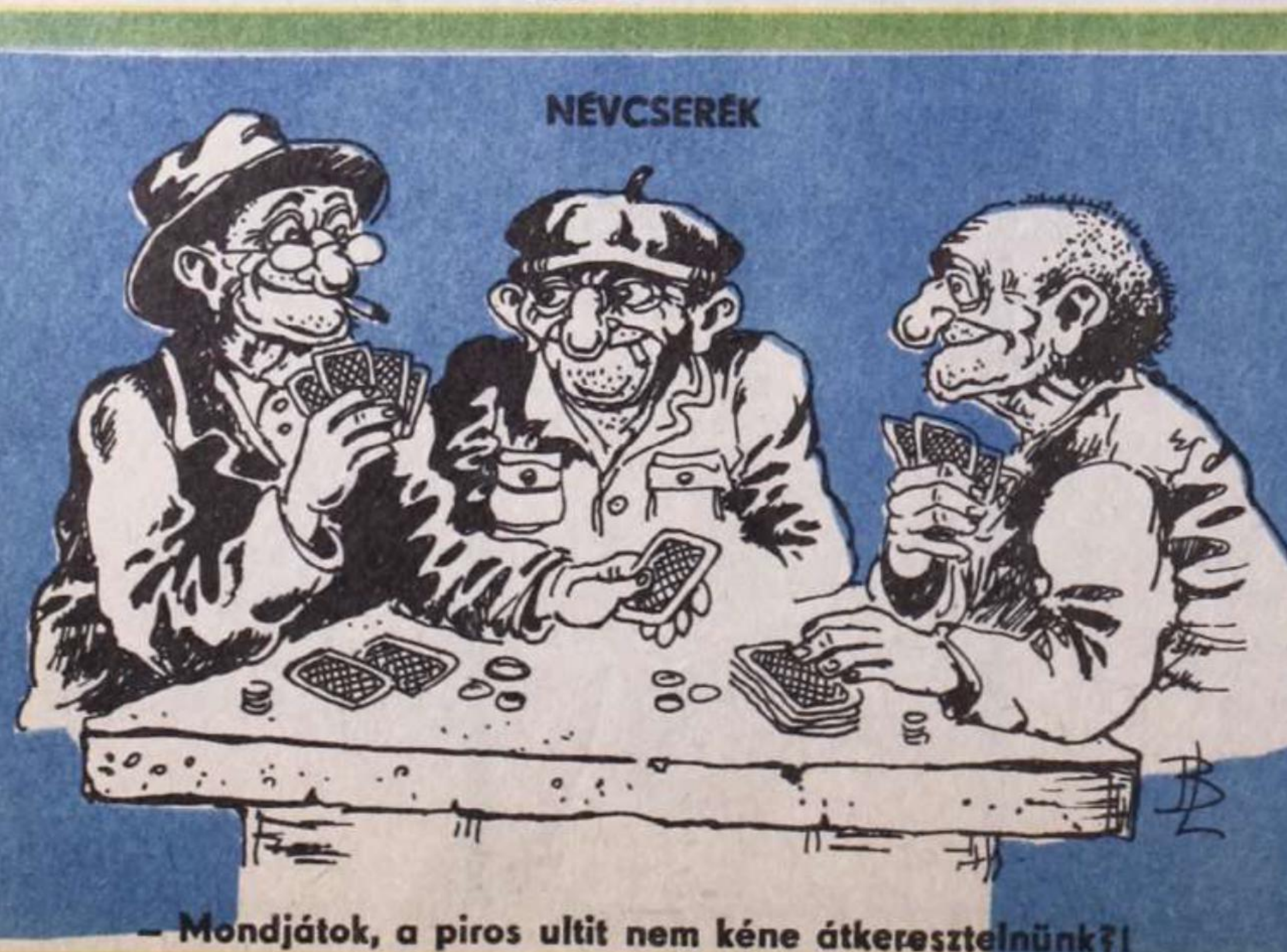

– Mondjátok, a piros ultit nem kéne átkeresztelnünk?!

A BULI

Kétévenként kerül ránk a sor, a kollégák egésznapos vendégeink. Romantikus falusi környezet, eszünk, iszunk, beszélgetünk. Ők pihennek.

Általában két héttel előbb kezdi keresztbe szervezni a szépasszony, az idén egyenesen Cseszkóból próbálnak időben megérkezni. Kisgyermekesék kisgyermekeit most sem vállalja senki, az egyik szörnyen náthás, a másik szörnyen eleven, jobb, ha ilyenkor együtt a család! A főnök egyedül jön, ezzel szemben diaképes útibeszámolót tart Japánról. Tüstént nekilát, amíg még lehet vetíteni az abroszra. A képek gyors egymásutánban peregnek, nagyrészükön fejjel lefelé lóg minden, — ezt alighanem a túlsó félteke teszi! — a többin a főnök látható egy — állítólag mindig másik — japánnal.

A vetítés elhúzódik, a leves kihűl, a felfújt lelaffad, a körítés odakap, a parfé maga alá folyik.

A szomszédok sem lopják a napot. Az egyik a családját irtja, a másik célbalő a tyúkjaira.

Szemből dühzöld magnó okádja a lakodalmas rockot, a szalagcserék rövid szüneteiben hallathatja csak hangját a falu, harangoznak, bégetnek, ugatnak, nyávognak, brekegnek, kurjongatnak.

Ebéd után befutnak szépasszonyék. Melegítünk, terítünk, tálalunk, köszönik, most ettek. Egy világos pillanatomban rádöbbenek, ha a főnök elölről kezdi nekik a vetítést — megölöm.

Egyre merevebben mozgunk. Fáj a hátunk, én speciel ilyen fájdalmat még életemben nem éreztem! Az arcunkra rászikkad a mosoly, nem merünk leülni, mert mi lesz, ha elájulunk?

A két kisgyermek aluszik. Sebeiket bekötöztük, a nátha a másikon is kitört. Alkonyodik. Van, aki szedelőzködik és marad, van, aki elmegy és nem köszön.

Köröttünk holdbéli táj. Reggelig takarítunk. A porszívó többször eldugul, talpunkon ceppeg a ragacs. Sárba száradt ropitörmelék elegyedik a vegyes állagú egyéb morzsalékkal.

Odakint zuhog az eső, elvetélt fagyosszent siratja sanyarú végzetét.

A sarokban felejtett főnök lágyan horkol, mi tántorgunk a boldogságtól, a buli remekül sikerült, még hetekig ez lesz a téma.

Pirkadatkor találtunk egy macskát. A zűrzavar leple alatt beosont és a kredenc alá fialt.
Tőle ez tellett.

T. Pártos Judit

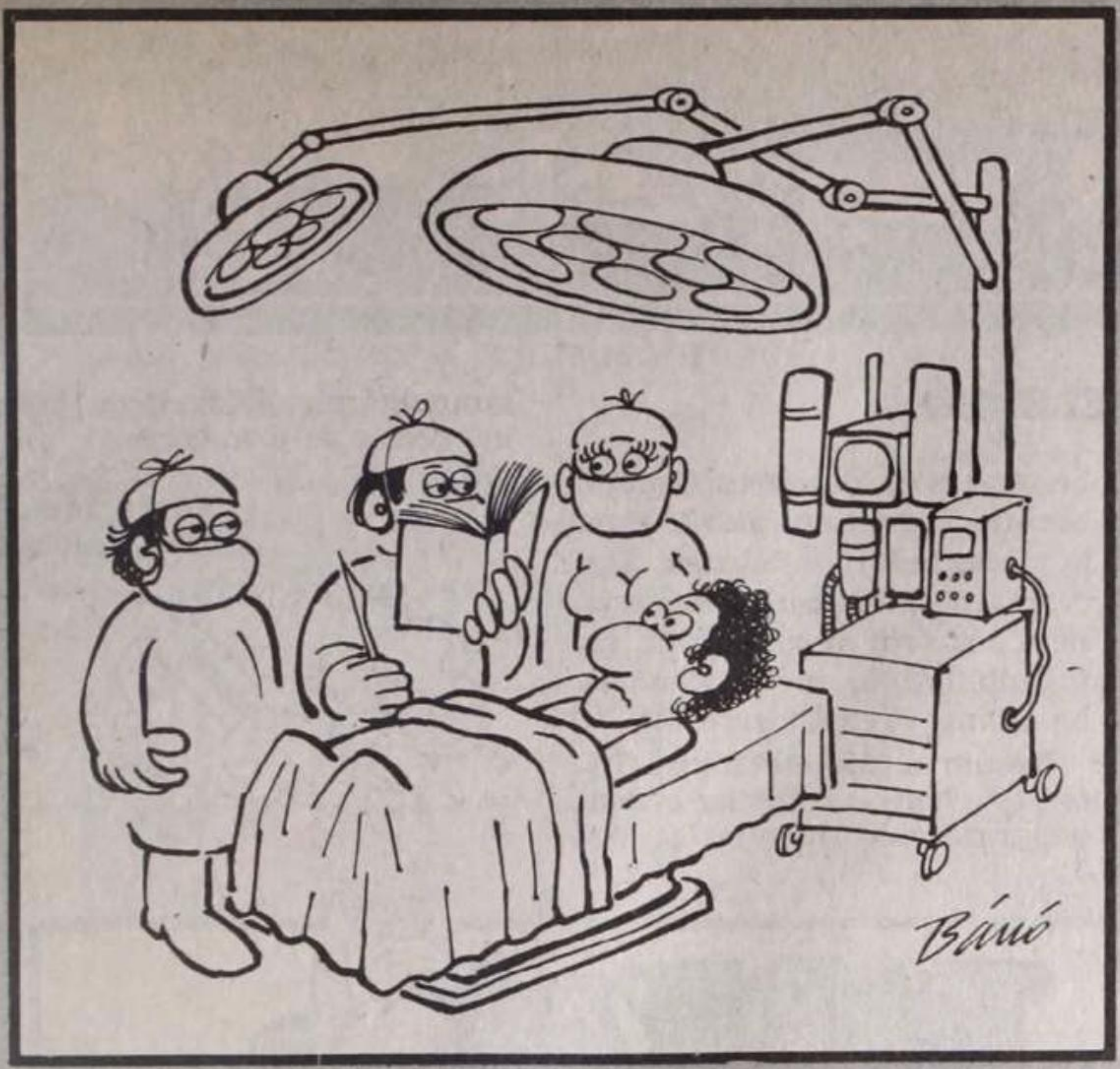

FEKETE OLDAL

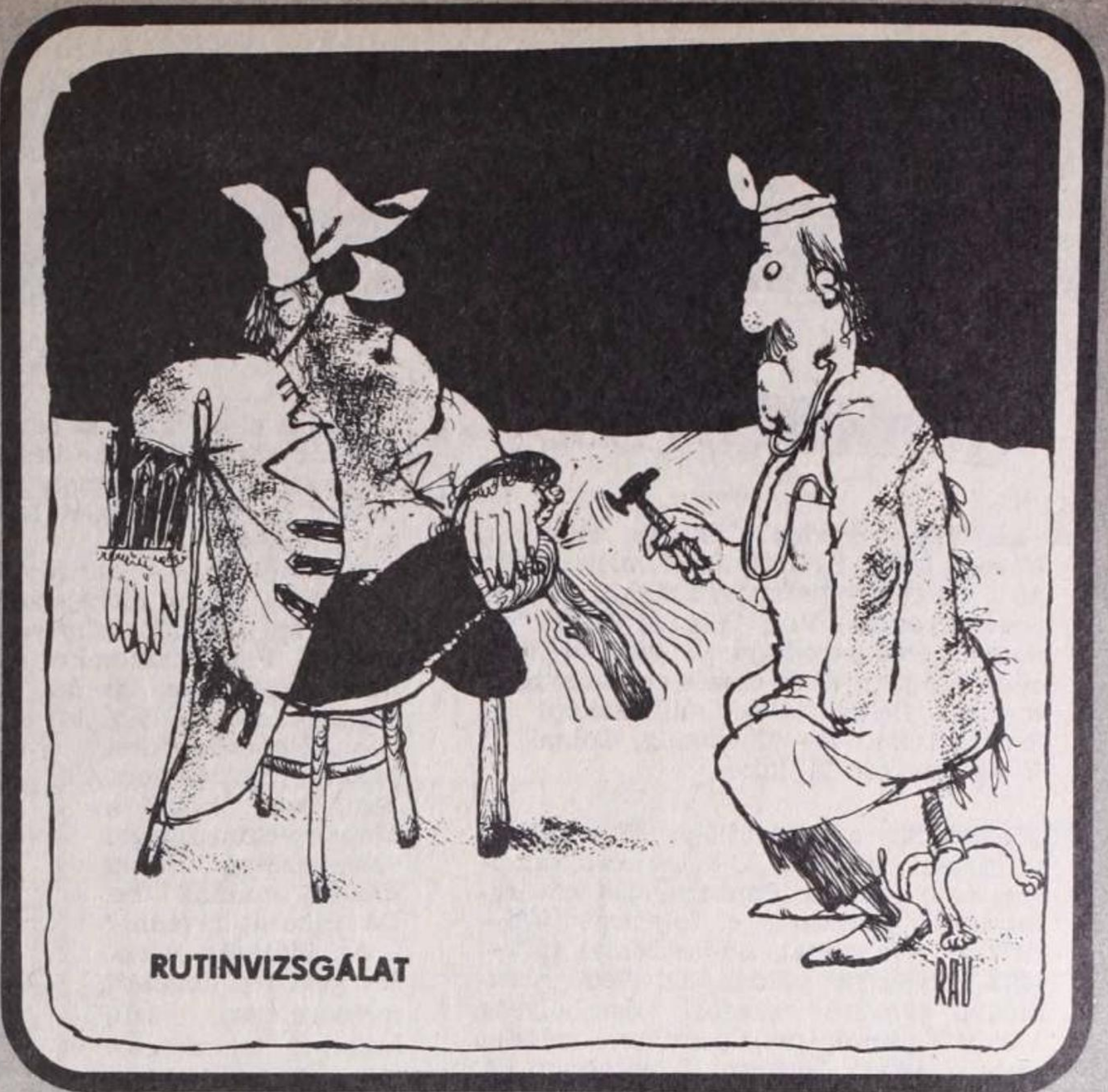

RUTINVIZSGÁLAT

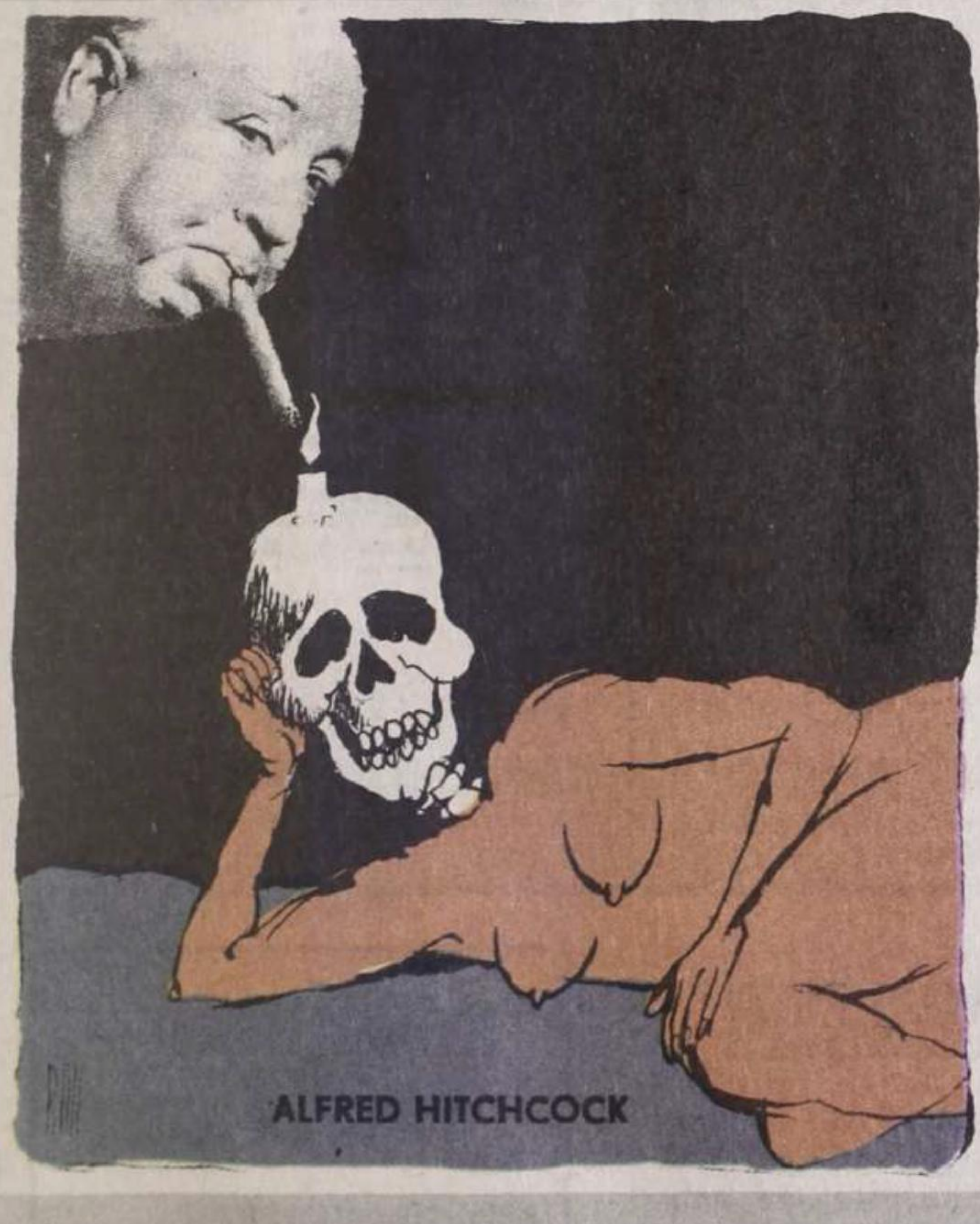

ALFRED HITCHCOCK

KELET-EURÓPAI HELYZET

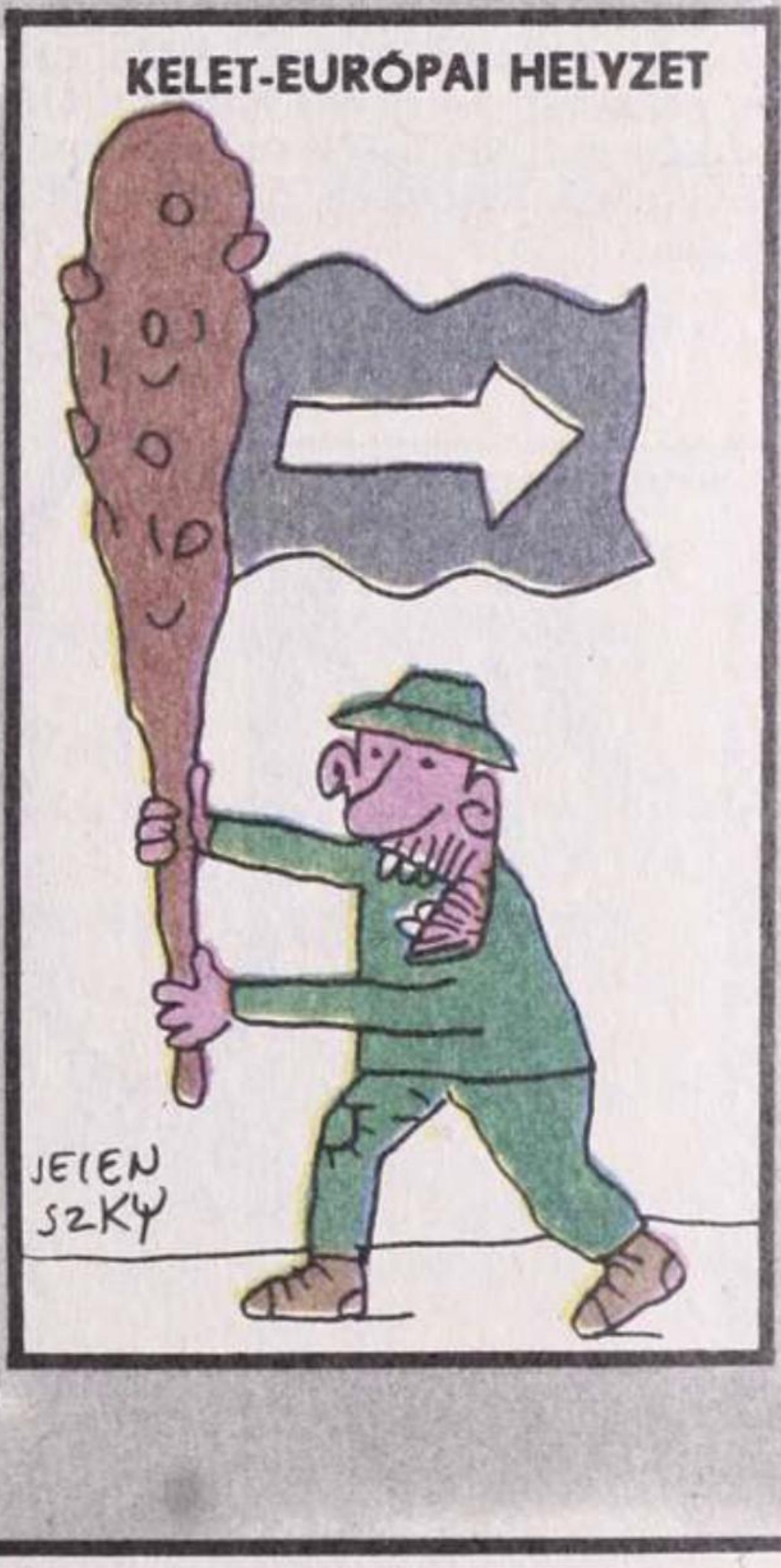

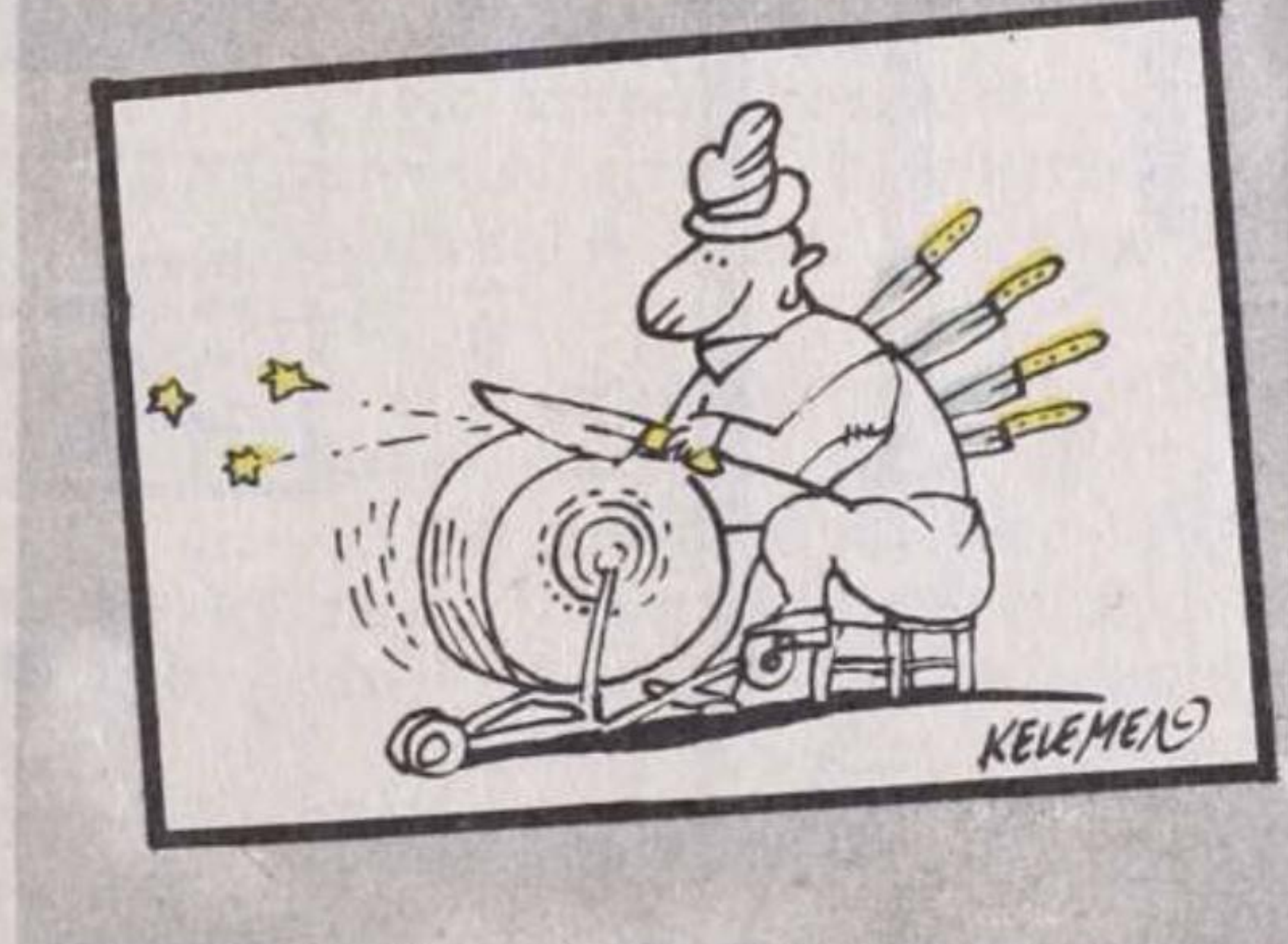

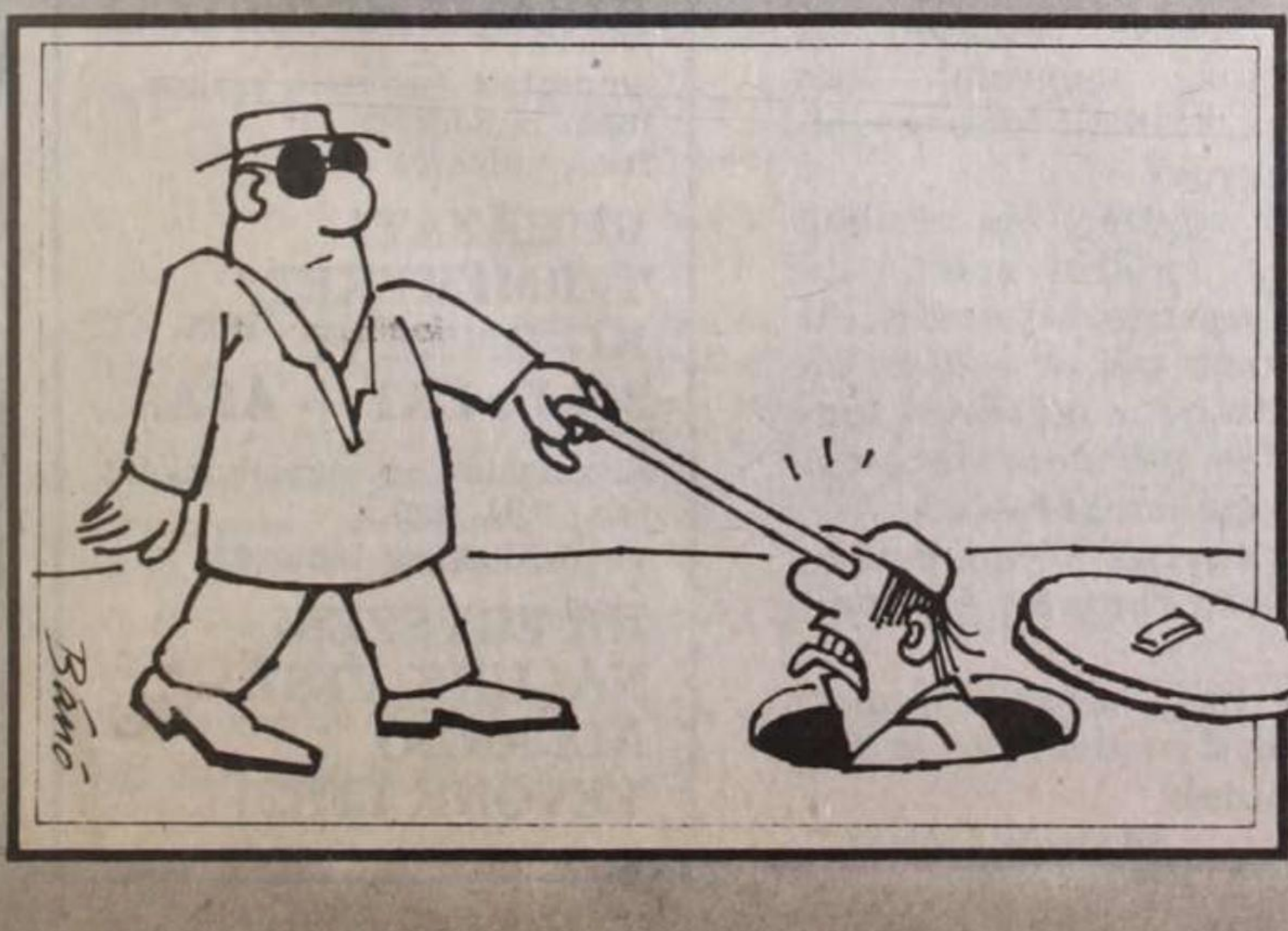

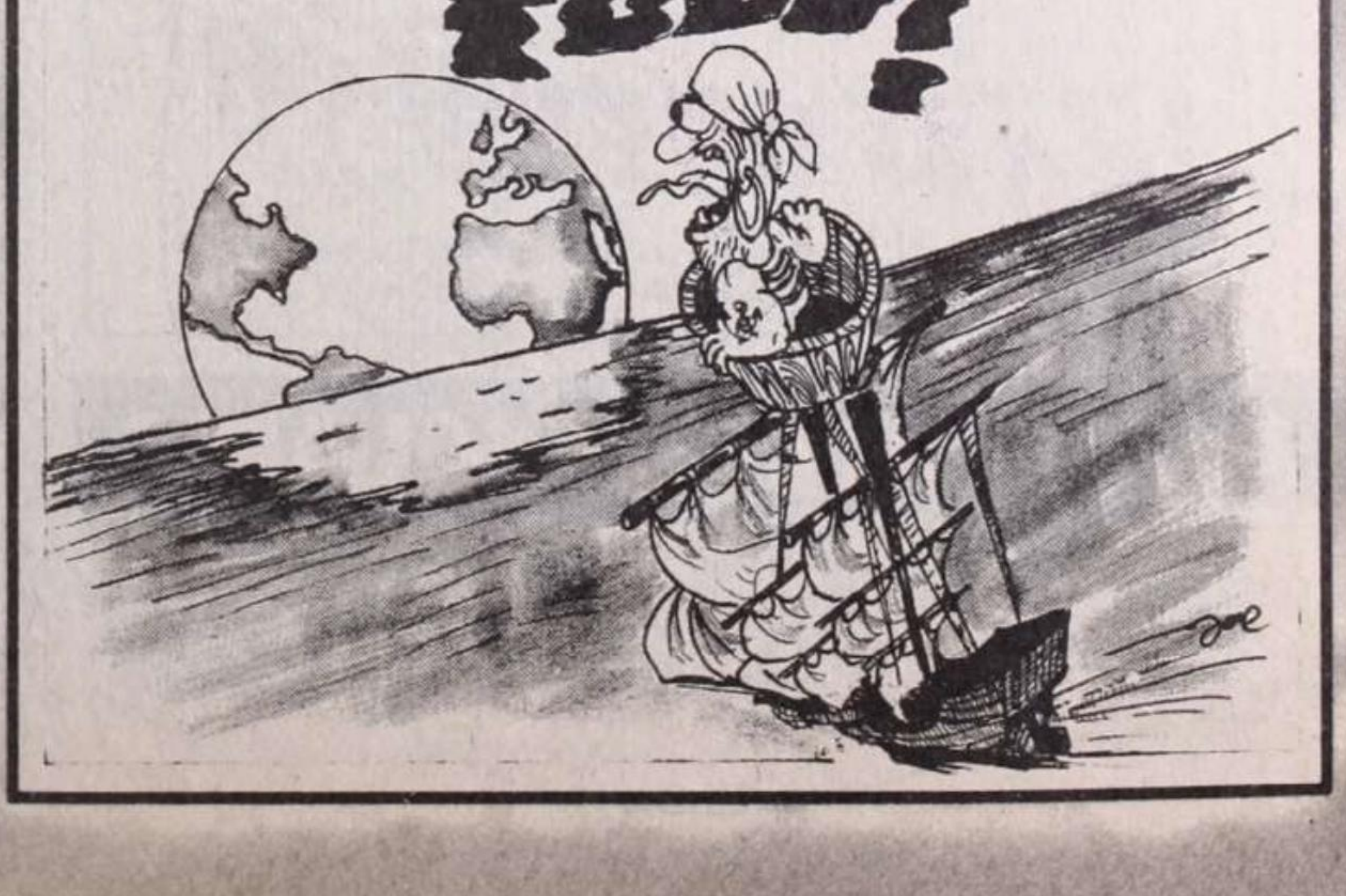

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

KERESNEK: Agatha Christie: Éjféltájt, N vagy M, A Kristálytükör megszakadt, Mrs. Meginthy halottja, ED. MC. BAIN: Lidércnyomás. Vay Ilus egykori Yma Sumac énekparódiája, a Mi világunk című lap megjelent összes számait, mikroszkóp (lehet játék mikroszkóp) is, Szabó Család 29—52 számig, Tolnai Új Világ Lexikon X. kötet.

KÍNÁLNAK: a Filmvilág 1970—1978-ig megjelent számait, C+4-es programokat, és a magyar Popcorn első két évfolyamát, Látóhatár c. folyóirat 1973—1977-ig évfolyamát, Ludas Matyi 1971—1979-ig bekötött példányait, NDK gyártmányú keverő tárcsás hőszabályzós, használt mosógépet, poszterek minden mennyiségben, Reform II. évfolyam 24. számtól megjelent összes számait, VCR videó kazetták, Hahota 6—25 számig.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 909-es melléken és levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

IDŐJÁRÁSJELENTÉS

Április elsején kb. 22 óra 45 perckor kapcsoltam be készülékemet. A 2. programon már „ment” a Meteorológiai Intézet jelentése.

Megdöbbenve hallgattam dr. Bóna Márta előrejelzését a holnapi várható hőmérsékletekről. Pontos számokra már nem emlékszem, de az évszaknak megfelelően túl magas hőmérsékleteket jelzett. Hozzászoktam már, hogy a Meteorológiai Intézet előrejelzései nem mindig válnak be. De ekkorát tévedni?

Az időjárás jelentés végén a nevezett meteorológus közli, hogy ez természetesen Fahrenheitben értendő. A tényleges prognózis Celsiusban... ennyi és annyi.

Ha ezt a tv vagy a rádió kabaréműsorában látom-hallom, vagy a Ludas Matyiban olvasom, igazán jót mosolygom rajta.

Az április elsejei beugratások általában családi, baráti, közvetlen munkatársi körökön belül szokásosak. Egy országos intézmény szakembere részéről szerintem az elfogadhatatlan, még akkor is, ha utána rögtön helyesbít.

Kérem a Meteorológiai Intézetet, hogy az április elsejei beugratásokat hagyja az állampolgárok közvetlen környezetére és a kabaréra!

Vörös József
6300 Kalocsa

TURKÁL

Képünkön Kútvölgyi Erzsébet és Hegedűs D. Géza **TV1**

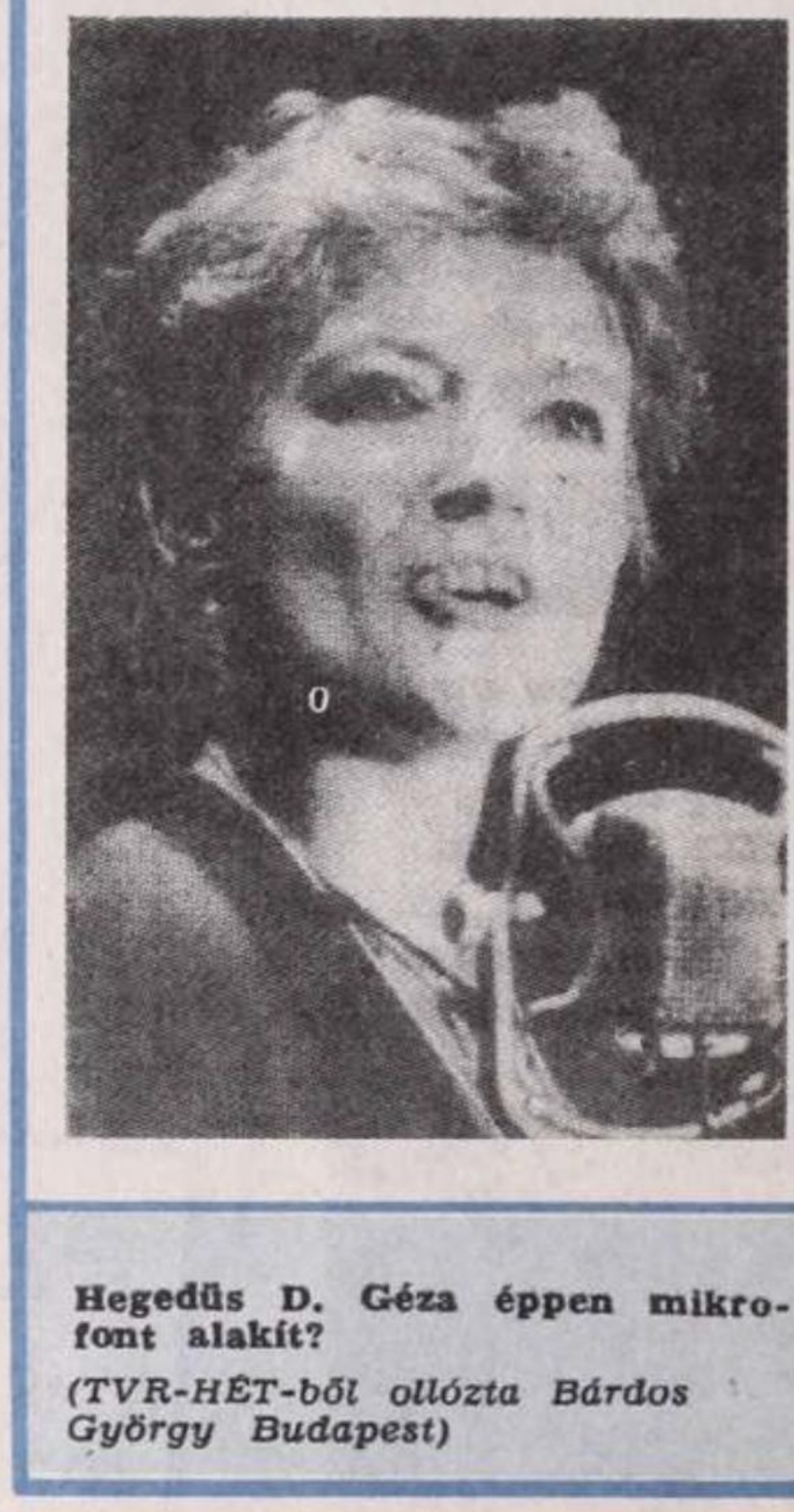

Hegedűs D. Géza éppen mikrofont alakít?

(TVR-HÉT-ből ollózta Bárdos György Budapest)

Házasság

164 cm magas, 64 kg, 40 éves, egyszerű, szolid tanítónő, rendezett anyagiakkal, társát keresi korban hozzáillő, telligens férfi szemégokkal rendelkező, inhasonló tulajdonsályében. »Megkésett találkozás 1245866« jeligére a kiadóba.

Így lehet, hogy a társ késik!

(Népszavából ollózta Kunfalvi László Siojok)

— Tüdőgyulladásban megbetegedett a régi kisgazdapárt egyik vezetője és tulajdonképpeni mintapéldánya, Ravasz Antal orosházi volt kisgazda. Ravasz A[illegible]al a charlotter-

Vajon sorozatban mikor jelenik meg?

(Magyar Nemzetből ollózta Kosaczky Zoltán Budapest)

PROFIT
– Igazi nyereség!
A VÁLLALKOZÓK LAPJA

EMBERMESÉK

Élt egyszer egy ember. Elment a gondolkodó ember kelléktárába, és emigyen szólott: — Nyomtatvány igénylő nyomtatványt szeretnék igényelni. Van ehhez valami formanyomtatványuk?

Élt egyszer egy ember. Sosem derült ki: miért.

Élt egyszer két ember. Az egyiknek pénze volt és ismeretsége, a másiknak igaza. Nem mondom meg, melyik jogállamban éltek.

Élt egyszer három ember. Szervác, Pongrác és Bonifác.

Élt még három: Sándor, József, Benedek. Hát elképzelhetitek!

Wessely Gábor

NYUGATNÉMET—MAGYAR KFT.

kínál viszonteladóknak

KIVÁLÓ MINŐSÉGŰ,

importált használt, zsákos (nem bálatörött), friss, divatos

RUHÁZATI TERMÉKEKET, KG-ONKÉNT 210 Ft-ÉRT + ÁFA.

Kiszolgálás egységzsákonként (kb. 130 kg).

Vevőszolgálat: 166-0907

HA EGYSZER NÁLUNK VESZ, ÁLLANDÓ VEVŐNK LESZ!

KÍVÁNCSISÁG

Szabóéknál hármas ikrek születtek. Azt kérdi idősebb testvérük, az ötéves Csabi:

– ... (megfejtés a rejtvényábra számozott soraiban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 2-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp., 1977. A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

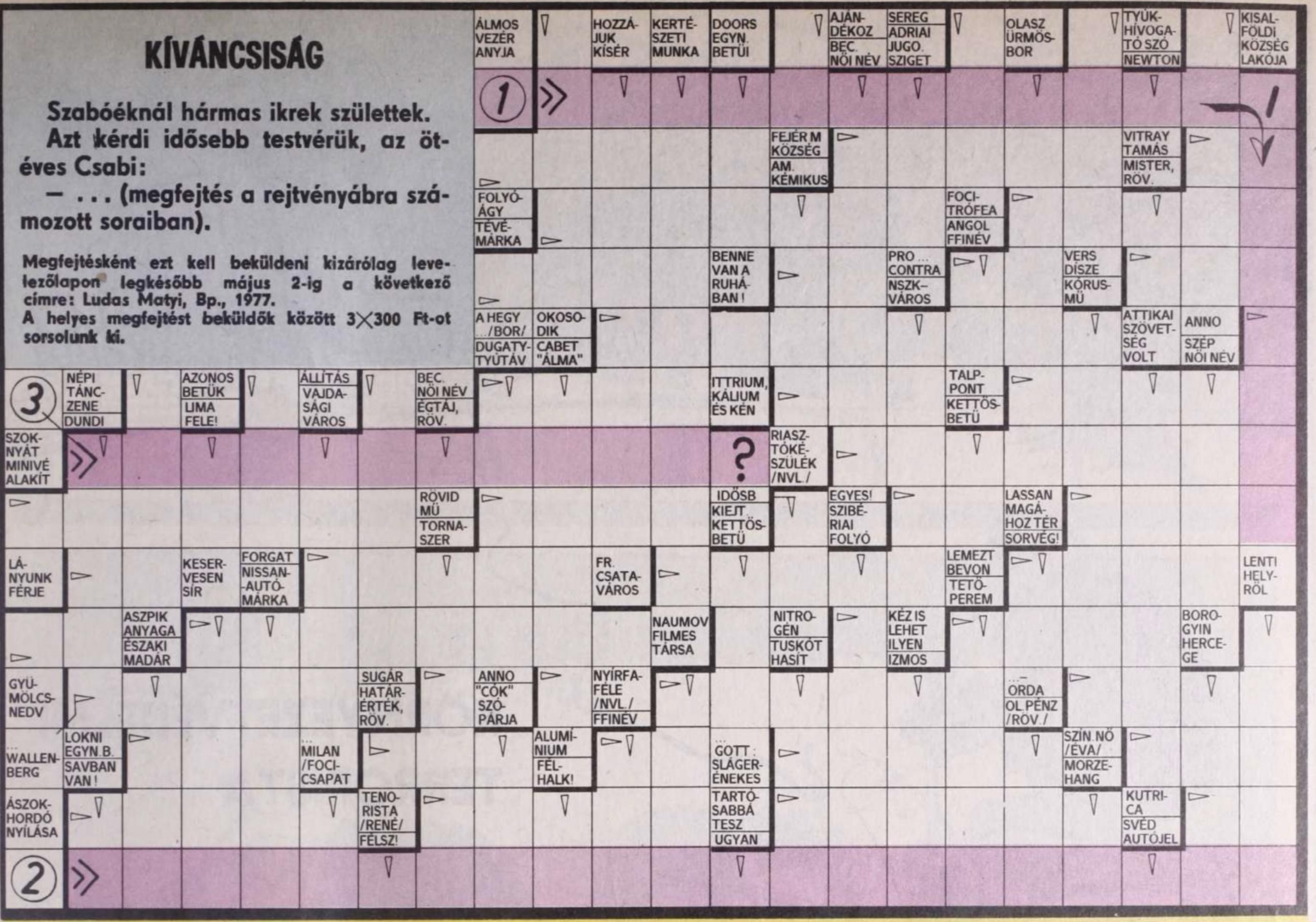
ÁLMOS VEZÉR ANYJA
HOZZÁJUK KÍSÉR
KERTÉSZETI MUNKA
DOORS EGYN. BETŰI
AJÁNDÉKOZ
BÉC. NŐI NÉV
SEREG
ADRIAI JUGO. SZIGET
OLASZ ÜRMÖSBOR
TYÚKHÍVOGATÓ SZÓ
NEWTON
KISALFÖLDI KÖZSÉG LAKÓJA
1
FEJÉR M. KÖZSÉG
AM. KÉMIKUS
VITRAY TAMÁS
MISTER, RÖV.
FOLYÓÁGY
TÉVÉMÁRKA
FOCITRÓFEA
ANGOL FFINÉV
BENNE VAN A RUHÁBAN!
PRO ... CONTRA
NSZK–VÁROS
VERS DÍSZE
KÓRUSMŰ
A HEGY .../BOR/
DUGATYTYÚTÁV
OKOSODIK
CABET "ÁLMA"
ATTIKAI SZÖVETSÉG VOLT
ANNO
SZÉP NŐI NÉV
3
NÉPI TÁNCZENE
DUNDI
AZONOS BETŰK
LIMA FELE!
ÁLLÍTÁS
VAJDASÁGI VÁROS
BÉC. NŐI NÉV
ÉGTÁJ, RÖV.
ITTRIUM, KÁLIUM ÉS KÉN
TALPPONT
KETTŐSBETŰ
SZOKNYÁT MINIVÉ ALAKÍT
?
RIASZTÓKÉSZÜLÉK /NVL./
RÖVID MŰ
TORNASZER
IDŐSB KIEJT. KETTŐSBETŰ
EGYES!
SZIBÉRIAI FOLYÓ
LASSAN MAGÁHOZ TÉR
SORVÉG!
LÁNYUNK FÉRJE
KESERVESEN SÍR
FORGAT
NISSAN-AUTÓMÁRKA
FR. CSATAVÁROS
LEMEZT BEVON
TETŐPEREM
LENTI HELYRŐL
ASZPIK ANYAGA
ÉSZAKI MADÁR
NAUMOV FILMES TÁRSA
NITROGÉN
TUSKÓT HASÍT
KÉZ IS LEHET ILYEN
IZMOS
BOROGYIN HERCEGE
GYÜMÖLCSNEDV
SUGÁR HATÁRÉRTÉK, RÖV.
ANNO "CÓK" SZÓPÁRJA
NYÍRFAFÉLE /NVL./
FFINÉV
...–ORDA
OL. PÉNZ /RÖV./
... WALLENBERG
LOKNI EGYN.B.
SAVBAN VAN!
... MILAN /FOCICSAPAT
ALUMÍNIUM
FÉLHALK!
... GOTT: SLÁGERÉNEKES
SZÍN.NŐ /ÉVA/
MORZEHANG
ÁSZOKHORDÓ NYÍLÁSA
TENORISTA /RENÉ/
FÉLSZ!
TARTÓSABBÁ TESZ
UGYAN
KUTRICA
SVÉD AUTÓJEL
2

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Habókos bókok.

Azaz bolondos dicséretek.

E címmel indítja útjára pályázatát a Ludas Matyi szerkesztősége.

Hosszas magyarázkodás helyett egy példával szemléltetjük, mire is gondolunk.

Ismeretes, hogy a kamatadó eltörlésének alkotmánybírósági kihirdetésekor két magas rangú minisztériumi tisztviselő felugrott a helyéről, és kirohant a teremből. Talán még most is futnak.

Nos, ez a magatartás – habókos bókot érdemel.

Őszinte elismerésünk, urak! Felindulás ide, harag oda, nem verték meg a bírót!

Pedig nálunk a bíróverés – focipályán, vízilabda-mérkőzésen, kosaras teremben – már-már hőstettnek számít, igaz?

Hogy, mik a pályázat feltételei?

A pályázat csak nyílt levelezőlapon küldhető be, hatnyolc sornál hosszabb nem lehet. Közismert esetről kell szólnia, amely bizonyíthatóan megtörtént. A színhely – bárhol. A téma kötetlen. Politika, sport, kultúra, gazdaság ...

A legjobb habókos bókokat folyamatosan közöljük, ha lehet, rajzzal is illusztrálják munkatársaink.

A pályázók között – akár „bekerültek" a lapba, akár nem – havonta értékes nyereményeket sorsolunk ki. Beküldési határidő: minden hónap 5-e.

Címünk: Ludas Matyi szerkesztősége, Budapest, Gyulai Pál u. 14. Pf. 1977.

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató.** Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215–96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
90.2308/17-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134–0611

A 15. számban megjelent rejtvényünk megfejtése:

Mert már túl sötét van ahhoz, hogy a sok apró darabot összeszedjem.

300—300 Ft-ot nyert:

Boros János, Tatabánya V. ker., Mártírok u. 90., II. 3. 2800

Márton Pál, Budapest XVII., Seprő u. 3/b., 1171

Boncz Józsefné, Pápa, Bástya u. 14., 8500

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

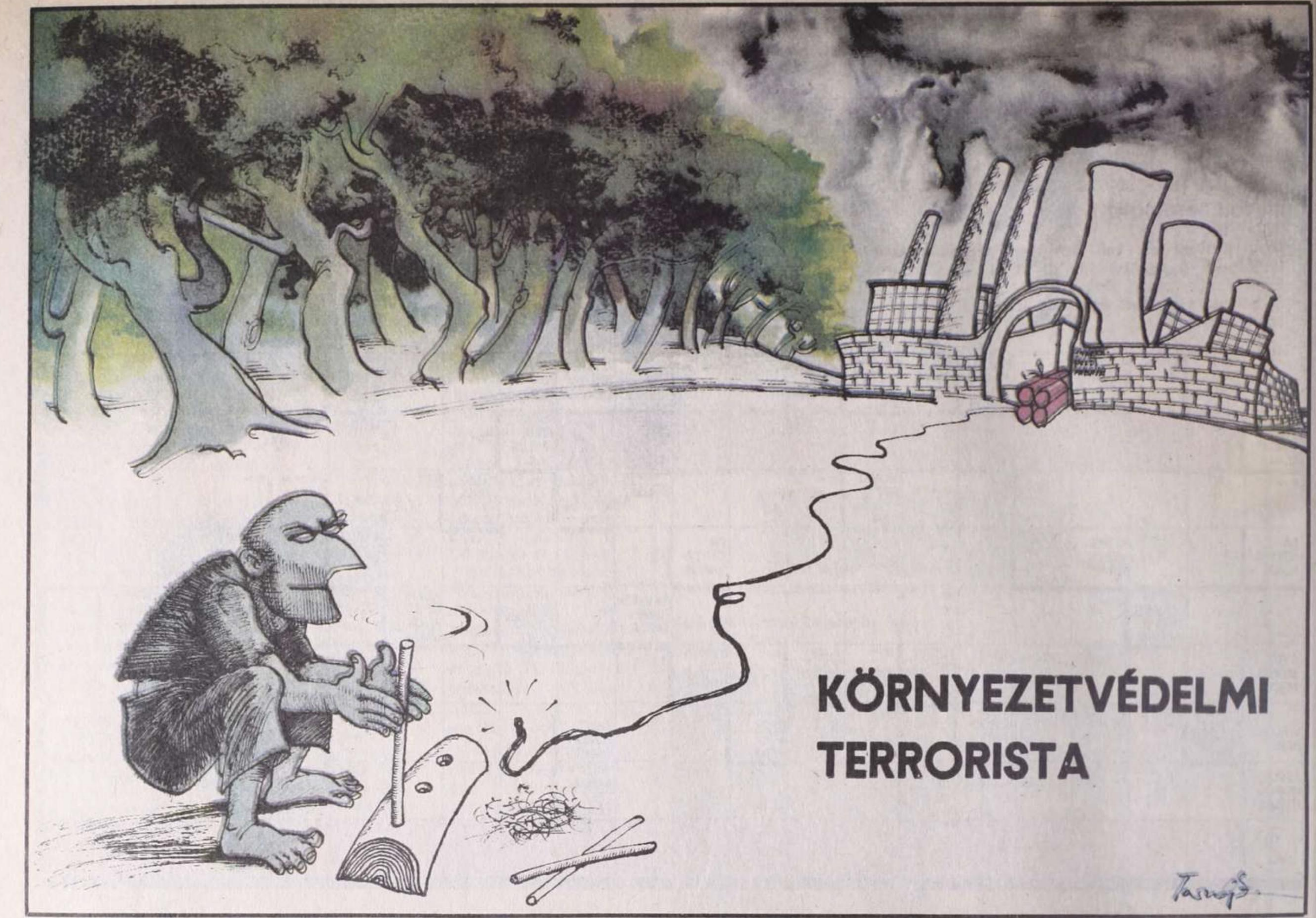

KÖRNYEZETVÉDELMI
TERRORISTA

TŰNŐDÉS AZ ÚJSÁGOSBÓDÉ ELŐTT, RENDSZERVÁLTÁS IDEJÉN

**Régen azért voltak egyformák az újságok,
mert egyik sem volt független.
Ma azért egyformák,
mert mindegyik független!**

SZUKI

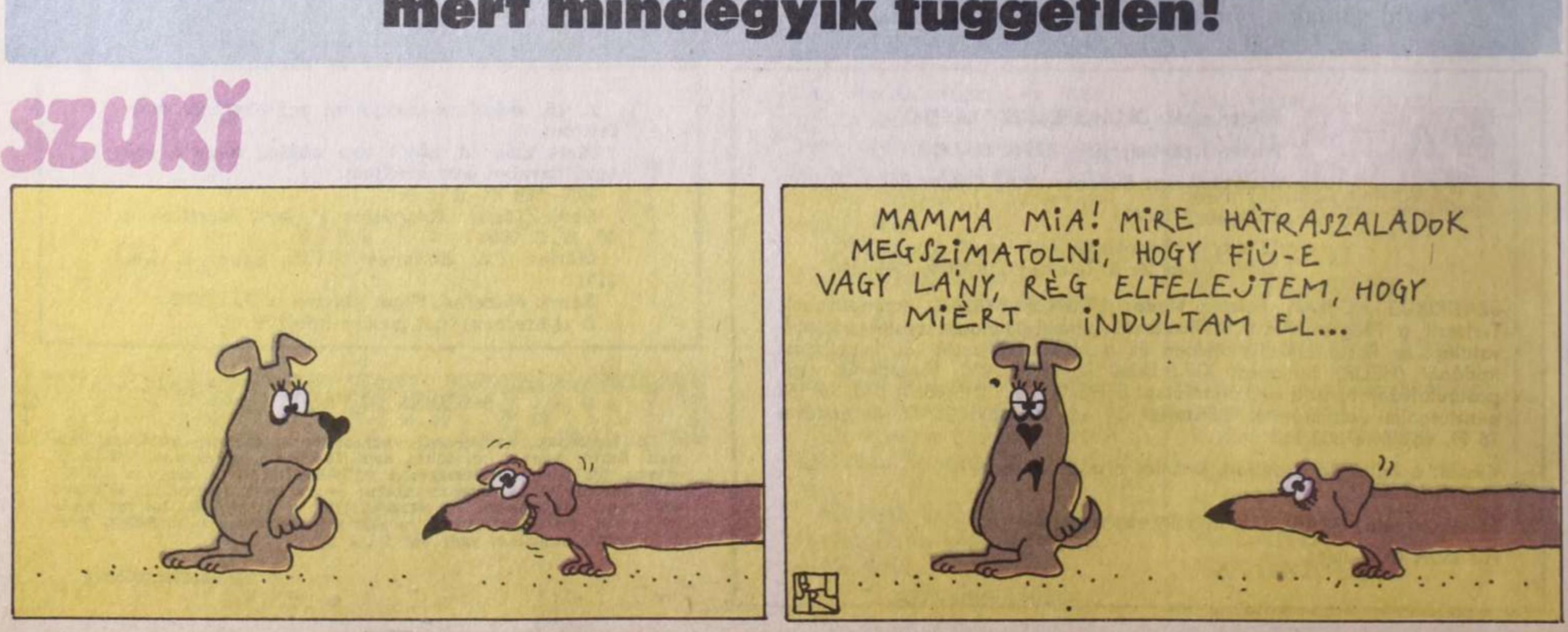
MAMMA MIA! MIRE HÁTRASZALADOK MEGSZIMATOLNI, HOGY FIÚ-E VAGY LÁNY, RÉG ELFELEJTEM, HOGY MIÉRT INDULTAM EL...